

A. XL - 8

Sir Richard Bedingsfeld, Bart.

★ ★
No. G. 403.56
The Public Library of the City of Boston

£ 8.0.0

Al
Beati
omunur
t Spūs ut
onibus
1713

3 fto.

The Author of this Book was Henry Holland
son of Philomena Holland, a Physician, & Schoolmaster
at Coventry, and the well known Translator of
Camden &c. Henry was born at Coventry & travelled
with John Lord Harrington into the Palatinate in 1613
and collected and wrote (besides the Heroologia) *Monumenta
Sepulchralia* 4to & engraved & published "a Book of Kings
being a true & lively Effigies of all our English Kings from
the Conquest till this present" &c. 1618. He was not educated
either in Oxford or Cambridge, having been a member of
The Society of Stationers in London. This work is
very valuable, as it contains the first regular collection
of English Heads, several of which are done by the family
of ^{Paps} and many, of subjects which have never been otherwise
engraved, except as they were copied from these.
a reference to the enumeration of prints in the first
Volume of Granger's Biographical History will confirm
this Assertion.

from S. E. Brydges (*Censura literaria*)

Chesham

Pro Christo et Patria
dulce periculum et in
Morte Vita. ta.

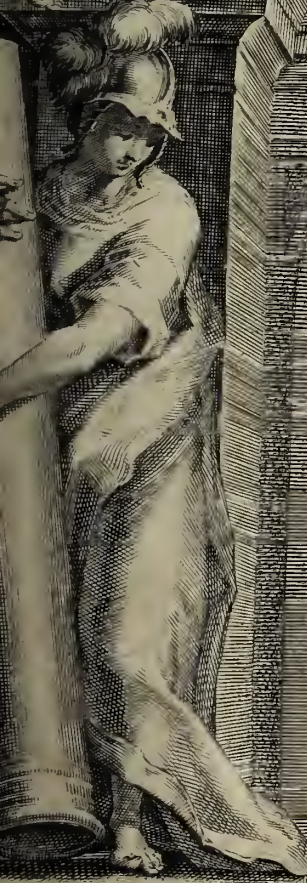
Anglicae brevis descriptio

Audiu vocem de caelo di-
centem mihi, scribe, Beati
mortui qui in Domino moriuntur.
A modo iam dicit Spiritus ut
requiescant. Apoc. 16: 7

HEROLOGIA
ANGLICA
HOC EST
CLARISSIMORVM
ET DOCTISSIMORVM.
ALIQVOT ANGLORVM
QVI FLORVERVNT AB ANNO
CRISTI .M.D. VSQ' AD
PRESENTEM ANNUM
M.D.C.XX
Vivæ Effigies Vitæ et elogia
Duobus tomis
Putbore. H. H. Anglo Britanno :
Impensis Crispini Pabæi Calcographus
et Jansonij Bibliopola
Amstelredamensis. OOOOO

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

T. Jefferson Coville
 Oct. 31, 1927

AUGUSTISSIMO POTENTISSIMOQUE MO-

NARCHÆ.

IACOBO,

D. G.

BRITANNORVM IMPERATORI:

MAGNÆ BRITANNIÆ GAL-
LIAE ET HIBERNIÆ REGI, FIDEI VERÈ
CATHOLICÆ ET APOSTOLICÆ
DEFENSORI, &c.

NEC-NON,

VIRGINIÆ, BERMVDÆ, NOVÆ
ANGLIÆ ET ALIARVM INSVLARVM IN
AMERICA LEGITIMO REGI:

H. H.

MAIESTATI EIVS HUMILIMVS
AC FIDELIS SVBDITVS, HANC HERCULEAM
ANGLICAM, QVAM HVMISSIME AD PE-
DES Mis. SVÆ PROVOLVTVS,
DICAT DEDICAT CON-
SECRAT Q.

AVGUSTISSIMO
TENTISSIMO

JACOBO

D. G.

BRITANNICVM IM-
PERATORIS

MAGNÆ BRITANNIÆ PAR-
TIÆ ET HIBERNIÆ REGIS VICE-
REGIS ET ARCHIEPISCOPI
DIGNITATIBUS

REGIS

VIRGINIÆ, BRITANNIÆ, NOVAE
ANGLIÆ ET ALIARVM PARSIVM IN
AMERICA SEPTENTRIONALIS

H. H.

MAIESTATI EIUS HUMBILITATE
AC OBEDIENTIA, HANC HERALDICAM
ANNO DOMINI, SEPTIMI MILLESIMI MDCLXXII,
DES M. S. S. S. PROPRIO
DICTI DIGNITATIS COM-
MUNIS

Ubi, Tributum.
PRÆFATIO,

Ad Parker 1675

SPECTATOREM
PIVM ET AD HVMA-
NISSIMVM LECTOREM.

Quum (candide spectator, & Christiane Lector) Divinae glorię illustratio, ad quam nati & renati sumus, singularum nostrarum actionum scopus & terminus esse debeat, ipse Christianorum minimus, sæpius & seriò mecum cogitans, quantopere Deum Opt. Max, contaminatè & incompositè vivendo offenderim; & imprimis cupiens aliquid publicè in posterum præstare, quod in summi numinis Honorem & Ecclesię emolumentum cederet, Deum Mundumq; testor, me non reperisse qua commodiore & magis compendiaria via illud efficerem quam si *Anglorum Heroum*, Martyrum & aliorum expressos vultus & vivas *EFFIGIES* orbi Christiano proponerem. Etenim, aliquot horum Domi Belliq; Nobiles fuerunt; pleriq; autem eorum perinsignes sacri Euangelij Assertores, & invicti adversus Synagogam Romanam pugiles & Antagonistę extiterunt. Tales inclyta & beata nostra *Anglia* produxit, Et hij (prout ex *ἱστορία* eorum liquidò constabit) non solum sapientię. Eruditionis; Pietatis et Fortitudinis, laudibus inclaruerunt, sed etiam, (quod nostris Adversarijs os obstruit) bonis operibus, et charitatis fructibus abundarunt.

Et quamvis multis retro sæculis in nostra Natione non defuerint, celebres viri & locupletissimi testes, qui in nocte & picea Papatus caligine lumen dederunt, nominatim *Gyraldus Nigellus*, *Neckhamus*, *Sevallis*, *Baconthorpius*, *Mapus Alexander Theologus*, *Killingtonus*, *Hampolus*, *Armachanus*, *Badovardinus*, *Abe-lard: Guil. de S^{to}. Amore*, *Grosthedus*, *Epūs Lincolniensis*, ab omni laude felicior *Wickleffus*, *Rex Alpbredus*, *Humfredus Dux Glocestriæ*, *Capgravus*, *Orlaus*, *Galfredus Chaucerus* pœta decantatissimus, *Baconus Scotus*, *Ockamus*, *Gorranus*, *Lyra*, & alij permulti ferè innumerabiles: Qui omnes non veriti sunt nec dubitarunt, (teste ipso *Wiclero*, teste *Balæo*, teste & doctiss^o. *Laur: Humfredo*) ore vel scriptis scelera & luxum Romanensium, Monachorum, Fraterculorum, missaticorum, in Theatrum proferre; Tamen, his prætermisis, recentiores tantum-modò selegi et delibavi, quorum, (maximam partem) temporibus Regum *HENRICI Octavi*, *EDOVARDI sexti*; *REGINAE MARIAE* (nimirum amaræ) imprimis vero Regnante *ELIZABETHA* Heroidum Phœnice, et sempiternæ memoriæ Regina, vel nos vel Patres saltem nostri vidimus et cognovimus, aut eos videre et cognoscere potuimus, et quorum bona pars his Halcyoneis diebus Salomonis Nostri *IACOBI* Monarchæ potentissimi, et ad Antichristi (ut confidimus) exitium suscitati, fœliciter et dulcissimè in Domino obdormierunt.

Huc accedit, quod finitimæ Gentes et Regiones quæ vultus et Effigies Popularium suorum doctissimorum expresserunt, mihi prælucent; et eminentissimè *Iacobi Verheideni* delineatio, seu *μορφολογια*, mihi exemplo est:

est: nã sic inscribitur, *Præstantium aliquot Theologorũ qui Romanum Antichristum præcipuè oppugnarunt Effigies & Elogia*, in ære elegantissime incisè ab industrio viro *Henrico HONDIO*: Hujus ordinem & formam sum alaqua-tenus imitatus, ut, transmarinæ Provinciæ & Regionès vivos Nostratium optimè meritorum, tam Procerum & virorum genere Nobilium, quàm Episcoporum & Pastorum vultus, quos nondum nisi ex auditione, fama & scriptis viderunt aut cognoverunt, coram contemplari possent.

Tertiò, huc adductus sum, ut splendorem et Nostratium Herõum et Athletarum Religiosissimorum res præclare gestas per breviter exponerem, propterea quod, quasi obiter et in transcurso aliquot terras Papismi peste infectas pervagatus, et aliquid memorabile et laude dignum in illis invenire enixus; tamen nihil in eorum Templis & in universa istorum Sacrificulorum Colluvie, vel auribus vel oculis percepi, præter illas variegatas & auro-rigentes *Sacerdotum Copas*, *Fulgidas Thensas*, artificiosissima *Pigmenta*, *Vexilla*, *Cruces*, *Crucifixa Simulachra*, pomposas clamosarum *Litaniarum Solennitates*, illusorias *Indulgentias*, *Sphæras Præcatorias*, *Candelas*, *Lampades*, *Chrismata*, canora & aures-permulcentia-*Organa*, *Pneumatica*, *Campanas*, *Choros*, (modulorum solertiam et crebritatem) demurmurationes *Confessionum*, *Pater-Noster*, *Ave-Maria*, ad ravim repetita, propriorum Corporum *flagellationes Baaliticæ*, *Iejunia* superstitiosa, *vigilias*, *Obsequij*, *pau-pertatis* & *cœlibatus vota*, *Exorcismorum* ludibria, *Uncti-ones*, *Miracula* commēticia, vel plane diabolica; *Sæcularium*, *Iesuitarum*, *Fraterculorũ*, (albatorum, atratorum cœ-

Effigies non potui incidere : falsas autem & adulterinas Picturas in omnium conspectum proferre nolui : Huc accedit, quod destinatum & mihi propositum numerum, complevi. Neque vereor affirmare hos ipsos quos exhibui intra Centenos annos proxime elapsos in Natione nostra longè excelluisse. Nihilominus, si qua in re deliquerim, vel minus exquisitè quid descripserim, quod non à deo repugnanter agnoscam, ad tuam, benevole Lector (Spectatorq;) facilem & candidam Censuram confugio, unde in proposito meo confirmabor, & postea omnium aspectui iudicioq; exponam, consimiles virorum præstantium atq; etiamnum in nostra Gente superstitū *Effigies*, quibus sapientiores, doctiores, prudentiores, nulla ætas vidit. Et hoc sanè opus parturio, jamq; in manibus habeo. Iterum valete.

ADMONITIO AD LECTOREM.

EXistunt sanè aliquot Europæi & hodierni Scriptores, historici, Chronographi, qui sunt meritiſſimo reprehendendi & graviter exagitandi, imprimisq; duo nostrates : Quorum alter, in aperto Atheismo, mollitie & luxu flore ætatis suę consumpto, jã in grandiore ætate, res asperas expertus, se ad scribendum confert & convertit, inq; voluminis sui præfatione, tamen non absq; Divini Styli & nonnullius gravitatis probabilitate, non veretur nec verecundatur, paulò petulantius, et rigidioris censoris ritu, scribere de multis illustrissimis nostræ Gentis principibus, & illis quidem Regibus vinctis; & nobilissimis Regiæ Majestatis Antecessoribus, de quibus propter eorum egregiam regni administrationem & excellentia merita cæteri nostrates Chronographi perhonorificam mentionem faciunt: Iste autem Scriptor noster, (spiritu nescio quò impulsus, & monumentis scriptis, nescio quibus, præmunitus) in
hos

hos principes asperum & maledicum stringit stylum: & maximè omnium invehitur in Regem Henricum, illius nominis octavum, tam recentem Regis Jacobi antecessorem. Huic tam magnifico Regi minimè parcit, curiosè in ejus nævos & labes inquirens, (quis autem est peccatorum expers?) ejus Commissa summo acerbitatis gradu exaggerat, & hoc modo totam hujus nobilissimi Regis vitam, & acta ejus splendidissima dedecorat deformatq;: gratum sanè opus papistis, qui nobis, tales nostræ religionis instauratores contumeliosè objectant. Sed tam maledicè, & minimè candidæ censuræ Deo (sat scio) non placent, quantumvis Styli bonitate obumbrate, & in auctore (ni fallor) supersunt aliquot suæ veteris vestigia fraudis. Et istorum scriptorum alter ad nostra Tempora propius descendens, detrahit & obtrectat laudibus illustrissimæ Reginæ *Elizabethæ* (cujus memoria est in sempiterna benedictione) & asserit, (falsissimò tamen (Eam olim Missam idololatricam frequentasse: & quis ignorat quod Regina Elisabetha ab illa abominabili missa semper abhorruit, obq; eam causam toto Mariæ sororis quinquennio, captivata & de vita sua periclitata fuit? Idem ille Cynicus *Zoilus*, eodem erroneo detractionis spiritu abreptus, carpit, et maledico Stylo insectatur, nonnullos heroes qui erant Reginæ à secretioribus consilijs, qui, (prout confidenter affirmare audeo) egregiam et illustrè operam Reipub. impenderunt, quemadmodum ex verà vitarum suarum narratione magis est conspicuum. Proinde tibi (candidissime lector) loco admonitionis sufficiat, quod de duobus clarissimis Scriptoribus hæc effudi: qui eorum peramaras invectivas excipias (ego autem qualis quisq; sum, candidus et ingenuus sum, virtutemq; in ipso hoste probo) in suis historicis narrationibus præclare de nostra natione sunt demeriti. Tandem igitur aliquando finem facio, illud prisce et *sanctitate excellentis* Patris *Apöththegma* vsurpans, *de mortuis nil nisi bonum.* Iterum valè.

ms. B. 1. 3.

T. D. SACRÆ THEOLO-
GIÆ BACCALAVREVS AC
V. D. MINISTER IN LAVDEM OPERIS ET
ETIAM AVCTORIS INGENVI, AMI-
CISVI CHARISSIMI FI-
DELISSIMIQVE.

Surgunt Martyrio celebres vivuntq; sepulti
Anglorum Proceres, Primates atq; Monarchæ,
Lucem conspiciunt Patres: Vigilesq; Sionis
Visuntur, quorum vultus, descriptaq; vita
Elucent, hilarantq; bonos pietatis amicos,
Laus te magna manet, solers sed sobrie Scriptor,
Vitam defunctis reddis, verasq; Figuras,
Depingisq; styli bonitate, illustria facta:
Ornat & interpres Herôas veste latina.
Vnde decus, nomenq; virum circumvolat Orbem.
Inferensi frendunt Hostes, trepidantq; Papani,
Cladem instare rati subimet, celeremq; ruinam:
Exultant verò Sancti, plausuq; triumphant.
Bellua si Romana suos extollit ad Astra
Artifices sceleris, ducitq; è marmore vultus,
Infernus quos Pluto tamen torquere putatur;
Laudandi quanto magis, sculptiq; videntur
Insignes CHRISTI Servi, sanctiq; Dynastæ?
Dona Dei, Dotesq; patrum, Regumq; Trophæa
Omnino celebrare decet. Stylus atq; Poema.
Carmen & Effigies, hæc aptè munera præstant.
Testor quos EVROPA tenet, pars Optima Mundi,
Inclamoq; simul Britannæ lumina Gentis.
Sancte Lector, (literis, & mentis acumine præstans)
Suscipe veridicum Scriptorem, utcunq; latentem.
Interpres cujus Nomen celatur (amice
Mæcenas) implorat opem. Deus augeat annos,
Eventus tribuat tibi, successusq; secundos.

Ejusdem

Ejusdem

T. D. IN LAUDEM OPERIS ET

etiam auctoris ingenii amiciq; sui charissimi,

H. H. Anglo-Batavo-Britanni carmen

Heroicum.

Ira loquor, sed vera loquor, miracula narro.

Multa reviviscunt Britannæ lumina Gentis,

Invicti Reges, famâ super æthera noti

Semidei Heroes totius cymbala mundi,

Atque renascuntur Patres, vigilesq; Sionis

Martyrio clari, varijs virtutibus aucti:

Hos videt, hos Europa stupet, pars optima mundi.

Papani certâ, trepidant, instante ruina;

Christicolæ verò saltant, plausuq; triumphant.

Laus te magna manet (solers, sed anonyme scriptor)

Defunctis vitam reddis, verasq; figuras.

O, vivis vivos depinge coloribus Anglos,

Tales pensabit pietas Divina labores.

O tu (Lector amans) & tu (Spectator amice)

Suscipe veridicum Scriptorem (utcunq; latentem)

Æmulus, Heröum descriptas perlege vitas

Tum fortasse novam prolem prodire videbis.

Τῶ Ἰσῶ μόνον σοφία καὶ τιμὴ

AD

AD
EFFIGIES
ILLVSTRISSIMORVM
ANGLORVM QVAS
COLLEGIT ANGLO-BA-
TA.VO-BRITANNVS:

•Creati.

EPICTOR, celebres Mavorte atq; Arte Britānos
Anglus, depinxit, fingere nec voluit.
Pingant ficta suis, Romanā sede * cacati,
Annumerent Divis, quos Deus odio habet:
Garneti vultum depictum sanguine credant,
Loyolam Lotium reddere Virginibus.
Hic Virtutis habes *ωραδ'εγμωα* quēis sibi prudens
Virtuti calcar addere quisq; potest.

S. R.

V. M. Eccl: Belg: Lond:

ENCOMIUM

OPERIS SIMVL ET AVCTORIS.

Vos fulgido splendore virtus inclyta,
 Vigorq; mentis entheus,
 Terræ marifq; trans & ævi cardines
 Locavit inter Sydera;
 Quos posteræ gentis pijs in mentibus
 Vitæ perennis gloria,
 Et sempiterni nominis clarum decus
 Vivis sepulchris posuit.
 Docti reponit ecce vivâ imagine
 HOLLANDII sagacitas,
 Laborq; sollers, atq; cura pervigil,
 Quibus Vetustatem meram
 Oblivij matrem, & novercam pessimam
 Rerum omnium, pessum dedit.
 Ut quod foveret sola mens, quod traderet
 Affectui solum pio
 Natura; nunc id ejus igneâ datum
 Vi mentis est aspectui:
 Ne scilicet vel Lucidis fautoribus
 Virtus careret lucida,
 Nostri vel esset ulla pars, quin gloriam
 Virtutis hujus cerneret.

ALIVD.

NATURA mundo quæ dedit
 Præclara, pulchra, commoda;
 Hac lege donat omnia,
 Ut cum sibi visum foret
 Datum (vocassent verius
 Depositum) reposceret.
 Hæc scilicet nos asperæ
 Iniquitas sortis premit,
 Ut nostra nobis subdita
 Non sint, sed avo, & tempori,
 Oblivioq;, & squallidæ
 Morti, tyrannicis pessimis.
 Hac efferat durissima
 Licentiâ legis datâ,
 Edax vetustas irruit,
 Nos atq;, nostra devorat,
 Suoq;, cogit nos jugo
 Obtemperare, & carceri.
 Sed non tulit liberrima
 HOLLANDII cervix jugum,
 Generosa quin præcordia
 Asslatus impetu novo,

Sibi, suisq;, & Patriæ
 Perennitatem vindicat;
 Famamq; reddit, & decus,
 Quibus vetustas horrida
 Densis tenebris gloriam
 Omnemq; honorem surpuit.
 Quid ergo reddent posteris
 HOLLANDIO, qui perditam
 Majoribus famam dedit.
 Ipsosq;, præcis posteros
 Majoribus donat suis?
 Certè quod ille tradidit
 Majoribus, gens postera
 Debet illi, scilicet
 Famam, decusq;, splendidum
 Et gloriam, quæ nesciat
 Silentij, nec terminos
 Agnoscat ullos temporis,
 Locivæ; præter æthera, &
 Perennitatis limites,

CARMEN.

IN COMMENDATIONEM

LIBRI, AVCTORIS ET SCVLPTORVM.

Illustres Heroum animæ, quas ignea virtus
Cœlum, & astra super Postuma Fama vehūt:
Vos olim placido excepit BRITANNIA cælo
Vosq; tulit pleno SAXONIS ora sinu.

Felices animæ, quarum pia facta supersunt
Pro Patriâ, & nullâ sunt peritura die
Felicesq; iterum tantarum Encomia Laudum
Vivent, æternùm nec meruere mori,
Pars vestrum innumeros numerat Virtutis acervos

Exuperans priscos dexteritate Duces:
Parsq; ferox bello, domuit quot viribus hostes,
Marte tot oppositas fregit & arte acies:
Horum vicinos straverunt spicula FRANCOs,
Contremuit belli fulmen & acer IBER;
Servata est horum IVDÆA potentibus armis.

Defensa auxilio & BELGICA terra fuit;
Neptunus madidis timuit turbatus in undis
Sulcaret salsas cum BRITO fortis aquas.

Attonita & priscis tellus non cognita sæclis
Invisæ stupuit Gentis ob ingenium;

Ipsæ MAGELLANVS quamvis sua nomina Ponto
Fecerit; in laudes & DRACVS ipse venit:

Nec CANDISCHE tuum nomen Laudesque merentur.
Fluctibus ut iaceant illa sepulta suis.

Pars etiam ingenij statuit monumenta perennis,
Quæ non vna quidem Bibliotheca capit.

Ast horum in tenebris æternâ nocte iacerent
Nomina, vicinis vix bene nota suis:

Ni pius HOLLANDVS facunda resolveret ora,

Iret

Iret & assertum ritè decus Patriæ:
 Magnaq; venturis narraret gesta parentum,
 Magnorum Regum, fortium & arma Ducum:
 Et qui victuris scripsissent carmina libris
 In quibus & pietas et sophia alma latent:
 Et qui pro CHRISTI sprevisent nomine vitam
 Cum CHRISTO æternum vivere solliciti.
 Horum inquam, docto descripsit Codice vitas
 HOLLANDVS, Patriæ spes columenque suæ.
 Accedunt claro huic PASSEAVS uterq; labori.
 MAGDALIS, & facili haud FRATER in actè minor;
 HERVVM effigies ducentes ære, periret
 Ne decor externi corporis eximius.
 Vos igitur MANES tantis gaudete Patronis,
 Qui vos ex Orci faucibus eripiunt:
 Hos & in Elysjs memores coronate viretis,
 Sentiat ut gratos vos bona posteritas.

A. B.

De iisdem

EPIGRAMMA

HOLLANDVS proceres describens ritè BRITANNOS,
 Exhibet hic Genij dexteris opus.
 Interiorem hominem pingens, virtutis alumnos
 Protrahit at cæcis providus è tenebris,
 ZELANDVS veros fingens in imagine vultus.
 Externam monstrat corporis effigiem:
 Hæcce typis BATAVA tandem excudentur in urbe.
 Acceptum hinc librum anne feres BATAVIS?
 Falleris, HOLLANDVM genuit tibi BRITTONIÆ tellus,
 Heroum hanc messem quæ quoque terra dedit.

A. B.

CARMEN,

A. G. XYLANDRO OLIM IN
SCRIPTORES ANGLICOS BALÆI CON-
SCRIPTVM, ET NVNC PAVCIS
MVTATIS HVIC LIBRO AC-
COMMOATVM.

Insula, quam nostro rapidis Atlanticus orbe
Fluctibus, Europæ dividit Oceanus,
Nobilis Arcadias devexa Britannia ad Arctos,
Vbere telluris, divitijsque potens,
Felix cultura, felix victricibus armis
Paceque laudatis, militiâque viris:
Plurima cum tuleris toto notissima mundo,
Vnde tibi meritæ præmia laudis habes,
Nil tamen ingenijs peperisti pulchrius istis
Quorum jam virtus implet utrumque polum
Scilicet Anglorum res & monumenta genusque
Plurima jam tersus nos docet iste liber
(Quem pius in Patriam Hollandus, Regique fidelis,
Doctrinâ pollens & pietate senex,
Condidit, ut memori meritos transmitteret ævo,
Ut famæ gentis consuleretque suæ.)
Nempe ut, quod sophiæ studio præstantius, atque
Encyclopædia sit, nihil orbis habet:
Vt non est homini donum divinitus ullum
Nobilius (cum sint plurima) mente datum:
Sic neque tu potuis re te jactaveris ulla,
Innumeris quanquam sis cumulata bonis,
Quam tot doctorum, quo felicissima partu
Non ulla temere sis natione minor.

Quam

Non iam Pernâssi rupes, famosâve Tempe,
Grynæum Græcis invidêâsve nemus.
Certè equidem Sophiæ quicquid penetralia condunt,
Quicquid habent Musæ, quicquid Apollo docet,
Immo (nam vanis maneant ea nomina Graijs)
Quicquid doctrinæ nomine percipimus,
Quicquid diva suo Sapiëntia continet orbe,
Ad literâsue licet jure referre bonas:
Omne tui scriptis demonstravêre Brytanni,
Semper victuris id docuêre libris.
Qui si (nec dubium) præconia summa merentur,
A grata digni posteritate coli:
Quas illis pietas dabit & constantia laudes,
Et veræ flagrans religionis amor?
Quanta fides, castâque ea spectatissima vita,
Notâque honorandis facta voluminibus?
Quæ tantisq; subinde malis tentata, tenorem
Inconculsa tamen servat adusque suum.
Martaque accedit virtus, propriumq; Brytannis
Hoc decus, ut cupiant pro patriâ usque mori.
Hos noster fido monstrat sermone disertus
Auctor, & enumerat ordine quemque suo.
Ergo illum semper pietatis fama manebit,
Qua Dominum summâ, qua patriamque colit.
Clarorum referet grates celeberrima turba,
Præmia ut exhausto digna labore ferat.

HENRICVS D. G. VIII° ANGLIÆ, FRAN, ET HIB, REX ①
*Fortibus HENRICVS solitus dare iura BRITANNOS
Fulcra erat Martis, vera et pietatis alumnus
Vnde armis regnum, populus pietate refugit. B*

HENRICVS.

ENRICVS, ejus nominis Octavus, (prudentissimi Regis *HENRICI septimi* filius) *Angliæ & Franciæ* Rex *Hiberniæ*q; Dominus, Fidei defensor, &c. patre suo defuncto, regnare cepit vicesimo secundo Aprilis anno Christi *M.D.IX.* ætatisq; suæ *XXVII.*° Monarcha certè invicto animo & plusquã herouico spiritu præditus, in omnibus incæptis et expeditionibus suis, non tam fortis quàm foelix et fortunatus fuit. Namque in quinto imperij sui anno, Ipse in *Galliam* trajecit prælium commissurus dum ad *Terrovanam* oppidum ipsum obsedit, ubi Imperator *Maximilianus* semper Augustus se ej inter auxilia adjunxit, rubramque crucem Henriciani militis insigne gestans in pectore, sub eo meruit, et demum Oppidum expugnavit, excidit, incendit: et longiùs progressus *Tornacum* Corona cinxit: primoque adventu oppidanis edixit ut sese dederent, sed ipsis repugnantibus propiùs admovit copias, et tandem primarij Cives una cum oppido in potestatem Regis venerunt. Quo quidem expugnato et satis firmo præsidio ibi relicto in *Angliam* triumphabundus redijt.

Rex in Galliam proficiscitur. Maximilianus Imperator.

Idem victor in Comitij Parliamentarijs vicecimo sexto anno regni sui habitis, Papæ primatum, magnamque papatus partem ex *Anglia* profligavit. Annis 30.mo & 31.mo regni sui *Abbatias* & alia superstitionum domicilia, sed non nisi consilio cum *Cardinale VVolseo* & *Cromwello* Barone prius communicato partim evertit, & partim ad meliores usus convertit. Anno tricesimo secundo regni sui solemniter renunciatus est *Hiberniæ* Rex & non modo in *Anglia* sed etiam *Dubliniæ* *Hibernorum* Metropoli, decretum est, ut Rex & ejus successores, non amplius *Hiberniæ* Domini sed Reges dicerentur & subscriberentur.

Papa exulat ex Anglia. Abbatie dejectæ & dissolutæ.

Anno Regni sui tricesimo sexto, Rex multis Proceribus suis & nobilissimis viris comitatus in *Gallias* iterum profectus

Rex secunda vice trajecit in Galliam & Eboriam expugnat.

A

fectus

fectus e Regione Bollonię castrametatus est, breuiq; tempore oppidum occupavit, & quum ibi Architalassum suum Dominum de Lisle seu Vicarium, reliquisset, in Angliam redijt. Vnde jure dici poterit, victoriam ei in finum semper devolasse, nec immeritò cognomentum *Invictissimi* obtinuit.

Regia Vxor.
oris.

* Sire de
Sancto
Mauro.

Rex totius vitæ suę tempore sex uxores successivè habuit, 1. *Catharinam* Ferdinandi Regis Hispaniarum filiam: 2. *Annam Bolleniam* Marchionissam Pembroki-
anam, Thomæ Bollenij Comitis VViltoniæ & Ormon-
diæ filiam: 3. *Fanam Seymor*, Ioannis * Seymori Equitis
aurati filiam, & Edovvardi Seymor Comitis Hertfordi-
ensis (& deinceps Ducis Somerssettenensis) sororē: 4. *An-
nam Clevensem*, Ducis Clevensis filiam: 5. *Catharinam
Howard*, Edmundi Baronis Havverdi filiam & Thomę
Havvardi Ducis Norfolcię neptem: 6. *Catharinam
Par*, Baronis Latymeri viduam, & Guilielmi Par Mar-
chionis Northamtoniensis sororem. Aliquot ex prædic-
tis uxoribus summo supplicio ut afficerentur mandavit,
sed quã justè nequeo pronuntiare, neq; mihi libet, aut for-
tasse licet in quæstionē vocare tam illustris Regis justitiã,
prout quidam, nimis aucter & petulanter fecerunt; &
nonnulli dicunt Ipsum fuisse meliorem Regem quã vi-
rum: sed (ut mea fert opinio) fuit cum bonus Rex tum
bonus vir. Quippe, Papæ principatum in Anglia abro-
gavit, & veram Religionem in hoc Regno constituere
incepit: in vitaque sua multa præclara charitatis opera de-
dit. Et inter alia concessit Londinensibus Cœnobium
Fraterculorum ut dicunt cœsiatorum in Pædo-trophium
& ædem sacram ejusdem unã, cum duabus alijs, nempe
sancto *Nicolao* & sancto *Ewino* sacris, civitati dedit, ut
unam integram *Parochialem Ecclesiam*, cui nomen indi-
tum est *Christi ædes*, conficerent, hæc inquam ædes a Re-
ge Henrico fundata & annuo redditu ditissimo in perpetu-
um dotata fuit: Et inter multa alia Regiæ charitatis o-
pera, ille suo Testamento, paulò ante mortem ipsius.
Mille marcas aureas (sive circiter sexcentas & quinqua
ginta

Charita-
tis opera a
Rege effe-
cta.

ginta libras Anglicanas) pauperibus distribuit.

Decano & Canonicis, sacelli divo Georgio sacri ad Arcē VVindesoriensem annuos redditus sexcentarū librarum, in æternum legavit, hac cautione & provisione adhibita, ut ibi tredecim pauperes & senectute affecti generosi, pauperum Equitum titulo distinguendi alantur & sustententur, ut eorum singulis in singulos dies præbeantur duodecim denarij, et eorum singulis semel in anno parentur singulæ togæ talarès et prolixæ ex albo panno, cum periscede, et divo Georgio aculipicto supra pectus. Eorum autem præsidi (sive præfecto) futuro, conceduntur tres libræ, sex solidi et octo denarij monetæ Anglicanæ in æternum, præter suprâ commemoratum stipendium annuum. Quin etiam provisum est, ut annuatim, certis vicibus decem libræ, per modum elemosynæ, egenis dispensentur et communicentur.

Hic Rex fuit proceræ et magnæ staturæ, facie et vultu ^{Regis figura et statura.} Majestatis pleno, prout ista ejus Effigies ad vivum representat. In gravescente jam ætate sua valde corpulentus et obæsus fuit, sælici ingenio et memoriâ, Musarumque Mæcnas, utpote qui ipse non mediocriter eruditus fuerit: valde munificus, prout tam magnificum Principem decuit. Proinde Ioannes Lelandus ille clarissimus Antiquarius, ejus proculdubio, Regiam benignitatem expertus, illius Encomium et beneficentiam hoc subsequente Epigrammate palam fecit.

*Antè suos Phœbus radios ostendere mundo
Desinit, & claras Cynthia pulchra faces:
Antè fluit rapidum tacitis sine piscibus æquor,
Spinifer & nullam sentis habebit avem:
Antè sacra quercus cessabunt spargere ramos,
Floraque sollicita pingere prata manu:
Quàm Rex dive tuum, labatur pectore nostro
Nomen, quod studijs portus & aura meis.*

Et idem Lelandus ejus immortalem famam et Gloriam
A 2 perfectam

perfectam habens, illius nunquam morituras Laudes, his proximis versibus cecinit.

*Quantum puniceis nova rosetis
Cedunt vere suis rubeta spinis:
Quantum Lilio amenioris horti
Gemmæ omnes alio nitore cedunt:
Quantum cætera punicis decoro
Malis poma quidam rubore cedunt:
Quantum coniferis breves myricæ
Concedunt quoque gloria cupressis:
Quantum stelligero repressa tellus
Cælo mole sua & nigrore cedit:
Tantum omnes alij, celebritate,
Fama, nomine, gloriaque vera
(Ut mittam ingenij valentioris
Lumen flumina fulmen atque vires
Rari judicij tui perennes)
Concedunt tibi Principes sereni,
HENRICE, ô patriæ tuæ columna
Talis, qualis erat celeberrima illa
Olim quam extulit Henricus triumphans.*

Regnavit ferè triginta octo annos, & cùm ægrotasset, Testamento condito & mandatis Familiæ datis, obitus est VVestmonasterij, anno Christi M. D. XL. VJ. vixisset autem supra annos LV. menses VII. Corpus ejus, quemadmodum ipse morti jam vicinus petijt, sepultum est VVindesforæ in Collegio, prope amplissimo & verè Regio Monumento, quod Cardinalis VVolseus inchoarat quidem, sed nunquam perfecit.

Morte sic Regnum finijt Henricus Rex, propter prima administrationis tempora illustre, propter victorias crebas & res in bello feliciter gestas gloriosum, propter magnas sub eo mutationes factas memorabile, propter Ecclesiæ sub eo cœptam reformationem laudabile: attamen verò (veritatem non occultare) propter uxoriam rem infelicissimum,

simum, denique propter crebra tributa Reipub. nonnihil
damnosum, civibusque grave ac onerosum.

De hoc nobilissimo & potentissimo Monarcha, hanc
threnodiam invenio, quæ sane vice Epitaphij & Epicedij
esse poterit.

HENRICUS Princeps propè lustra peregerat octo,
Et populum magna prudens cum laude regebat,
Ex quo magna sole tractavit sceptrâ Britanni:
Cum Deus omnipotens, morbo obrepente, moneret
Hinc emigrandum de vita. Proh dolor ingens!
Quot pia plebs Lachrymis quam tristibus ora rigavit?
Qua graviter Regni proceres planxere cubantem?
Anglia tota jacet mœrens, lugubris & amens, &
Nil opis adportant Medici, nil profuit herba,
Quæ solet humanis membris adferre salutem,
Pharmaca nil prosunt, præbetur potio frustra:
Heu nulla tristis mors est medicabilis arte.

SCRIPSIT HENRICVS
R E X.

AD Leonem Pontificem ejus no-
minis X. Assertionum Sacra-
mentorū lib. I.

Ad Epistolam Lutheri lib. I.

De Christiani hominis institutione
lib. I.

De instituenda pube lib. I.
Sententiam de Mantuano Concilio
lib. I.

De justo in Scotos bello lib. I.

Ad Duces Saxonie Erasmum Rote-
rodamum & alios magni nominis viros
Epistolas didisertissimas.

THOMAS CROMWELLVS
Fortunæ speculum CROMWELLVS scandit ad alta
Vt casu grauiore ruat, Regisque fauore
Tollitur ^{hinc} que cadit liuore oppressus inique

7

THOMAS CROMWELLS.

THOMAS CROMWELLS, utcunq; non ita claro genere nobilibusque parentibus ortus, tamen acri & excellenti ingenio præditus atque adeo eximijs virtutibus ornatus, operam in juventute dedit & inservijt Cardinali *Wolseo*, cui valde charus & acceptus fuit. Postea strenuum Athletam se gessit, in Christi Evangelio promovendo & propagando, quod tunc temporis, cœpit in Anglia pullulare & vires acquirere. Quo nomine Rex Henricus octavus eum præcipua gratia dignatus ipsius imprimis opera primùm in Papæ tyrannide abolendâ, & post in Monasterijs demoliendis usus est, quibus in domicilijs manifestò apparuit, tam nefaria & horrenda flagitia fuisse commissa, ut ea vel semel quidem nominare salvo pudore nequeam. Prima dignitas quam in eum Rex contulit fuit Baronia de *Okeham* in agro Rutlandiensi, anno 1536. Secundò eum equitem auratum Ordinis scilicet *Georgiani*, Rotulorum præfectum, Privati Sigilli Custodem Secretarium postea summum fecit: præterea eum illustri Comitibus *Essexij* titulo exornavit anno 1539. Et Rex eum his ornamentis decorare non contentus, illum magnum *Angliæ Camerarium*, Ecclesiastici Ordinis Præsidem, Vicarium suum generalem, & unum ex intimis suis Consiliarijs constituit. Cæterùm quia tantopere autoritate & gratia apud Regem valuit, tantam sibi invidiam apud reliquos tam Magnates quam Præsules Pontificios conflavit ut multa crimina ei intentare non erubuerint, nec destiterint, et accusandi insectandique finem non fecerunt priusquam eum condemnassent.

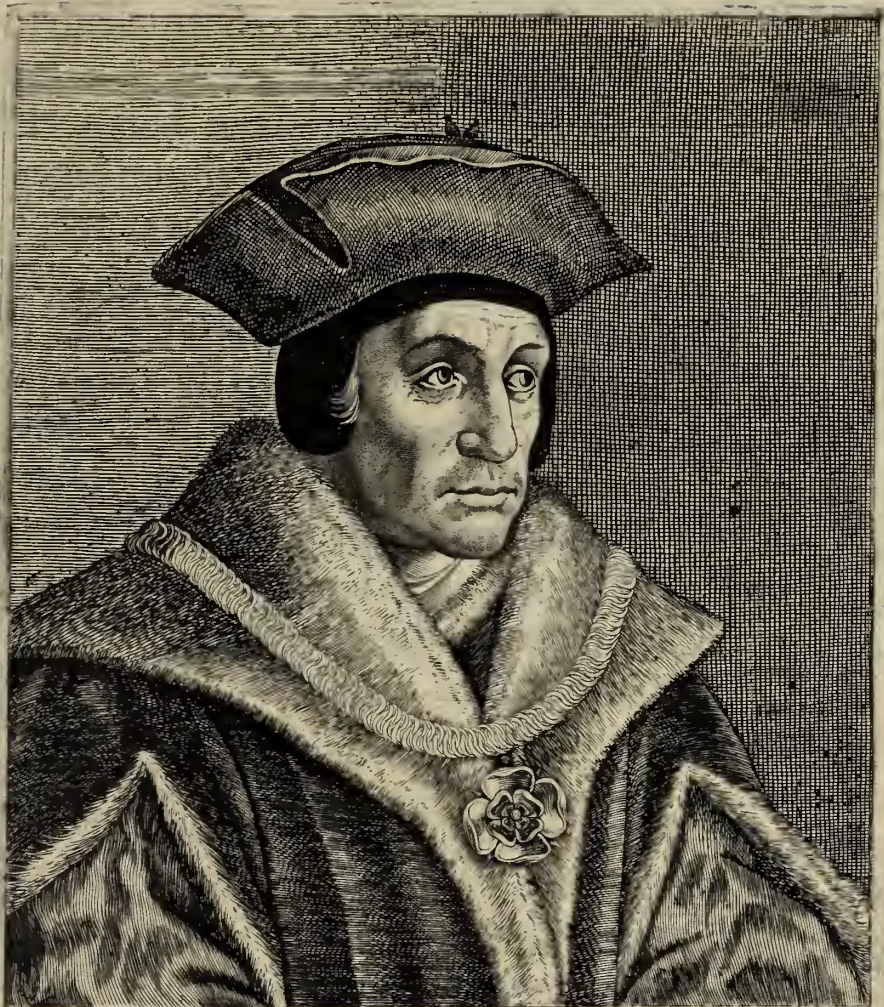
Ecce rerum humanarum fragilitatem: Iste, cujus felicitatem omnes admirabantur, plurimi invisam habebant, quod ab infimo loco ad honorum summorum apicem in paucorum annorum curriculo conscendisset: subitò, et nihil minus expectans, in ipsorum Reginum Consiliari-

orum concessu comprehenditur, atque in Carcerem cō-
jicitur, unde nunquam donec ad ultimum supplicium sub-
eundum, emissus est. Nam in Parlamento jam Aprilis
XII.° convocato, Majestatis Læsæ simul ac Hereseôs ac-
cusatus, at lata lege inaudita damnatus est: tumque post-
quam comprehensus fuerat nondum *XX.* die transacto,
securi publicè percussus, nempe *XXVIII.*° Julij, anno
1540. regnantisque Henrici Octavi *XXXII.*°.

Si quis velit plura de vita hujus spectatissimi Domini
Cromvelli cognoscere, inspiciat & evolvat Martyrolo-
gium Ioannis Foxi, in quo tota vitæ suæ ratio splendidè
copiosèque describitur.

THO.

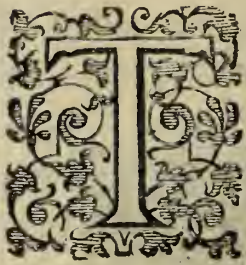

THOMAS MORVS QVONDAMSVPREMVS
TOTIVS ANGLIÆ CANCELLARIVS DIGNISS,

*Hic est ille THOMAS plebis de pulvere magnus,
Qui tulit incanum principis ira caput. B*

THOMAS MORVS.

THOMAS MORVS, quem Religionis gratiâ inter nostras *Effigies* non numero (etenim ille, Circaeo scorti Babylonici poculo exhausto, deperijt meretricem illam inque porcum conversus est, & hinc oppugnavit potius quam propugnavit Euangelium) propter admirandam doctrinam & divinum ingenium suis coætaneis nequaquam celsit, sed illos omnes faciliè antecelluit. Vnde ad multos annos Regi *Henrico octavo* plurimum acceptus fuit: qui eum primò Equitis aurati dignitate insignivit, & post alios collatos honores etiam in sacrum suum Senatum cooptavit, summumque adeo totius *Angliæ Cancellarium* constituit: qua dignitate per diu potitus est, sed aliquibus causis impulsus, eam sua sponte reliquit. Quo quidem tempore complures præclaros libros & subtiles tractatus conscripsit, sed inter omnes *Utopia* ejus faciliè excellit, ejusque summum ingenium maximè demonstrat. Summa & intima familiaritas cum literis tum alijs vijs modisque inter eum & magnum illum *ERASMUM* Roterodamum intervenit. Sed ementitâ illâ Papæ authoritate ab *Henrico Rege* jam abolitâ *Morus* hic noster tam ob Regium jus & primatum ab eo abnegatum quam alijs justis de causis in judicium vocatur, & damnatum poenam sequi oportuit ut securi percuteretur. Hoc autem in loco prætermittere nequeo illud Epigramma quod de eo tum in vinculis invenio;

*Quid de se fieret, meditans in carcere Morus,
 Inspicit Urinam, Nil ibi triste videt.
 Urinam Regis potius lustrasset; in illa
 Vidisset mortis turbida signa suæ.*

In feriali autem Scæna constitutus constanter & alacriter mori visus est, caputque super Truncum depositurus;

siturus ; Carnificem eum veniam poscenti , respondit se hac lege illi condonaturum , dummodò sibi a Barba ipsius amputanda caveret ; (quamvis enim dum vixit plerunque derafus esset et imberbis, prout ex ejus Effigie videre est , videtur tamen in seniori ætate se pulchram et prolixam barbam nutritivisse) qui jocandi lepos, utcunque solitum ejus morem et acumen ingenij declaravit, nihilominus in morituro magnam reprehensionem meruit. Hoc pro explorato scio quod Martyrum Evangelicæ professionis ergò morientium novissima verba religionem et sanctitatem multò magis spirârunt, quod ex vitarum suarum insequente curriculo facilè apparebit , Gloria igitur sive justitiæ, sive Misericordiæ divinæ, in morte et obitu tam veritati inimicorum quam ei faventium aliquo modo elucebit. Et de nostro *Moro* quasi *καὶ ὁρῶν ἐκνοῖ* & satis Obtruncatus est in editiore planitiæ sive area sub Turri Londinensi anno 1535. annoque Regis *Henrici octavi* vicefimo septimo. Conditus jacet in Ecclesia *Chelsejense* propè Londinum, et Epitaphium habet, ut sequitur:

EPITAPHIUM

THOMÆ MORI quod paulò post abdicatum
 munus Cancellarij ipse sibi composuit, &
 sepulchro suo affixit.

Thomas Morus, urbe Londinensi, familia non celebri, sed honesta natus, in literis utcunque versatus, quum ut caussas aliquot juvenis egisset in foro, et in urbe, suo pro Shyrevo jus dixisset, ab invictis^o. Rege Henrico *VIII*^o. (cui uni Regum omnium gloria prius inaudita contigit, et fidei defensor, qualem et gladio se et calamo verè præstitit, meritò vocaretur) adscitus in aulam est, delectusque in Concilium, et creatus Eques, Proquæstor primum, post Cancellarius Lancastræ, tandem Angliæ miro Principis favore factus est. Sed
 interim

interim in publico Regni Senatu lectus est orator populi, præterea Legatus Regis nonnunquam fuit, aliàs alibi; postremò verò Cameraci, Comes et collega junctus Principi Legationis Cuthberto Tonstallo, tum Londinensi, mox Dunelmensi Episcopo; quo viro vix habet orbis hodie quicquam eruditius, prudentius, melius. Ibi inter summos Christiani Orbis Monarchas rursus resecta fœdera, redditamque mundo diu desideratam pacem, et lætissimus vidit, et Legatus interfuit.

Quam superi pacem firment, faxintque perennem.

In hoc officiorum vel honorum cursu quum ita versaretur, ut neque Princeps optimus operam ejus improbareret, neque nobilibus esset invisus, neque injucundus populo; furibus autem, homicidis, hæreticisque molestus: Pater ejus tandem Ioannes Morus Eques, et in eum Iudicium ordinem à Principe cooptatus, qui Regius confessus vocatur; homo civilis, innocens, mitis, misericors, æquus et integer, annis quidem gravis, sed corpore plus quam pro ætate vivido, postquam eò productam sibi vidit vitam, ut filium videret Angliæ Cancellarium, satis in terra jam se moratum ratus, lubens migravit in Cœlum. At filius, defuncto patre, cui, quamdiu supererat, comparatus, et juvenis vocari consueverat, et ipse quoque sibi videbatur, amissum jam patrem requirens, et editos ex se liberos *IV.* ac nepotes *XI.* respiciens, cæpit apud animum per senescere. Auxit hunc affectum animi subsequuta statim velut adpetentis senij signum, pectoris valetudo deterior. Itaque mortalium harum rerum satur, quam rem à puero semper, optaverat, ut ultimos aliquot vitæ suæ annos obtineret liberos, quibus hujus vitæ negotijs paulatim se subducens, futuram posset immortalitatem meditari, eam rem tandem (si cœptis annuat Deus) indulgentissimi principis incomparabili beneficio resignatis honoribus impetravit, atque hoc sepulchrum sibi, quod mortis eum nunquam cessantis adrepere quotidie com-

mone-

monefaceret, translatis huc prioris uxoris ossibus, extruendum curavit. Quod ne superstes frustra sibi fecerit, néve ingruentem trepidus horreat, sed desiderio Christi lubens oppetat, mortemque ut sibi non omnino mortem, sed januam vitæ felicioris inveniat, precibus eum, Lector optimè, spirantem, precor, defunctumque prosequere;

Pro uxoribus suis,

Chara Thomæ jacet, &c.

Sub quo hæc quoque subjuncta Carmina occurrunt:

*Chara Thomæ jacet hic Joanna uxorcula Mori,
 Qui tumulum Aliciæ, hunc destino quique mihi.
 Una mihi dedit hoc conjuncta virentibus annis,
 Me vocet ut puer & trina puella patrem.
 Altera privignis (quæ gloria rara nõvercæ est)
 Tam pia quam gnatis vix fuit ulla suis.
 Altera sic mecum vixit sic altera vivit,
 Charior incertum est, hæc sit an hæc fuerit.
 O simul o juncti poteramus vivere nos tres,
 Quam bene si factum religioque sinant.
 Et societ tumulus, societ nos obsecro cælum,
 Sic Mors non potuit quod dare vita dabit.*

DE THOMA MORO ANGLIÆ OLIM CANCELLARIO

Ad Thomam Baronem de Ellesmer Angliæ Cancellarium sapientis:

*Integritas morum Morum commendat, & ardor
 Ingenij, & docto dulcis in ore decor.
 Te quoque Cor Sapiens, Gravitas, & Gratia vultus
 Eximitè populo, conspicuumque facit:
 Totius Integritas vitæ sine labe peractæ
 Te Moro æqualem moribus esse probat.
 Excipias Mori casûs, & flebile fatum,
 Et causam mortis; cætera Morus eris.*

SCRIPSIT MORVS.

V *Topiam*
Luciani Dialogos aliquot
transulit.
In Declamationes Luciani.
Epigrammata, quorum plurima ver-
sa sunt ex Grecis.

Progymnasmata Græca.
Comedias.
Dialogos familiares.
Declamationes.
Pro Erasmo aduersus fratrem lib. 1.
De optimo Reipub statu.
Et alios.

THO-

THOMAS WOLSEYS CARD.
*Fortinæ Variantis opus WOLSEVS ad alta
Scandit iter dubium, certâ minitante ruinâ*

THOMAS WOLSEIVS.

THOMAS WOLSEIVS, *ffswici* in *Suf-*
folcia natus, cum humilibus Parentibus or-
 tus esset, nihilominus admodum Adoles-
 cens missus est *Oxoniam*, & literis in Col-
 legio Magdalensi expolitus est, ubi Scholæ
 grammaticæ ad idem Collegium ad jacen-
 tis & pertinentis Magister factus est: & postea à *Mar-*
chione Dorsettiæ, cujus filios *Oxonix* docuerat, ornatus
 fuit sacerdotio in Provincia *Somersettensi*: Cæterum,
 Marchione illius Mœcenate demortuo, *Wolseus* fuit
 Ioanni *Naphanto* equiti aurato & magnæ auctoritatis
 viro Capellanus; qui sui Capellani precibus inductus ef-
 fecit ut Regis *Henrici septimi* Sacellanus designaretur. Et
 jam (ut erat vir ambitiosus) optatum sibi locum adeptus
 in Aula Regia, quæ primus est Scalæ ad honores
 gradus versabatur. Enimverò fuit excellentissimo in-
 genio, magnopere cruditus, blandus, affabilis, & in
 eorum, quorum benevolentiam maximè appetebat, ani-
 mis sibi conciliandis callidissimus: Et hoc modo in gra-
 tiam amicitiamque *Henrici Regis* se inseruit, qui statim
 eum in re magni momenti ad Imperatorem semper Au-
 gustum in *Belgio* commorantem, ablegavit: quo *Wolseus*
 tam festinanter contendit, ut intra quatrimum post mis-
 sionem suam (vento Cœloque faventibus, res non mi-
 nus admiranda quàm memoranda) Regis negotio ex animi
 sententia confecto, ad Aulam rediret. Vnde Rex ad De-
 canatum *Lincolniensem* eum promovit, & morti vicinus,
 sibi ab Eleemosynis eum esse voluit: Atqui, illo Prudente
 Principe ablato, *Wolseus* tam celeriter & tam peniùs se in
 gratiam novi Regis *Henrici octavi* insinuavit, ut illum in
 numerum intimorum Consiliariorum cooptaret, & res ei
 integras penè deferret committeretq;: *Wolseus* autem
 auctor fuit Regi, ut posthabitis rebus Consilio definien-
 dis, suis ipse obsequeretur voluptatibus, ei persuadens
 se intra unicum horulæ nocturnæ quadrantem, res
 in

in Senatu gestas tam plene relaturum, ac si ipse per totum diem tam prolixis consultationibus interfuisset, hisque artibus Regis cupiditati insigniter morem gessit.

Hinc Rex eum Episcopum *Tornacensem in Gallijs*, mox Episcopum *Lincolniensem*; & exigui temporis intervallo Archiepiscopum *Eboracensem* fecit: deinde a Papa obtinuit *Wolseus* ut ei *Legatus à Latere* esset, ac non ita multò post, anno 1515. ad ipsum Cardinalatum ascenderet. Postea vero, ita egit cum Rege, ut eum *Angliæ* magnum *Cancellarium* constitueret. Sed omnibus his honoribus & ornamentis minimè contentus, Episcopatum *Bathoniensis* Ecclesiæ affecutus est: illam vero dignitatem mox deposuit ut *Dunelmensis* Episcopus constitueretur, sed permutatione facta cum hoc etiam Episcopatu sese abdicasset *Wintoniensem* suscepit. Iam ad altissimum dignitatis suæ gradum pervenit, anno 1529. cumque ita in præcipiti staret ut altius attolli ei non daretur; scala nutare cepit, & inter cadendum mortuus est *Wolseus*. Quippe, Rex, nonnulla offensione concepta, eum Cancellariatu exiit: Tum verò Cardinali nostro objectum est quod in (*Præmunire*) seu bonorum confiscationem inciderat, omnesque ejus opes & facultates (quæ erant inæstimabiles) jam occupatæ in Regis potestatem venerunt. Ac de repente, omnibus illis maximis honoribus & fortunis spoliatus, eò res redijt ut sine re, sine spe, oberrare coactus sit, adeo ut ne Lectum quidem in quo dormiret, nisi mutuatum habuerit. Deinceps in Provinciam *Eboracensem* amandatus est: ubi, non diu commoratum, Comes *Northumbrius* eum *Lasæ Majestatis* reum apprehendit, & Londinum deportandum curavit; At *Leicestræ*, in ipso itinere morbum contraxit; & in Lecto decumbens, mortèque ingruente, resipiscentis ritu hæc verba habuit: *Si Deum tam diligenter coluisssem quam Regem colui, me in cana senectute non dereliquisset, &c.* Vnde, anno 1530. XXIX°. Novembris cum esset sexagenarius in *Leicestriensi* Abbatia expiravit, ubi sepultus est; Vtrum vero Romano Catholicus obiit an se-

cus, nondum constat. Vt cuiq; non sit Lectori aut Inspē-
ctori molestum, quod istum Cardinalem inter Heroas re-
fero: nam id sanè facio, non religionis ipsius nomine, sed
propter alias eximij ingenij, eruditionis, eloquentiæ, &c.
dotes. Preterea tam promptum adiutorem seipsum Regi
in supprimendis Monasterijs præbuit, ut *Onuphrius Pan-*
unius Episcopus Veronensis, eum, *fæcem & scandalum*
generis humani, denominet; & ut dicitur, à Papa excommu-
nicatus ultimum diem suum clausit. Fuit quidem ambiti-
onis œstro mirabiliter percitus, at vero regaliter munifi-
cus. Dum fortuna favit, duo magnificentissima & verè Re-
gia Collegia inchoavit, alterum *Jpswici* ubi in Lucem edi-
tus, alterum verò *Oxonie* ubi innutritus est: *Windsoræ* eti-
am tumulum splendidissimum & admiratione dignissimū
in Regis Henrici Octavi tempore cœpit, Sed (quod dolē-
dum est) ejus occasus, eorum perfectionē impediit. Quæ,
si ad fastigium perducta fuissent, inter tria *mundi miracula*
dinumerari potuissent. Et minimè mirum videri debet,
quòd tanta opera aggressus est, quorum unum consum-
masse Principi satis est, quum ejus reditus & proventus
annui fuerint infiniti: & (prout doctum nostræ ætatis
Theologum auctorem habemus) ejus *vectigalia & annui,*
omnes omnium Episcopatum & Decanatum Angli-
corum fructus facile excederent. Huc addatur etiam quod
Aulam Hamptoniensem, unam è præclarissimis domibus
Regijs, & Palatium Regium *VWestmonasterij, Whitehall*
dictum ædificavit & perfecit:

Thomæ Wolseij Cardinalis

Ego & Rex meus.

Dicere Grammatices ratio permittit, Ego et Rex

Ethica te jubet ars dicere, Rex et Ego.

Hæc est nimirum vivendi ars, illa loquendi:

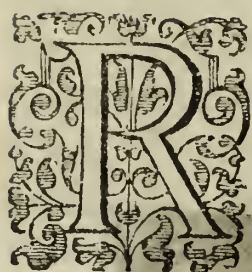
Principis hæc Aulæ serviat, illa Scholæ.

REGINALDVS POLVS
Principis e stirpe et magni cognominis haeres
Exul, amat patrios ROMA mutare penales . . . A

REGINALDVS POLVS.

REGINALDVS POLVS, filius Richardi Poli equitis aurati, (hic autem fuit *Henrici* septimi consobrinus) & *Margaritæ* comitissæ *Salisburiensis*, filix *Georgij* Ducis *Clarentiæ*, secundi fratris Regis *Edwardi* quarti; primam habuit institutionem *Oxonie* in Collegio *Magdalensæ* sacro, & ætate tenellus, in transmarinas regiones, experientiæ & notitiæ causâ, peregrinationem suscepit. Rex *Henricus* octavus eum, ut qui ipsum ex paterno & materno genere, arcta propinquitate attingeret, non vulgari studio est complexus; & ante obitum suum, Decanatum *Exoniensem* in eum contulit.

Maximam sui temporis partem in *Italia* consumpsit: primò *paduæ* septennium plus minus, ubi necessitudinem habuit cum *Petro Bembo* Scriba summi Pontificis primario, qui eum tantopere Domino suo commendavit, ut anno 1538. illum cardinalitia dignitate exornaret. Et deinde, Papa eum sæpiusculè ad Imperatorem semper *Augustum* & *Galliarum Regem* ablegavit. Silentio prætereo, quid perfidè gesserit adversus *Henricum Regem* suum, propterea quòd in animo habeo, ea solummodò describere quæ in eo recta & laudabilia extiterunt. Enimverò quamvis fuerit Cardinalis, et *Romanæ Ecclesiæ* administrator, tamen splendor nobilitatis suæ, multis clarissimis virtutibus est comitatus. Quippe, constat eum non modò doctrinâ, verum etiam modestiâ et morum integritate usque adeo præcelluisse, ut fuerit apud omnes ordines gratiosus, et omnes eum colerent et observarent. Neque fuit elato, sed demisso animo, quæ ejus modestia in hoc innotuit, quod defuncto *Paulo tertio*, papatum ei oblatum respueret.

Et liceat mihi vobis subindicare, quòd *Cardinalis Carrassa* et alij, eum criminati sint quasi qui in ipsorum Religione parum esset orthodoxus, quod hæreticas opiniones teneret de justificatione ex fide solùm: quod *Antonium Flami-*

Flammium notum Euangelij Professore diligenter evehetq; quod Hæreticos languidè persequeretur, & multa alia hujus generis ei objiciebantur. Age verò: Hic noster Cardinalis, non solum recusavit papatum, & dixit esse onus suis viribus majus, sed etiam ejus vice alio Pontifice electo, affirmavit nihil sibi fuisse prius et antiquius, quam vitam suam in quietâ contemplatione traducere: Hinc secessit in Monasterium intra Territorium *Veronense* Monachis completissimum, quorum Patronus existimabatur: Sed priusquam ibi confirmatus resideret, nuntiatum est ex Angliâ, Regem Edovvardum vitam cum morte commutasse, & ad *Mariam* Diadema fuisse devolutum, quam novit sibi optimè cupere. Discedendi veniam à Papa facilè obtinuit, & eò rem redegit, ut esset Pontifici Legatus à latere, & hac de causâ, missus est in *Augliam*, ibique ut primum venerat, & Regnum Papæ reconciliârat, *Angliæ Restaurator* dictus est, tum præstantissimus Archiepiscopus *Cranmerus* fuit loco suo dimotus, & anno 1555. Cardinalis in ejus locum ascitus suffectusque: sed Cardinalis *Caraffa* ad Papatum Provectus & *Pius quartus* denominatus, eum Legati potestate abdicavit. Huic sedi tres ferè annos præfuit, donec tandem incideret in morbum & postquam renuntiatum ei est de obitu *Reginæ Mariæ* illicò animam efflavit, ipso nempe die, quo obiit Regina, 17.º Novembris, anno Christi 1558. quum esset (plùs minùs) quinquaginta octo annos natus, & in Ecclesia Cantuariensi contumulatus jacet in Capella S. Thomæ, hoc tantum Elogio brevi, Epitaphij vice adscripto, DEPOSITVM CARDINALIS POLI.

Ad Spectatorem & Lectorem.

At de nostrate Cardinali fat multa, si non nimis multa dixi, propterea quòd fuerit multis nominibus veræ Religionis inimicus, nihilominus pluribus alijs de causis supra commemoratis arbitror mihi fas esse absq; tantilla offensione POLVM Boni Cardinalis appellatione insignire.

Idcirco

Idcirco illi inter ceteros locum assignavi : & minus observato temporis ordine eum hic collocavi propterea quod melius cohæret cum socijs suis Cardinale VVolseo & Thoma Moro equite, omnes sunt ejusdem farinae, & fuerunt in eodem ludo edocti ad malitiam, quam concordat cum sanctis Martyribus qui Euangelij causa sanguinem suum profuderunt.

THOMÆ VVOLSEII ET
REGINALDI POLI CAR-
DINAL: ANGL: COMPARATIO.

*Lis erat an majus Polus an Wolseus uterq;
Magnus Cardinei splendor uterq; chori:
Tempora purpureo redimitus uterq; Galero.
Infula cum Lauro cinxit utriq; comam.
Ausoniâ triplici cingendus uterq; Tiarâ
Si suus ex merito quemq; maneret honos:
Hinc cumulus Wolseus opum; Polus inde Parentes,
Hic Proavum laudes jactat & ille suas:
Alter Romanos, patrios habet alter honores,
Ingenio Wolseus major at arte Polus.*

SCRIPSIT POLVS.

DE Concilio & de reformatione
Anglia. lib. 2.
De summo Pontifice, in mo-
dum diglogi.

Epistola quinque, in volumine Epi-
stolarum clarorum virorum.
Pro Ecclesiastica unitatis defensione.
lib. 4.

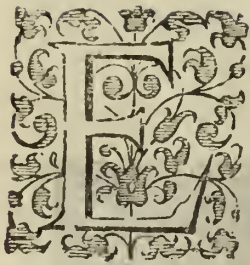
EDO-

EDVARDVS SEXTVS REX .

*Deluuium populi. et Vera pietatis alumnus .
Ut bona cuncta . diu uiuere non licuit*

EDOVARDVS.

* Sive de
S.^{to} Mau-
ro.

DOVARDVS ejus nominis sextus, (uni-
cus potentissimi & invictissimi Regis *Hen-*
rici octavi filius, ex Domina *Iana* * *Seimor*
susceptus) *Angliæ Franciæ & Hiberniæ*
Rex, Defensor fidei &c. Patre ipsius defun-
cto, regnare cœpit vicesimo octavo Janu-
arij anno Domini *M. D. ILVI.* novem annos, plus mi-
nus natus : suavissimus, mitissimus & summæ spei Prin-
ceps.

Hic in teneris annis impulsu Avunculi sui Edovardi
Seimori Domini Protectoris (postea Ducis Somersetten-
sis) imprimis veram Religionem Deique gloriam prove-
here conatus (cujus fundamenta ejus beatissimæ memo-
riæ Pater jecerat) idololatra simulchra demolienda et ex
omnibus Regni sui Ecclesijs tollenda curavit : Viri præ-
stantes eruditione in mandatis habebant ut Christi Eu-
angelium annunciarent, et Cœna dominica in utraque
specie fuit populo distributa ; jamque gloriosa Ecclesiæ
et Reipub. instauratio in omnibus ipsius ditionibus in-
choata est.

Euangeli-
um promo-
tum.

Et simu-
lachra ex
Ecclesijs e-
jecta.

Missæ ab-
rogata.

Circa tertium regni sui annum, ex decreto Parlamen-
tario Missale fuit abolitum, et Ritualis Liber de unifor-
mitate communium precum, et de administrandorum
Sacramentorum ratione, editus auctoritateque confir-
matus est.

In quarto sui regni anno, quidam motus excitati sunt
& homines rebelles insurrexerunt in provinc. *Somerset-*
tensi, *Devoniensi* & *Cornubia*, & præ se tulerunt inter-
septorum interclusorumque Agrorum refractionem. In-
terea Loci Galliarum Rex molitus est ab *Anglis* recipere
Bolloniam aliaque oppida in eo tractu, et eadē operâ sta-
tuit Insulas *Gernseiam* et *Ferseiam* occupare, sed irrito
conatu: tandemque domesticę seditiones sunt compositæ.
Eodem anno multi è magnatibus male animati, consilium
contra Dominum Protectorem iniêrunt, et a malitiosis
querelis

Conspira-
tio adver-
sus D.
Protecto-
rem.

querelis & calumnijs non destiterunt usque dū omnibus rebus ornatissimum Ducem, reum peregissent de collāssentque. Ille inquam detruncatus est, qui meritissimò gratia & auctoritate apud Regem Henricum octavum va-
D. Protector Laudatur.

Hunc Regem Cives & subditi singularibus studijs sunt prosequuti; Quippe qui, natura & ingenio mitis clementisque fuerit, et cui hominum vita et salus fuit commendatissima: Huic ingenij celeritas, censuræ gravitas et judicij maturitas, minimè defuerunt, (quæ in tam tenellis annis prorsus admirabilia) defuerunt. Religio ei a prima infantia in delicijs fuit: In liberalibus scientijs peritiâ tantâ fuit, (ut alias illius præstantes virtutes silentio præteream) ut videretur innata potius quam studio et industria acquisita. V-
Regis Animi dotes & eruditio.

num autem in eo fuit (ut auctore habemus FOXVM nostrum) perrarum et magnopere admirabile: Omnes Portus & Sinus non modo *Anglicos* verum etiam *Scoticos* & *Gallicos* enumerare potuit, &c. Latinam, Græcam, Gallicam, Italicam & Hispanicam linguam perfectè calluit. Nec, ut Cardanus perhibet, fuit inscius aut ignarus *Dialecticæ* & principiorum *Physices*, nec hospes in *Musicis*,
Hieronymus Cardanus.

Nam ut quidam scripsit, ut quæ scitè ac jucundè caneret psalleretque. Cum Rogero Aschamo qui ejus studijs admotus, Locos communes Melanthonis, integrum Ciceronem, magnam partem Historianum Livij, selectas Isocratis Orationes (quarum duas in latinum convertit) Sophoclis Tragædias, Novumq; Testamentū græcè legit, è quibus linguam purissima dictione, & mento aptissima præceptione instruxit, bonisque literis non ad pompā, sed ad vitā & virtutem usus est in quibus ita fuit assiduus, ut ad miraculū usq; fuerit inter sui seculi Principes eruditus. Et (ut cōprehendā brevi) tantâ fuit indole in quibusvis heroicis virtutibus, insignibus animi dotibus & ornamentis, ut in ipsa pueritia & adolescentia, omnes anteces-

fores suos facilè superaret.

Morbi
gens.

Sexto anno Regni sui ægrotare cæpit, mense Ianuarij, & tabe five Phtisi tentari cæptus est, et post aliquot menses seipsum indies debilitari sentiens, omnibus rebus in Regno suo rectè compositis, animum et manus levavit, fixisque oculis sususpexit in Cœlum, et hanc compendiosam zeloque plenam precationem sequentem nuncupavit, quam non possum non recitare.

Regis Pre-
catio.

Domine Deus, libera me ex ista misera & ærumnosâ vitâ, & inter electos tuos recipe, nihilominus non mea sed tua voluntas fiat. Domine, in manus tuas commendo Spiritum meum, nosti Domine quam feliciter mecum ageretur, si tecum versarer, tamen propter electos tuos, si tibi complacet, me sana & vitam meam protrabe, ut te verè colam. O Iehovâ Deus, benedic populo tuo & serva hereditatem tuam Domine, salutem da populo Anglicano & a Papismo gentem defende, & tuam sinceram Religionem tuere, ut ego & Cives mei veris laudibus nomen tuum afficiamus: & subjunxit, Languedo, miserere mei Deus, & recipe Spiritum meum.

R. ætas &
obitus.

Atque hoc modo, ex ista vita decessit (non sine suspitione veneni) sexto die Julij, septimo anno Regni sui, ætatis suæ decimo sexto Anno Christi 1653. requiescit sepultusq; jacet juxta caput Avi sui Regis Henrici septimi in ejus Sacrario VVestmonasteriensi sub Altari ex ære deaurato & artificiosè elaborato. At obiit non sine veneni suspitione, nam sparso ubique apud vulgus rumore, quasi in Calend: Ianuarij, Regi a quo nescio, pro strena Novi Anni oblato florum odoratorum fasciculo venenum infusum fuisset, ex cujus odorem pulmo- nes vitium mortiferum aclethale contraxissent: De tanto siquidem facinore nunquam postea inquisitum est, id quod nullo modo Maria soror facere neglexisset, si vel minimè suspicandi occasionem nacta fuisset.

Opera
charitatis.

Ultimo Regni sui Anno, dedit Prætori, Communitati & Civibus Londinensib: Regiam suam Bridevvel dictam ut foret Ergastulum & Domus correctionis egenis,

nis, vagis & otiosis urbis hominibus, amplisq; re-
ditibus in perpetuum hanc domum ditavit. Publicum etiã Divi
Thomæ Hospitium in Australi urbis opere vel parte si-
tum, vulgo *Southwarck*, de integro restituit et annuo or-
natum, prædictæ Civitati & Civibus concessit. Hoc
anno Cœnobium Franciscanorum Londini in Pædotro-
phium nobilissimum conversum est, ubi nempe egeni
pueri 400. jam inde ab eo tempore alimenta percipiunt,
et educationem liberis hominibus dignam sortiuntur:
Hospitium *CHRISTI* id hodie appellatur.

In cujus obitum hoc sequens Epitaphium ab Hiero-
nymo Cardano exaratum invenio.

*Flete nefas magnùm, sed toto flebitis orbe
Mortales: vester corrui omnis honor.
Nam Regum decus: Juvenum flos, spesq; bonorum,
Delitiæ secl, & gloria gentis erat.
Dignus Apollonijs lachrimis doctæq; Minervæ
Flosculus heu misero concidit ante diem.
Te tumulo dabimus Musæ supræmaq; flentes
Munera Melpomene tristia fata canunt.*

SCRIPSIT EDWARDVS REX.

*Comædiam elegantissimam de Meretrice Babylonica. Lib. 1.
Ex auditis Concionibus. Lib. 1.*

C 2

EDO-

Regia nec virtus, nec Sceptra te regia, Princeps
 Es speret inuidiae potuerunt fraudibus unquam
 Nempe bonos sors praeva premit, seruatque malignos

Q B Lud.

EDOUARDVS SEIMORVS.

DOUARDVS SEIMORVS siue de Sancto Mauro (filius clarissimi Ioannis Seimori Equitis Aurati) primùm ab Henrico VIII. Rege qui ejus sororem Ianam, virtute illustrem Heroidem in uxorem sumpsit, fuit Equestri dignitate insignitus, deinde creatus est Vicecomes Beauchamp seu de Bello-campo Anno D.ⁿⁱ 1536. & anno sequente Comitatus Hertfordensis fuit in eum collatus, (qui comitatus ad multos annos fuit intermissus et interquieuit, ab ipsius Gilberti de Clara Comitis Glocestrensis et Hertfordensis tempore) postea ab eodem Rege factus est Eques nobilissimi Georgiani Ordinis aureæ Periscelidis, supremus Angliæ Camerarius, unusque ex intimis Consiliarijs Regijs, & apud illum præpotentem Regem imprimis fuit gratosus, qui postremò eum scripsit instituitque unum è sedecim ipsius ultimæ Voluntatis & Testamenti Executoribus.

Deinceps Edouardus Princeps (ejus nepos ex sorore Iana) Regali corona insignitus, creavit eum primò Baronem de Sancto Mauro & deinde Ducem Somersetensem: Huc accèdit quod (cùm esset hujus Regis adolescentuli avunculus) generali Regis, Consiliariorum et Procerum consensu, renuntiatus fuit Regiæ personæ Protector sive Custos, & etiam omnium ejus Regnorum subditorumq; Gubernator, & locum tenens generalis Regij exercitus tam terrestris quàm maritimi constitutus est: Præterea, summus Thesaurarius & Comes Mareschallus Angliæ factus est: Insularum autem Gernseiensis & Ierseiensis Imperator sive Præfectus; et nobilis Academię Cantabrigiensis honorandus Cancellarius: Quæ omnia mûnia muneraque unà cum ipsius magnis ornamentis et dignitatibus ille præclarè et cum singulari Regis Reipublicæq; favore gessit sustinuitq;, donec, Temporis progressu (proh dolor) discordia et contetio inter illum et fratrem ejus D. Thomam Seimorum Angliæ

Architalasum ceu (ut loquamur) Admirallium orta est. Illi hæc Apophtegmata oblivione delentes, *vis unita, fortior, velle & nolle idem, eadē est firmissima amictia, & singula hostilia facile franguntur, conjuncta non item:* & satanæ insidijs implicati, non sat fideliter in memoria sua continuerunt Psalmistæ dictū, *Ecce quàm bonum & quàm jucundum est, habitare fratres in unum:* Inde, prout quidam scriptis prodiderunt, de uxorum suarum ^{inoposita} dissidebant, tantisper dum fatali ictu Caput Architalasi, ab ipsius humeris abscissum fuerit Anno Domini 1549. & Regnantis Edo-uardi tertio. (Vnde quidam scribit Epiphonematicè,
 En quo discordia fratres
 Perducit miseros)

Illo demortuo similtas accensa est inter Protectorem nostrum, & illum magnanimum Ioannem Dudleium Comitem VVrvvicensem, et ipsi Regi ex sanctoribus consilijs. Temporis autem decursu, Protector ille, captivatus in Turrem Londinensem coniectus est, multaq; accusationum capita excogitata eique objecta sunt, ad quæ Ille tam sapientèr prudentèrque respondit, ut his criminationibus absolutus fuerit et relaxationem invenerit, sed dignitati non item, Protectoris munere exclusus & in Senatorum Regium album adscriptus. Veruntamen, Somersetus & VVrvvicensis in gratiã redierunt. Cæterū anno 1551. Somersetus Dux secundâ vice, fuit in Custodiam datus, idque (prout plerique conscribunt) Dudleij, tunc Ducis Northumbriensis, callido stratagematè et machinamento; sed, ut ego interpretor, potius ista incarcerationio & conspiratio accepta ferenda est Magnatum Procerumque Pontificiorum Papæque partibus faventium qui erant Regi juveni a secretioribus consilijs, malitiæ et syncretismo: Vt cunque in iudicium protractus, duplici crimine oneratur Dux, Proditionis nempe sive Læsæ Majestatis ac Felonię (quę fuit conjuratio in Northumbriensem) reus perageretur: tamen in iudicio à proditione absolutus fuit, sed Felonię reus inventus est. Et hinc, ô tempora, ô Mores!) hic eximius et perbonus Dux nullius Felo-

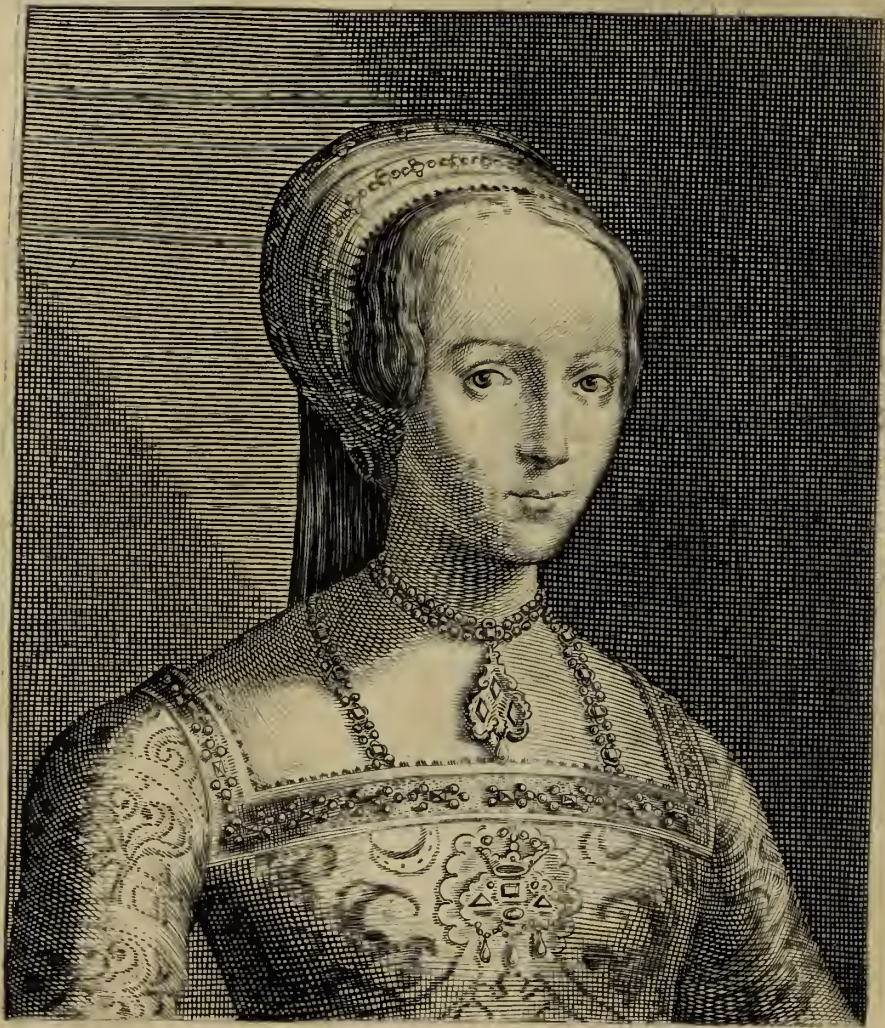
Felonix unquam conscius, Felonix nomine decollatus fuit; Calendis Februarij eodem anno, regnantis autem Edouardi sexto: Et Deum testema ppello absq; Regis consensu & approbatione, namq; nulla de re Rex adeo doluisse prædicatur, nihilominus non inficias eo, quin obliquis vijs & modis, Regis Chirographum obtineri potuerit ad Avunculi interitum et decollationem. Quod attinet ad hujus illustrissimi Somercetensis Ducis præclara et nobilia facta in vita ipsius, et imprimis ejus summè religiosos sermones paulo antè & in ejus obitu habitos, et preces sanctissimas ab eo conceptas, necesse habeo Lectorem remittere, non solùm ad Foxi nostri Martyrologium, sed etiam ad omnia alia eorum temporum Chronica, utpote quæ sint inspectione lectioneque longè dignissima. Et certè, quum reformatæ Ecclesiæ Gallicanæ in ipsorum Kalendarijs, in hodiernum usque diem, Ducem nostrum in Martyrum numerum ascribant, quid impedit quò minùs nos Angli Eum nostratibus Martyribus multò magis annumeremus?

FUTURA PRÆTERITIS.

C 4

DOMI-

IANA GRAYA

*Regia stans tristi cinxi diademate crines
Regna sed omnipotens hinc meliora dedit*

DOMINA IANA GRAIA

DOMINA IANA GRAIA, maxima natu filia Illustrissimi Principis Henrici *Ducis Suffolciensis*, cum nupta esset Domino *Guilfordo Dudleio* quarto-genito Ioannis *Ducis Northumbriensis* filio: Statim post defunctum Regem *Edouardum*, Londini publicè renunciata est Regina Angliæ &c. juxta Regis illius ultimam volūtatem seu Testamentum: Sed Regina *Maria* & ejus *Consiliarij* eam confestim deposuerunt. Heroïna fuit multis illa quidem virtutibus pro sexu ornata, Religione verò et pietate maximè excelluit, prout ejus pia exhortatio ad plebem & sancta morientis precatio in *Foxi Martyrologio* extantes, abunde testantur. Eam autem bonarum literarum artisq; poeticæ non ignarum fuisse, hæc ipsius manu scripta carmina subsequentiâ demonstrant;

*Non aliena putes homines quæ obtingere possunt:
Sors hodierna mihi, tunc erit illa tibi.*

*Deo juvante, nil nocet livor malus:
Et non juvante, nil juvat labor gravis.
Post tenebras spero lucem.*

Et ut doctus quidem scripsit, Erat illa annos nata circiter sedecim, forma non infelici, literarum cognitione incredibili, ingenio acutissimo, & prudentia in illa etiam ætate plus quam muliebri, pietatis puriorisque doctrinæ studiosissima, & adeo honoris delati neutiquam appetens, ut regia ornamenta sine gemitu & lachrymis non susceperit, ut cūctis palam & manifestum foret à parentibus et amicis plane invitam coactam esse, ut id fastigij conscenderet.

Ipsa

Ipsa vero cum Domino Guilfordio illo marito suo, uno eodemque die ad Turrim Londinensem decollati fuerunt, anno 1553.

De hac spectatissima Domina conscripta invenio quæ hic subjiciuntur Epigrammata,

*Miraris Ianam Grajo sermone valere?
Quo primum nata est tempore Graja fuit.*
I. P.

*Tu quibus ista legas incertum est lector ocellis:
Ipse equidem siccis scribere non potui.*
I. F.

EPITAPHIUM.

*Iana iacet sævo non æquo vulnere mortis,
Nobilis ingenio, Sanguine Martyrio,
Ingenium latius ornavit fœmina musis,
Fœmina virgineo tota dicata choro.
Sanguine clara fuit, regali stirpe creato,
Ipsaq; Regina nobilitata throno.
Bis Graia est pulchrè Graijs nutrita camene,
Et prisco Graium sanguine creta Ducum.
Bis Martyr, sacrae fidei verissima testis:
Atq; vacans Regni crimine Iana jacet.*
L. H.

EXTAT DE DOMINA IANA GRAIA, ANGLICE.

E Pistola ad eruditum hominem qui a virtute verbi Divini defecit.

Colloquium cum Frecknamo de ejus fide

Et sententia de Sacramento.
Alia etiam Epistola quam ad suam sororem scripsit, una cum sermone quem mox decollanda in Theatro habuit.

ELISA-

ELIZABETHA REGINA

*Divina potens velis, populoque potentior, aequat
Ingenio Reges, et pietate Deos*

ELIZABETHA.

ELIZABETHA, illustrissimæ beatissimæq; memoriae Princeps, (potentissimi Regis Henrici octavi filia, suscepta ex Anna Bollenia Marchionissa Pembrokiana) Angliæ, Franciæ & Hiberniæ Regina, Fidei Defensatrix &c. Mari sorore sua facta, ad Principatum evecta, et regnare cepit decimo septimo Novembris anno Domini *M D L. VIII.* De cujus (ô *Phœnix* incomparabilis) vita laudatissima verba facturus, desidero linguam plane Angelicam et de hujus Heroidis virtutibus scripturus, exopto calamum ex ala Cherubica evulsum, et loco atramenti aurum fusile exopto: Vos ergo, ô Superi et cœlestes virtutes, mihi in subsequente narratione vestram operam accomodate, et mentem stylumque dirigite! Prima ipsius inauguratione, Regnum suum sanguinea Regiæ Mariæ administratione valde conturbatum et Ecclesiam idolomanijs superstitionibusq; contaminatam inveniens; Regnum primo bello labefactatum & ære alieno oppressum pacavit & erexit. Deinde papismo exterminato, veram Religionem et Lucem Evangelicam restituit: quod Regiæ magnificentissimus Pater præclare inchoârat, et beatissimus Frater promoveri feliciter studuit, Hæc Heroidum *Phœnix* temporis progressu plenissimè absolvit. Et ut suos subditos plane undequaq; felices efficeret, monetas æneas & reddidit (ad perpetuam rei memoriam regniq; gloriâ) argenteas, & aureas idq; proprijs sumptibus et impensis. Ad hæc Armentaria sua instauravit & deinde subditis suis in singulis Oppidis et Villis *Armis* et apparatu *militari* instruxit, Regnumq; omni terrâ mariq; cõmunivit. Proinde, ornamentis pacis instructa et bellicis telis bombardisq; præmunita, continuam pacem & amicitiam cum Gallia coluit: adjacens Scotiæ Regnum sedavit, pacavit sustentavitq; quod antea civili dissidio & seditione laborabat.

Anno 1569. Regniq; sui duodecimo Pius V. (imò plane

Regnum
tranquilli-
tatum.

Papatus
extermini-
natus.

Monetæ
ærosæ pu-
rifiçatæ.

Scotia
adjurata.

Pius P.V.

plane impius (sceleratissimus Pontifex Romanus misit Bullam tumidam e Roma omnia mala intonantem & intentantem ad quam Regineam Majestatem respondentem in hac Prosopopœia invenio, quæ præmittere nullo modo potui;

PROSOPOPOEIA S. REGINÆ ELIZABETHÆ CONTRA Bullam R. P. ejusq; pia exhortatio ad Patriæ Cives & ad omnes Christiani orbis PRINCIPES.

REGNAT in excelsis Dominus qui regna gubernat
 Ille unus terris præsidet Altitonans.
 Ille Deus solus Regnorum temperat Axes,
 Ille omnes toto volvit in orbe rotas,
 Ille suos sacro perfusos Chrismate Reges,
 Atq; Duces sanctos muniet ille suos.
 Ergo quid insanat Bullatus Episcopus in me?
 Cur me deturbat plumbea Bulla throno?
 Cur Pius extirpat summi plantaria Christi
 Destruit & delet quod Deus ipse struit?
 Unxit me Christus clementer protegit unctam,
 Atq; è Pontificum faucibus eripiet.
 Hactenus illius me victrix Dextera jurvit,
 Nec decurtabit Brachia longa Deus,
 Si Deus est mecum quid bruto fulmine terret?
 Cur novus iste Gigas culmina celsa petit?
 Cur hic Nimrodus rursus debellat Olympum?
 Quid contra Iovam Bella nefanda gerit?
 O Pie confracta est Petriana hæc Ancora Navis,
 O Pie, vana tua est specula, vana fides.
 Vos quibus Omnipotens Regales tradit habenas
 Vos quorum populos subdidit Imperio:
 Ne vos in populos servili Rege prematis,
 Barbaricum vobis excutitote jugum.
 Pellite qui pugnat pro sceptro, fasce Corona:

Regina
 contra
 Bullam.

2. Regina
 ad Reges
 Exhortatio.

D

Non

*N*on hæc fors Papæ : Spartæve Pontificum.

*P*ontificum non est carnalibus utier Armis,

*Q*uid, tot Regna vorat spiritualis homo?

*N*on est Pontificum furibundas condere Bullas;

*R*egnīs infestās spargere ubiq̄ faces.

*Q*uid gladius? verbum. *Q*uid clavis? apertio verbi.

*H*is Christi Mysta pungere corda solent.

*T*ales Signiferos Christus protrusit in orbem,

*T*ales Ensiferos Clavigerosq̄ dedit:

Psal. 2.

O Reges data sancta. *D*eī Patris oscula *G**N* *A**T**O*.

*U*nicus is Regum Rex, *C*apitumq̄ *C**A**P**U**T*.

*H*uic qui non servit non regnat Syphar & umbra est

*E*xemplóque meo discite Regis opem.

*N*on deerit vobis: *F*œmellam sepsit in-ermem;

*P*ontifices abeant : huic reserato fores:

Psal. 24.

*H*uic portas aperite, novos excludite Reges:

*H*ic Rex justitiæ Maximus introeat.

*3. Ad An-
glos*

A *N* *G* *L* *I* *A* Chara mihi, mea viscera, *F*ilia, *M*ater:

*B*ulliferis istis ne moveare Pijs.

*Q*uid feci aut merui cur indignere Britanne?

*A*n quia tu sælix, hinc ego displiceo?

*A*n quia tot Donis per me Deus ipse beavit,

*H*inc ego, *D*ona, *D*eus, nausea facta tibi?

*C*ur *E*gyptiacas redeat meus *A*nglus ad ollas?

*C*ur *S*odomam spectet *L*otha misella suam?

*D*um soror *I*talici pendebat tota renata,

E nutu: rerum scena dolenda fuit.

*R*elligio corrupta fuit: vitiatus & omnis

*C*ultus divinus, commaculata fides.

*D*amna foris, pugnas intus mea *M*usa tacebit:

*F*psa ego vobiscum fellea pocla bibi.

*N*unc nunc *M*anna datur : *C*ælestis pabula vitæ,

*P*ax & prosperitas, cuncta secunda fluant:

*Q*ui pascit *C*orvo mea florida *L**I**L**I**A* servat,

*E*t capitis pilos & *D**I**A**D**E**M**A* meum.

*E*st *L*eo *I*udaicus nostrum tutela *L**E**O**N**U**M*

*N*um *L*eo *R*omanus fit *L*eo *t*erribilis?

*N*um

*Num formidatis, Mitrati insignia Papæ,
 An Gladius, CLAVES, Clava nocere queant?
 Sint potius Christo grates, effundite vota,
 Omnibus occurrat Dæmonis insidijs.
 Congeminate preces Christo, ut bona vestra perennet.
 Ne Rhombus regnet, congeminate preces.
 Congeminate preces, ut sancta Ecclesia perstet:
 Congeminate preces, vivat ut ELIZABETH.*

Ipsa serenissima nostra Regina, per multos annos Belgas ab insolentis & insultantis Hispani violentia tyrannidèque vindicavit. Iste Hispani cruoribæ Ruinam Angliæ minitantes, et Regnum spe devorantes, ingentem Classem, invictam (falsò dictam) adornarunt, secum deliberatissimum habentes, anno 1588. universam Angliam incursionibus de vastare: sed attende pessimum et infamem evëntum; Mensibus Julij, Augusti, Septembrisq; Angli Deo Duce, Comite industria et Francisco Drake Navarcho nobilissimo suas partes callidè et strenuè agente, totam Classem Hispanicam (universo penè terrarum orbe acclamante) lacerârunt, ceperunt, depresferunt, devicerunt, fugârunt. Victoria certè ad Dei gloriam illustris et ad Reginæ famam insignis: Vnde beatus Beza, suæ ætatis Elizæus, conscripta quædam carmina gratulatoria ad Reginã misit, quæ memoriæ causa attexuj.

*Belgæ ad-
juti.*

*Classis.
Hispanica.
1588.*

*Theodorus
Beza.*

*Staverat innumeris Hispanus classibus æquor,
 Regnis juncturus sceptrâ Britanna suis.
 Tanti hujus rogitas quæ motus causa? superbos
 Impulit Ambitio, vexit Avaritia.
 Quàm bene te, Ambitio, merfit vanissima, ventus:
 Et tumidæ tumidos vos superastis aquæ!
 Quàm bene raptore Orbis totius Iberos
 Merfit inexhausti justa vorago maris!
 At tu, cui venti, cui totum militat æquor,
 Regina, O mundi totius una decus.
 Sic regnare Deo perge, Ambitione remota
 Prodiga sic opibus perge juvare pios,*

*Vt te Angli longum, longum Anglis ipsa fruaris
Quam dilecta bonis, tam metuenda malis.*

Hic hostium domitrix victoriosa & inexpugnabilis, suis semper propitia & amabilis non modo à subditis & alijs conterminis gentibus Orbis Christiani & Europæ, fuit adamata & magnificè prædicata, verum etiam per totam rerum Vniuersitatem inclaruit. Et hujus assertio- nis veritatem Legati et Oratores e Turcia, Mauritania, Numidia, Persia, et Muscovia evincunt, et quod non tam rarum est quàm verum, Magnus Sultanus Muraht Turca- rum Imperator Reginã et Regni sui administrationẽ ad- miratus est, prout liquet ex Literis ab ipso Sultano mag- no ad Reginalem Majestatem anno 1590 missis, quarum Literarum exemplum, in libro qui Theatrum Imperij Magnæ Britanniæ inscribitur anglicè licet conspicerè. In illis Literis eam appellat, *gloriosissimam Reginam, fœminã splendore clarissimam, fœminarum potissimam, Ihesu affecta- torum præpotentium Principem, excellentissimam Eliza- betham sapientissimam Brittannicarum Insularum Guber- natricem, perpetuæ fœlicitatis Dominam & hæredem;* & sua fit ei ut pergeret bellum adversus Hispaniarum Regem inimicum suum maximum, &c. Datum Constantino- poli anno 1590.

Vo: Spe-
edus
Th. Imp:
Ma. Britan
niæ, in hi-
storia pag.
825.

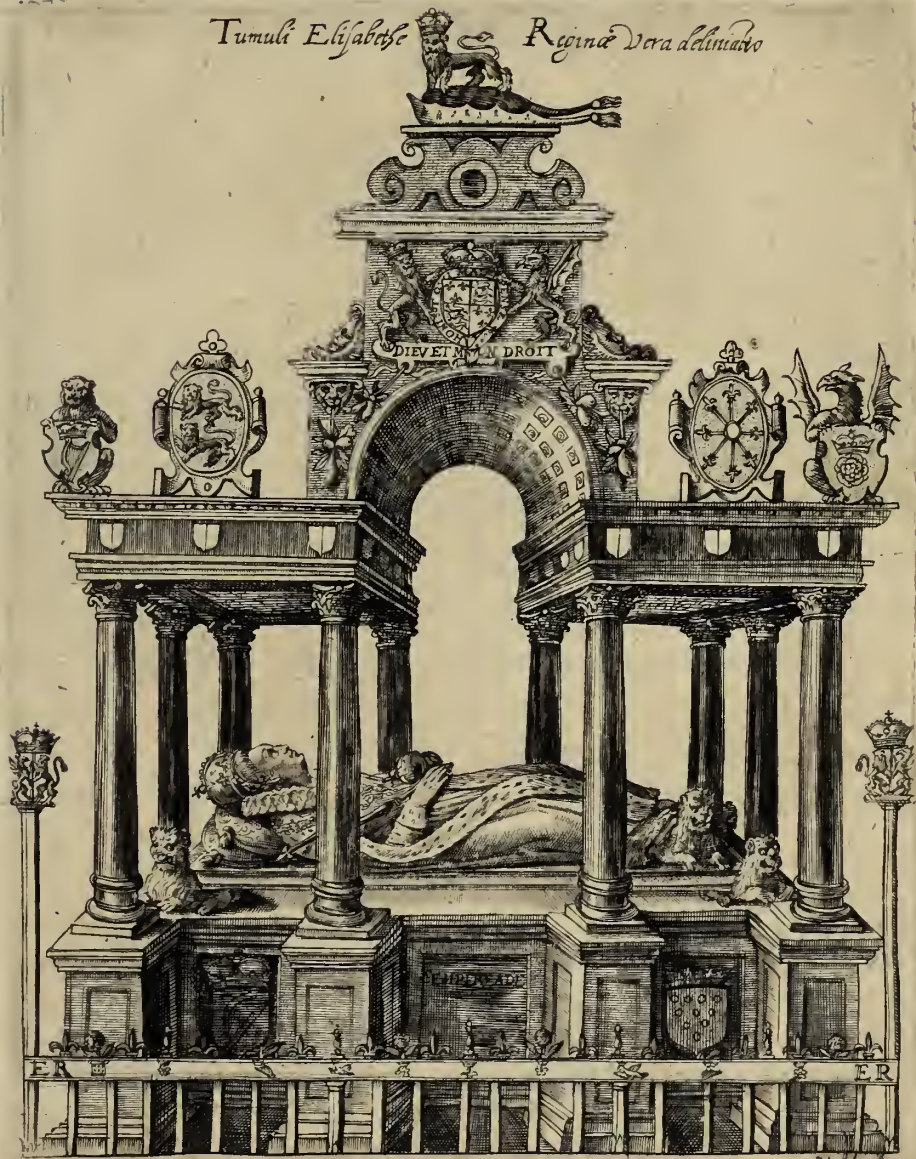
Ejus vel Nomen fuit Hispanis terrori quos in aciè se- pe expugnavit, & Mari identidem, ut supra dixi, disjecit.

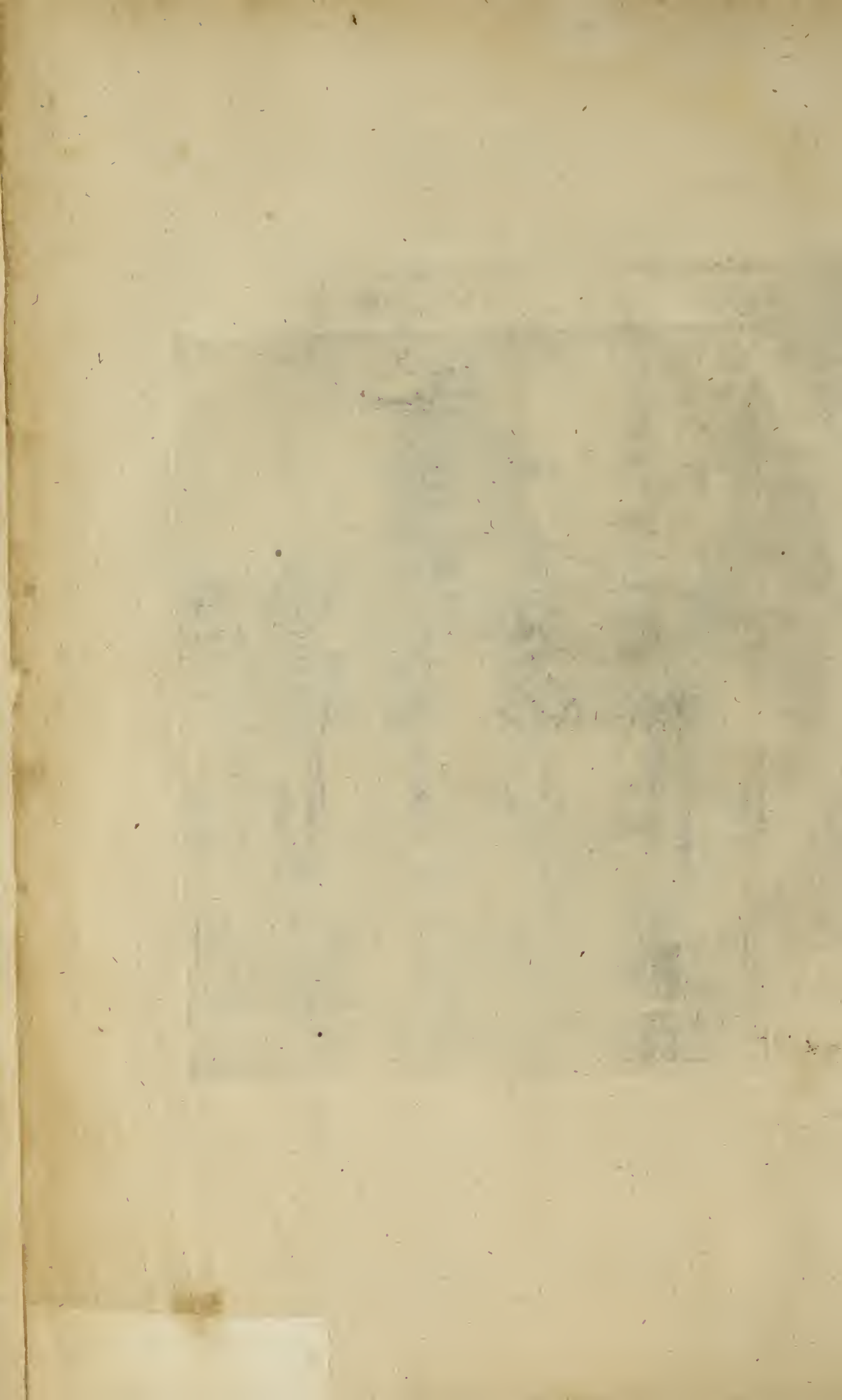
In toto Imperij sui cursu synceram Religionem pro- movit, et propagavit Euangelium Christi, alma Nutritia omnibus peregrinis qui propter ijdem Euangelium exu- labant. Illa exquisitè calluit et locuta est latinè gallicè, Ita- licè, Hispanicè, imo Græcè et Hebraicè, adeo ut vix indi- geret interprete qui cujusvis Oratoris mandata expone- ret: unde vir eruditus ita loquitur.

ELIZABETH VIRGO Regina & Regia proles
EXCELLENS Linguis, Cognitione Fide.

Hæc

Tumuli Elizabethæ Reginae Vera delinatio

Hæc Virgo Imperatrix altera Pallas, & Triumphatrix Regina, quum penè ad septuagesimum vixisset annum, pacatè et feliciter plusquam quadraginta quatuor regnavit annos, senio cana, & fama prædicabilis, ægrotavit mense Martio Anno 1602. & vitam Deo reddidit piè et religiosè 24. die ejusdem Mensis Richmonti, non sine summo dolore subditorum suorum fidelissimorum, Corona terrestri et marcesibili cum Cœlesti & æterno Diademate permutata.

Hæc Virginea Regina fuit nata vigilijs nativitatem beatæ Virginis Mariæ proximè præcedentibus, Anno Christi 1533. et commigravit ad Christum vigilijs annuntiationem ejusdem Beatæ Virginis immediatè antegressis, Anno 1603.

Iacet sepulta & requiescit in VVestmonasterio è regione avi sui Regis Henrici VII. ejus legitimus successor, Rex IACOBVS, noster Dominus serenissimus et supremus Gubernator splendidum, magnificum & vere regale erexit Monumentum super ejus tumulum has sequentes & nullo modo omittendas invenio Inscriptiones.

MEMORIAE SACRVM.

RELIGIONE AD PRIMÆVAM SYNCERITATEM RESTAVRATA, PACE FVNDATA, MONETA AD IVSTVM VALOREM REDVCTA, REBELLIONE DOMESTICA VINDICATA, GALLIA MALIS INTESTINIS LIBERATA, BELGIO SVSTENTATO HISPANICA CLASSE PROFLIGATA, HIBERNIA PVLNIS HISPANIS ET REBELLIBVS AD DEDITIONEM COACTIS PACATA, REDITIBVS VTRIVSQUE ACADEMIÆ LEGE ANNONARIA PLVRIMVM ADAVCTIS, TOTA DENIQUE ANGLIA DITATA, PRVDENTISSIMEQUE ANNOS 45. ADMINISTRATA, ELISABETHA REGINA VICTRIX, TRIUMPHATRIX, PIETATIS STVDIOSISSIMA, FOELICISSIMA, PLACIDA MORTE SEPTVAGENARIA SOLVTA, MORTALES RELIQVIAS DVM CHRISTO IVBENTE RESVRGANT IMMORTALES, IN HAC ECCESIA CELEBERRIMA AB IPSA CONSERVATA, ET DENVO, FVNDATA, DEPOSVIT.

ELIZABETHA.
MEMORIAE
ÆTERNÆ.

ELIZABETHÆ ANGLIÆ, FRANCIÆ, ET HIBERNIÆ REGNÆ, R. HENRICI VIII. FILIÆ, R. HENRICI VII. NEPTI, R. EDVARDI III. PRONEPTI, PATRIÆ PARENTI, RELIGIONIS ET BONARVM ARTIVM ALTRICI, PLVRIMARVN LINGVARVN PERITIA, PRÆCLARIS TVM AMINI TVM CORPORIS DOTIBVS, REGIISQVE VIRTVTIBVS SVpra SEXVM.

Principi incomparabili.

IACOBVS MAGNÆ BRITANNIÆ, FRANCIÆ, ET HIBERNIÆ REX, VIRTVTVM ET REGNORVM HÆRES, BENE MERENTI PIE POSVIT.

EX auditione accepi, quod etiamnum nostris diebus superest nefaria, sive Papaliū Atheorum, sive Atheorū Papistarum fex & factio, qui, non obstantibus omnibus clarissimis & verè gemmeis nostratis nuper Reginae, verè virginis virtutibus, toti terrarum orbi, ita conspicuis; tamē non erubescunt (videor enim mihi eorum obmurmurationes audire) prædicare, primò, Illam, quò ad natalitia, ipsius, à polluto cubili suã traxisse originem. Deinde, quò ad vitæ suæ consuetudinē, Illã minimē castam extitisse, cujus injustissimæ criminationis, ille scelerosus proditor * Sanderus, fuit primus author, iste aute calumniator, prout in vita ipsius, fuerit in Deū, in principem, in patriam perfidus & perduellis, ita miserum & infamē in Hibernia invenit vitæ suæ exitum: ut nihil amplius de isto homuncione dicam, faxit deus, ut ejus memoria magis, magisq; foeteat, & computrescat. Qui autem unctam Domini calumniantur & falsis convitijs consectantur, maledicti sunt singulis maledictionibus quæ in S. Pentateucho Mosis, transgressoribus denuntiantur, ij etiam & eorum nomina in æternum computrescunt. Egomet autem, quicquid virulentæ & maledicæ papistarum linguæ & pennæ promulgaverint, audeo asseverare, quòd nemo rectè & verè Christianus in tota rerum universitate, Ejus sive ortum, sive vitam, in quæstionem vocaturus sit. Illa, cujus, * omni virtute præstans mater, profeminata & edita

* In Schif.
Angl.

* Consulte Speedū
in Hist.
pag. 770.

edita fuit nobilissimis et summa virtute parentibus, et illa, quum esset legitima inclytissimi Regis & nobilissimæ Reginae filia, & quæ tam religiosè & innocenter vixit, potuitne istis turpissimis criminibus esse obnoxia? Illa, in totius imperij sui administratione fuit, ratione sapientiæ suæ altera *Schebæ* Regina: & Religionis pietatisq; Christianæ nomine, altera *Debora*, & (quemadmodum in *Isaia* prædictum est), Sanctorum & Ecclesiæ nutritia. Et si vitam ejus spectes, quomodo fieri potest, ut Illa incesta foret, * quæ nullam ex suis pedisequis honorarijs, et ancillis, incontinentiæ crimine semel et iuste convictam, in suum conspectum venire unquam sustinuit: Adde etiam quod, illa fuit sui seculi *Phœnix*, et non modò foeminarū, verum etiam totius mundi miraculum, et hoc ejus tum administratio, tum raræ et planè singulares animi dotes comprobabant. Et si hæc non satis possunt ora obstruere illorum oblatrantium Cerberorum, qui eructant et exhalant blasphemias voculas adversus beatæ memoriæ Reginae; propterea quod Illa Iesum Christum profiteretur et ejus Evangelium purè et potenter propugnaret, non possum me continere, quin semel et simul, ad eorum sempiternum opprobrium, illis dicam; quod sint filij Diaboli et quod eorum linguæ à Diabolo gubernatæ, diabolicum planè spiritum exhalant, et ejus dialectum, frèquentant.

Et quanquam beata hæc Regina pro seipsa respondere nequeat, prout potuit, quamdiu in terris, gloriosè regnaret; tamen, in cælis triumphat, ibi confidet, ibiq; omnes Dei, et suos hostes et adversarios, generali sensu, deridet. Proinde, Tartareos omnes et Atheos papicolas suæ vanitatis pudeat, et, majoris ignominie metu, conticescât. Peroro, adhibita illa ingenui et perdiligentis scriptoris imprecatione. Sit in maledictione et in perpetua maledictione ille calumus, aut illud os, quod hanc (odoratissimam) Rosam à polluto cubili deducit: vel, quod asserit ejus cubile fuisse unquam contaminatum. Istorum serpētum ora, quò Dominum Deum suum papam (papè) defensissent, prodigiosorum mendaciorum virus evomuerunt, et

calamos suos Linguasq; ceu tot hastas et enses, exacuerunt in unctam Domini. O Deus fortis ultionum, fac, ut isti impoenitentes & blasphemi conuiatores, unà cum infidioso Serpente, et cum Satana mendaciorum Patre in stagno ignis qui ardet sulphure, recipiant portionem suam. Descende, Domine Iesu et veni citò, tuam ipsius causam in terrâ vindicaturus. Amen.

SCRIPSIT ELIZABETHA REGINA.

Transtulit è græco in Latinum Iosocratem.
Orationem ad Nicoclem de regno, lib. 1.
Tertiam ejusdem Orationem in angli-

cum è gallico vertit.
Meditationes Regina Navarræ.
Precationes quasdam piissimæ.
Ejusdem Liber precum publicarum seu Ministerij Ecclesiasticæ administrationis.
Sacramentorum in Ecclesia Anglicana.

*Spes Patris. et Patria. fatorum lege Peremptus
Ante diem. Tacrimas et inania vota relingo*

HENRICVS FRE- DERICVS.

 ENRICVS FREDERICVS amor et de-
 licia Brittanica gentis, nuperrimus Wallia
 five Cambria Princeps, Cornubia Dux,
 Cestria Comes-palatinus, Eques SanGeorgi-
 anus five aureæ Periscelidis nobilissimus:
 serenissimi nostri Regis Jacobi primogenitus, et Regno-
 rum Magnæ Britianæ Hiberniæq; Heres designatus, ad
 omnia summa natus videbatur. Cujus inexpectati et nū-
 quā satis dolendi obitus causā, nequeo de tam incompara-
 bili Principe absq; lachrymarum stillicidijs scribere, lo-
 qui, cogitare. Hujus multiplices et clarissimas virtutes
 identidem contemplatus, talem mihi videor videre ejus
 προσωπογραφίαν ad vivum depictam: puta, si Pietatem (om-
 nium virtutum fundamentum) spectes, redivivum Iosi-
 am: si Sapientiam consideres, alterum Salomonem: si Doc-
 trinam una cum fortitudine felicissime copulatam notes,
 Cæsarem, imò & Alexandrum: si Exercitia Principe dig-
 na observes, alterum Cyrum, si Artes, regem Ptolomæum:
 si denique venustissimæ formæ dignitatem inspicias, alte-
 rum Adonidem conspicari videor. Primam harum vir-
 tutum attestantur omnia matutina vespertinaq; sacra, ab
 eo religiosissimè frequentata, & sanctissimè constituta
 adversus Blasphemias disciplina domestica: secundam
 evincit frugalitas ejus, & œconomicae rationis studium,
 imò, ipse suis & non alienis solùm oculis quid ipsius se-
 quelæ, ministriq; agerent, despiciere voluit: quod ad ter-
 tiam attinet, quis nescit ipsum quasdā horas ad lectionē
 & studia seposuisse, idemq; de ejus vere regijs & belli-
 cis exercitijs affirmari potest: et in Geometricorum In-
 strumentorum usu, suas habuit horas seorsim destinatas.
 Quæ dico, certus sum quod omnes ejus Aulæ nobiles et
 pullati Ministri jam superstites, sua voce testimonióque
 confirmaturi sunt: quinimó in Celsitudinis suæ facie per-
 fectæ

fectæ Regiæ Majestatis idea enituit. Est ergo cur unanimi consensu nostram omnium ineffabilem & inexpiabilem iacturam, imò cujusque damnum dispendiumque qui sibi in Principis magnificentâ et virtute complacuit, deploremus, Proh dolor. Princeps verè Princeps, in quem totius Christiani Orbis Oculus defixus fuit, expectatissimos virtutum suarum insignissimarum fructus percepturi. — Tamen, ceu recens & tenera Rosa, in iplo ætatis Flore (seu potius primo verè) fatali immaturæ mortis manu est preceptus: O dolorem incredibilem! Quare tu Magna Brittainia, tuum Principem & Athletam (Athlantem veriùs dixerim) Lachrymis prosequere. Et non solùm est cur nostra hæc Britannia eum deflare debeat, sed aliæ etiam confines & vicinæ Regiones in hujus fletus societatem venire debeant: quum (tanto amore Euangelium & tanto odio Papisimum prosequutus est) præ omnibus orbis Christiani Principibus, ipse in propria persona, Romæ (quæ est Antichristi indubia sedes) mœnia scalis ascendere verisimillimè crederetur; intuemini enim illum hic graphicè depictum & Lanceam suam in Romam vibrando intorsurum;

Quocirca

Sper patriæ & patriæ factorum   *Hec th'alt' LIFE of this FACE our saw*   *Or else in FEARE that HEE would WARR*
lege parentis   *The MILDNES in it noting, and the AVE*   *Concluded with HIS EEE should LIVE with*
Ante diem, la chymias et inana   *Will in geth' in PEACE, did cut her in so LOVE*   *To both His agines fluctu'ie appears :*
vota relinquo   *So soon advance her to her STATE above*   *In cure SOLDIER s'gr e'ges SCROLL EES traves*

QVocirca, mœrorem nostrum non mediocriter minuatur, quòd ex ista mortalitate una cum spe quam nobis dederat virtutum suarum, quarum fructus Parentibus regalibus suis debuit, cum gloria & prædicatione quam à Patria sua expectabat, & cum illis commodis & bonis, quæ optimus quis que sibi ab ipso pollicebatur migraverit: nihilq; post se præter immortalẽ virtutum suarum memoriam & triste sui desiderium, eliquerit. Qui illum non adamavit, eum nunquam agnovit: qui eum viventem noverat, & defunctum non deplorat, est planè ferus & ferreus.

Ex adverso, luctum planctumq; dimittamus, & ejus felicitatem plausu & congratulatione prosequamur. Deo natureq; debitum suum reddidit: immaturus obitus felicitatis æternitatem sibi maturavit. Quippe, cum longè felicior sit qui prospero flatu, licet impetuoso & violento in optatum portum celeriter provehitur, quàm qui propter diuturnam & ingratham tranquillitatem, eum serius attingit. IPSE qui cognoverat hanc vitã non nisi mutuò sibi fuisse commodatam, ita vitam instituit, ut non invitus moreretur, si modo ille dici queat expirasse, qui ex tenebris in lucem translatus est, quiq; dolorem delectatione & mortalitatem immortalitate commutavit: In quo Dei in eum benignitas, magis potuit extare & eminere, quàm eum a peccati reliquijs, & istius Mundi immundi molestijs & miserijs subducendo, & eripiendo, priusquàm temporum pericula, senectutis sollicitudines & varia mala, quæ sunt istius mortalitatis adjuncta inseparabilia, & imprimis Majestatem comitantur, degustaret aut amplius experiretur? Proinde, Providentissima sua ipsius natura, falsis et caducis mundi voluptatibus sese obfatiam sentiens, et æternitatis siti accensa, eum impulit, ut tũ nos relinqueret, cum tantum honorem et splendorem in ipso ætatis suæ flore et vigore adeptus esset, quantum quis longa corporis contentione et animi studio acquirere valuerit. Ægrotare cæpit sub Festum *omnium Sanctorum*, in illa sævissima et ventosissima hyeme, anuo 1612, duode-

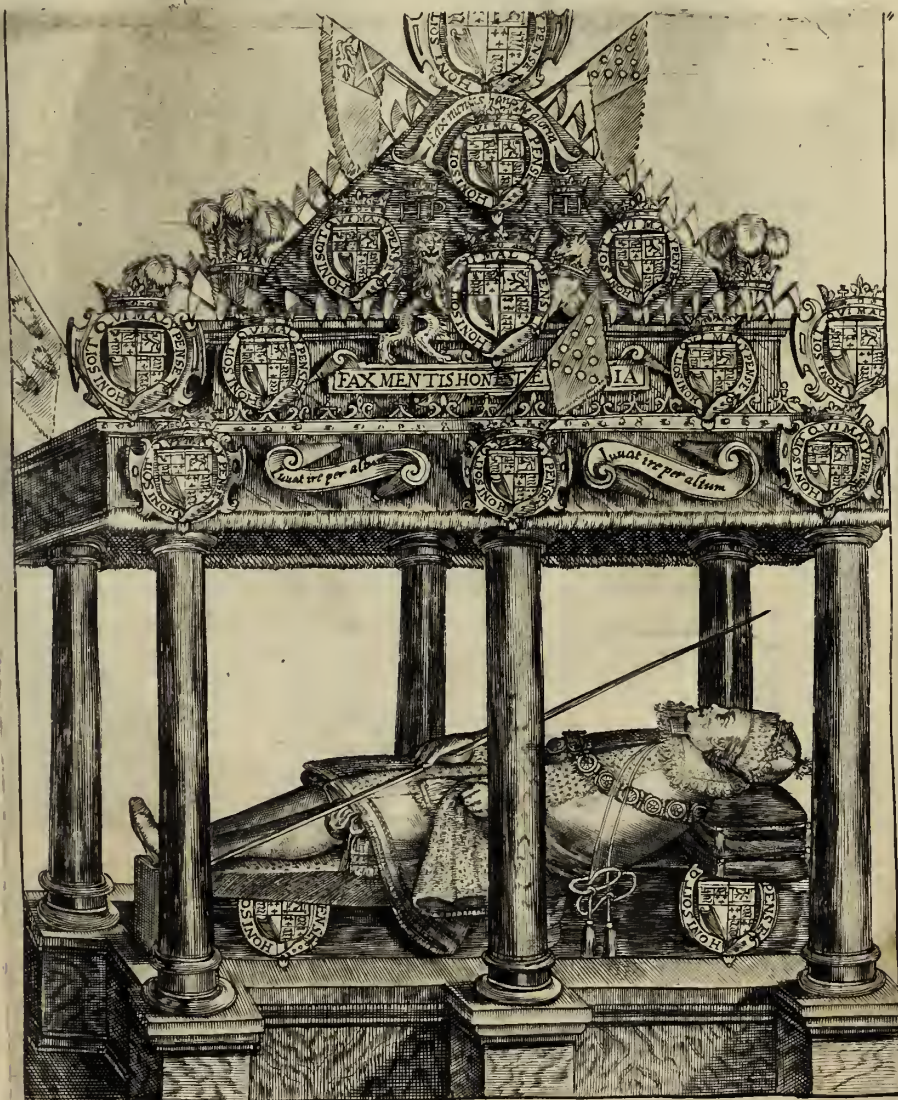
cimq; ferè dies oblanguescens, fatali illo sexto Novembris die, religiosissimè & Christianissimè vitam decimo octavo ætatis anno terminabit, unde Papistæ ἐπιχριστιανοὶ non verentur sextum Novembris nobis contumeliosissimè objicere: in hunc modum oblatrantes, vos Evangelici, qui tanta religione et lætitiæ solemnitate quintum illum Novembris concelebratis, quid factum est de Principe vestro, sexto illo Novembris die? Quibus in hunc modum respondemus, idq; non sine iustis causis & ad perpetuam eorum infamiam; Nonis Novembris, sine dubio omnia Dæmonia Inferorum malè habuit, quod procuratorum suorum conjuratio sulphurea speratos exitus non invenerit: sic è diverso, illo sexto Novemb. die Angelorum & Sanctorum Cœlestium universitas mutua congratulatione nostrū pium Principē excepit, unde vir sanè eruditus, hos subsequentes versiculos conscribit:

O *Invidorum quisquis es, ROMULI nepos,
 Qui fata nobis exprobras Novembrium
 Crudelis audi: Nunquid autumnas Scelus
 Illud nephandum, Sulphureum, igneum Malo
 Oblitterari posse succedaneo?
 Ocellus orbis HENRICVS quoquo die
 Nunc beavit spiritu cæli domos,
 Infame vestri nomen Ausi perpetim
 Ad execrantes transvolabit Posteris;
 Tantoq; deinceps ateriore Calculo
 Signabitur, quantò ultimum HENRICI diem
 Attingit usq; proprius Unius docet
 Lactura (quamvis Numinis dempti manu)
 Quantum luisset Orbis, uno vulnere
 Si tota Magni stirps JACOBI regia
 Tulisset unum funus à vestro DITE.*

Et quis non animadvertit aut saltem animadvertere debet, quanta et quæ continua vis pluviarū, sit ejus mortem consequuta: quæ pluvix quid aliud fuerint, quàm Cœlorū propter adentum Principē lachrymæ. *Quamobrem*

rem de ejus beata immortalitate persuasissimus, finem facio. Verum enimverò ejus virtutum βασιλικωτάτων (in animis et linguis omnium hominum memoria perpetuabitur. Lachrymæ ita mihi eripiunt oculorum usum, ut calamus ulterius progredi nequeat.

Iusta ipsius funebria cum magna celebritate summo honore & omnium ordinum lamentatione persoluta sunt septimo die Decembris subsequenti anno 1612. Ejus autem Cenotaphij descriptionem hîc contemplare.

*Cruela crudaq; Patri patriaq; ruina
Raptus, ut æthens in ferretur avis
HENRICVS modica sanctum Caput indubitè
Maximus Ille, suo in genitore minor*

Hugo Hollandus sciat

*Whome all the vasts frame of the fix'd Earth
Shrunk vnder, now awake, Kings sake beneath,
His state he cast in fact, in Hope his Birth
His Youth, in good his Spirit his Death*

Geo Chapman

*Ingenium magni moderatus Principis exul
CHECUS, at inconstans in pietate fuit B)*

IOANNES CHECVS,

IOANNES CHECVS, sanguine nobilis, in Civitate Cantabrigiensi natus, & optimarum literarum studijs in Academia Cantabrigiensi educatus, in Collegio D. Ioannis Evangelistæ, ubi socius ac Orator Academiae factus fuit: ibique tam eximias progressionés in literis & Linguarum imprimisq; Græci idiomatis scientiâ habuit (in Græcæ autē Linguæ peritia excelluit) ut in gratiam & favorem Regis illius Henrici octavi influxerit, qui filium ipsius unicum unicèq; dilectum Edovardum Principem ei in disciplinâ & Literis expoliendū tradidit: Qui Princeps tam præclaro doctore usus est, adeo ut (sive Religionem & pietatē, sive doctrinam & Linguarū scientiam consideres) Phoenix Mundi evaserit, prout luculentiùs ex mea vitæ ejus Epitome apparet. Hic autem Princeps excellentissimus quamprimū in Regali solio fuerit collocatus hunc Checum nostratem Equestri Ordinis dignitate decoravit, quo ferè tempore illustres juvenes Guilielmus Cecilius (qui ejus sororem duxit) & Henricus Sijdnejus, (ille charissimus Regis Edovardi sodalis & thori consors) Equestri dignitate insigniti fuerunt: & invenio, quod hi bini Equites aurati, Sijdnejum dico & Checum, fuerunt summo amore & intima familiaritate conjunctissimi, & hic amor familiaritasq; mutua inter eos permansit usq; ad serenissimi & beatissimæ memoriæ Regis obitum:

Invenio etiam summam fuisse consuetudinē inter ipsū & literatissimos Equites Thomam Smithum et Thomā Eliotam, et eruditum illum Rogerum Aschamum, qui illi successit S. Ioannis Collegij et Academiae orator (ut ex libro ejus Epistolarum apparet:) Taceo amicitiam et familiaritatem ejus cum Ioanne Sturmio Ioachimo Camerario et multis alijs doctissimis exteris, quos recitare longius esset quàm ut hic inseram.

At, non ita multo post Regis expirationem, hic Che-

cus, Christi & purioris Religionis causa, exilium passus est, in Germaniam confugit, & Argentorati commoratus est, ibiq; Linguã Græcam publicè & ex auctoritate prælegit. Cæterum A°. Christi 1554. et secundo Mariæ Regina regno Argentorato Bruxellas in Brabãtia profectus est, idq; non, uxoris ducendæ gratia, ut somniat Thuanus, quis enim crederet illum alias aggressum nuptias cum ipse eodem tempore haberet uxore, virtute et juventute præditam? (Quæ etiam post maritum superstes erat plusquã lx. annos et (quod memoria imprimis est dignum) hoc vel ultimo anno 1616 diem obiit:) sed, (prout Forem nostrum authorem habemus) ut Anglos Oratores sive Legatos & alios amicos in illis Regionibus residentes visitaret: Sed (proh dolor) in cursu et itinere suo inter Antuerpiam et Bruxellas, ille inopinato et de repente a Regis Philippi ministris seu satellitibus comprehensus fuit, ab equo depulsus, et funibus ad Plaustrum alligatus, donec obvoluto capite (nesciusq; quorsum aut quonam ipsum abrepturi essent) conjectus est in Navem, et instar captivi in Arcem Londinensem abductus et inclusus: quumq; animus ejus a Papismo penitissimè abhorreret, tamen tum minitationibus tum horroribus propositis tentatus et sollicitatus fuit, ut suam ipsius (veram) Religionẽ abrenũtiaret: Cujus peracerbæ tractationis tædio et ægritudine contabescens, non multo post spiritum emisit, idq; Londini, ut ex auditione accepi, in edibus Petri Osborni Armigeri.

Et quamvis ad palum (prout quidam scriptis prodiderunt) non fuerit crematus et eandem sortem cum alijs eodem tempore combustis Martiribus non subierit; nihilominus spectato et expenso apprehensionis suæ et incarcerationis modo, est, cur eum vix numerãdis Mariani temporis Martyribus, jure justeq; accenseamus et ascribamus.

Obiit mense Septembri A°. 1557. & inhumatus jacet in Ecclesia S. Albani (VVoodstreet) cum hoc Epitaphio subsequẽ:

Doctri-

*Doctrinæ CHECVS linguæq; utriusq; Magister,
Aurea naturæ fabrica morte jacet.*

*Non erat è multis unus, sed præstitit unus
Omnibus & Patriæ flos erat ille suæ:*

*Gemma Britannia fuit, tam magnum nulla tulerent
Tempora Theſaurum tempora nulla ferent.*

TRANSTVLIT SCRIP-
SITQVE CHECVS;

Transtulit ex Græco sermone
D. Io. Chryſoſtomi homilias con-
tra obſervatores Novilunij, de
dormientibus in Chriſto, de providen-
tia Dei homilias 3. de fato homilias 3.

Transtulit in Linguam latinam li-
brum Thomæ Cranmeri anglicè ſcrip-
tum de ſacramentis, excuſum Londini
1553.

Item ex Græca lingua tranſtulit De-
moſthenis Olynthiacas, Philippicas, con-
tra Leptinem, & adverſarias orationes
Demoſthenis & Aëſchynis.

Iosephum.

Leonis Imperat. librum de apparatu
bellico, impreſſum Baſilia.

Euripidis & Sophoclis quedam.

Aſceticum Maximi Monachi.

Ariſtotelem de Anima.

ſcripſit librum de pronuntiatione
Lingue Græcæ.

Commentaria in Pſalmum Domine
probaſti,

Panegyricum in nativitatem Edo-
wardi Principis.

Correktionem quaſdã Herodoti, Thu-
cijdidiſ, Platonis, Demoſthenis & Xe-
nophontis lib. plurimos.

Damnum ex ſeditione lib. 1.

An licent nubere poſt divortium
lib. 1.

In Pſalmum 139.

De Euchariftia ſacramento lib. 1.

Epiaphiorum lib. 1.

Super obitu Buceri lib. 1.

De Ludimagiſtrorum officio lib. 1.

Introductionem Grammatices lib. 1.

In obitum Antonij Dennei lib. 1.

De fide juſtificatione lib. 1.

De aqua luſtrali, cineribus & palmis,
ad VVintonienſem lib. 1.

Collegitq; dicta Parliamenti ſuper re
Euchariftica, lib. 1.

Ille etiam olim, tamen non niſi nuper
typis editam, conſcripſit dulcem Elegi-
am Anglicam, in qua longè præſtantif-
ſimi Regis Edovardi VI. agrotatio: una
cum temporis lociq; circumſtantijs, &
luçtuofus, (bonorum omnium) obitus
deſcripta fuit: Hac autem Elegia Anno
demum Dⁿⁱ. 1610. Londini per H: Hol-
landum excuſus eſt.

PEMBROCHIAE Comitis virtus tot Regibus una
Duxit inoffenso tandem ipsum tramite ad astra

GVILIELMVS HERBERTVS.

VILIELMVS HERBERTVS (Guilielmi Herberti Comitis Pembrochiensis ejus nominis primi, per Ricardum filium, Nepos) regnante Henrico VIII° Eques auratus, & illi á cubiculo Arcanoq; Consilio factus est: Et postea unus Executorũ ultimi voluntatis ejusdem R. Regi autem optimo Edovardo VI°. Georgiani Ordinis Periscelidis eques, præfectus Equorum, & primò Baro Herbert de Caerdiffi, deinde Pembrochiæ Comes & ab intimis Consilij factus est, &c. Anno suo climacterico mortem cum vita commutavit, & magnificentissimè in S^{ti}. Pauli templo Londini, uná cum hac inscriptione sequenti in marmore sepultus contumulatusq; jacet, in qua illustris ejus vita & honores eleganter quamvis breviter describuntur:

Vng je seruiray.

Perpetuę Pietati Sacrum.

Guilielmo Herberto Pembrochiæ Comiti, Equiti Aurato, prænobilis ordinis Anglici:

Henr. VIII. R. a Cubiculis: Edoaardi VI. R. Equitum Magistro, Walliæ Præsidi, Tumultu Occidentali cum Russello & Grayo Baronibus paribus auspicijs summa rerum Præposito:

Mariæ R^x. contra perduelles ac expeditione ad Augustam Veromanduorum bis totius Exercitus Duci, bis summo in Agro Caletum Limitum præfecto: Elizabethæ R^x. Officiorum seu magno Regiæ Magistro:

Pariter & D^{na}. Annæ ex vetusta Parrorum gente oriundæ, sorori Catharinæ R^x. Henr VIII. R. sexto matrimonio conjunctæ ac Marchionis Northamptonij prudentissimæ fæminæ, pietatis, religionis, probitatis, omnisq; avitæ virtutis retinentissimæ fidiß^x. Comitis Conjugi.

Secunda conjuge superstitite Georgio Salopiæ Comite genita, insigni præter antiquum nobilitatis decus, virtute femina.

Obijt	{ Aetatis } { Salutis }	Anno	{ 63. } { 1569. }	} Liberis relictis } ex prima	{ Henrico Pemb. Comiti. } Edvardo Equ: aurato. } D ^{na} . Annæ Bar. Talbot nupta.

Henr. F. ac Comes P P. chariss. sibi ac suis P.

GVAL:

*Cui fauor a magnâ moderatus Principe surgit
Natus Virtute est & Præmia quæ meruit B. Lud.*

GVALTERVS D'E- VREVVX,

GVALTERVS D'EVREVVX, (Nomen per-
vetustæ Familiæ in *Normania*, unde ge-
nus suum repetijt) Vicecomes, *Herefordi-*
ensis et *Bourghchierij*, Dominus *Ferrarius de*
Chartley, *Lovaniæ* &c. a *Sereniss^a*. Regina
Elizabetha b. m. Comitis *Essexiæ* et *Erwæ*
titulo illustratus, anno 1572. eodemq; anno aureæ *Pe-*
riscelidis seu honoratissimi Ordinis *Georgiâni* electus
est eques. Hic Comes sicut facillimis moribus et generosa
indole fuit, ita rei militari mirificè studuit, proinde, Re-
gina *Elisabetha Hibernicis* negotijs et bellicis muneribus
eum præfecit, ubi feros et agrestos *Hibernos* perdomare
nitebatur, totiusq; Gentis Comes *Mareschallus* constitu-
tus est: sed (proh dolor) vix inceperat rudes et incom-
positos *Rebelle* subjugare et a feritate ad mansuetudinẽ
et *Religionem* revocare, cum in morbum fatalem inci-
deret, et *Dubliniæ*, auno 1576. è mortali vita religiosis-
simè emigraverit, universo regno ejus obitum plangente
et deplorante. Corpus ejus in *Angliam* transmissum in
natali solo et oppido, putà, *Carmardenæ* in *Wallia*, hono-
rificè et cum magna solemnitate *Exequiarum* sepultum
est.

EPITAPHIVM

Generosissimi Domini Gualteri Comitis *Essexiæ*, &c.

Natus in excelsis *Mariduni* mœnibus ut sum:
Mœnia sic capiunt me Mare dune tua.
Nempe meum corpus, capis ô Maridune benigna,
Quod Mars non fregit Mors violavit atrox.
Qui mentem in corpus fudit Rex summus Olympi,
Is mentem tulit in cœrula templa poli.

NICO.

Mediocria firma.

NICOLAUS BACONVS eq: aur:

*Ingenio BACON magnus cuius Fosseque Sigilli
firmauit iustas Post teritis Fosse*

B

NICOLAUS BACONVS.

NICOLAUS BACONVS ex antiqua nobilitatis familia Baconorū in Provincijs Norfolkienſi & Suffolcienſi oriundus : adoleſcens in literis enutritus eſt, et Legibus Angliæ municipalibus ſtuduſit : adeo ut Regnantibus Henrico viii.º Syndicus fuerit; Edoardo vi.º. Conſultor et Armiger evaſerit ; et quādiu imperitare Maria Regina Atturnatus (ut Angli loquuntur) Curia Vardorum factus ſit. Poſt obitum Mariae Reginae, Elizabetha in ſceptro et regno legitimè ſuccedens eum Equitem auratum fecit , et propter ſapientiam et gravitatem Cuſtodem magni Sigilli Angliæ et ab arcanis Conſilij conſtituit, Primus ille erat quem tanto titulo honorarat Regina : In hoc autem munere cum ſumma laude per multos annos verſatus eſt. Et quod fuerit non ſolū ſapiens, eruditus et gravis, ſed etiā per quā religioſus, non tam hujus eminentis muneris in Repub: executio, quam pia et præſtans diſciplina Domæſtica eviciti: Cui aſſertioni meæ, indulgentiſſima mea & ornaſiſſima mater , etiamnum ſuperſtes, teſtimoniū imperhibet, quæ ante quadraginta annos ejus chariſſimæ uxori Annæ (clarſimæ illæ doctiſſimæq; Heroinæ) operam navavit & famulata eſt, idq; ante mariti obitum.

Hic ille Baconus, acutiſſimo & feſtiviſſimo ingenio, ſalutari ſapientia et ſummo rerum uſu excellens, hanc illuſtrem dignitatem retinuit, et eam præclare adminiſtravit quādiu vixit : Ille (inquam) hunc celebrem et excelſum locum octodecim annos tenuit, idq; duplo diutiùs quā quisquam aliſ Cancellarius aut magni Sigilli Cuſtos illum locum ante eum tenuit ſexcentorū annorum ſpatio : Solummodò excipio duos celebres Præſules Radulphum Nevilium Episcopū Ciceſtrenſem, et Ioannem Staffordum Episcopum Bathoniēſe-VVellenſem, quorum uterq; perinde ac D. Baconus octodecim annos

in hac honorifica administratione versatus est.

Illius temporibus Decreto Parlamentario potestas et auctoritas Custodis Magni Sigilli, in usum sui & successorum ejus in eodem loco coequata fuit cum Cancellarij potestate et auctoritate.

Annalista noster de eo sic scribit; *Vir fuit præpinguis, ingenio acerrimo, singulari prudentia, summa eloquentia, tenaci memoria, & S. Concilij alterum Columen.*

Dum in vivis fuit annuas et perennes pensiones sex discipulis, sive literarum studiosis, in Collegio quodam Cantabrigiensi quod Benedicti nomen obtinet, sustentandis dedit, et concessit unicuique horum studiosorum tres libras nummorum sex solidos et octo denarios (monetæ Anglicanæ) per annum, in æternum.

Diem suum obiit Londini anno Dⁿⁱ. 1578. cum esset sexaginta novem annos natus: Corpus autem ejus in Æde Paulinâ contumulatum cernitur, et honorificè sepultus dormit, jacetq; subter magnifico Monumento cum maximè raro & notabili Epitaphio jambicis carminibus constante: hoc Epitaphium ille dum vixit adornavit & concinnavit, in quo pressè et succinctè describuntur media quibus ad splendorem adq; immortalitatem aspiravit: quod dignum et æquum putavi hic inserere;

*Hic Nicolaum ne Baconem conditum
Existima illum, tam diu Britannici
Regni secundum Columen; exitium Malis,
Bonis asylum, cæca quem non extulit,
Ad hunc honorem fors; sed Æquitas, Fides,
Doctrina, Pietas, unica & Prudentia.
Neu morte raptum crede: qui unica brevi,
Vita perennes emerit duas: agit
Vitam secundam cœlites inter animus.
Fama implet orbem, vita quæ illi tertia est,
Hac positum in Arâ est corpus, olim animi domus;
Arâ dicata sempiternæ memoriæ.*

Hic

Hic gravis Confiliarus & in Reipub: negotijs peritissimus, complurium nobilium liberorū & virtutibus excellentium sobolem, omnes ejus terras, latifundia, possessiones, hæreditario jure occupaturā post se reliquit. Filius autē Franciscus quamvis junior, tamen omnibus reliquis suis fratribus longè doctior, & L: L: Britannicarum peritior, nobilis Patris sui virtutes, nimirum, Sapien-
tiam, Doctrinam, Bonitatem, Beneficentiam, successione
& hæreditatis jure possidet potissimū: Vnde primū
euasit consultus Consultorq; Legum in celeberrimo illo
Foro Hospitij Graiensis, & gratiā apud incomparabilis
excellentiæ Reginam Elisabetham excelluit.

Rex autem augustissimus Iacobus eum Equitis auri dignitate decoravit, constituitq; eum Procuratorem generalem Regium, & postea Advocatum sive Attur-
natum generalem designavit: Et propter ejus plane sin-
gularem tum eruditionem tum sapientiam, in eorum nu-
merum qui sunt a Consilijs sanctioribus & secretioribus
cooptatus est: Quinimò hodierno die succedit nobilissi-
mo Patri, in honoratissimo Reipub: mūnere, & factus est
Custos Magni Sigilli Angliæ, quem perillustrem Ma-
gistratum, splendidè magnificè & cum summā æquitate
tenet administratq;.

Illud autē Heroum seu Sepulchrum Patris hoc præsen-
te anno (nempe 1617.) sumptibus & expensis ejus hono-
ratissimi filij et successoris D. Francisci Baconis Custo-
dis Magni Sigilli instauratur exornaturq; pulcherrimè.

MEDIOCRIA FIRMA.

F 2

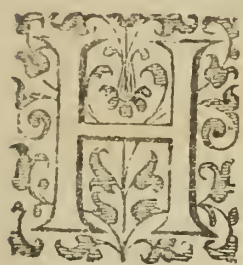
HVM-

GILBERTVS ciues alium deduxit in orbem
Quo CHRISTI imbuerit barbara cõta fide B

HVNREDVS GILBERTVS,

VNFREDVS GILBERTVS sive IILBERTVS Occidentalis Anglus, Eques auratus clarissimus Deo optimo maximo et Principi suæ, piam navaturus operam, religioso imprimis & planè heroico intinctu, et ut populares suos et benè affectos promoveret; paganos et infideles misera Diaboli mancipia miseratus, quibusdam probis et religiosis Nobilibus in comitatum et auxilium adhibitis, decrevit non solum præamplas illas et spatiosissimas Regiones, a promontorio *Floridæ* ad *Aquilonem* protensas, aperire, sed etiam Christianam Religionem et Christianos Incolas in maximè opportunis illarum Regionum locis plantare, prout in hac Epitome intelliges.

Anno igitur 1563. undecimo Iunij, hic insignis eques quinq; navibus & celocibus instructus à *Causettæ* sinu seu statione solvens profectionem destinavit occasû verus: & 20. Iulij littus Terræ noviter repertæ tenuit. Die verò Martis, quierat tricesimus Iulij, venit in pleniorum Novæ illius Terræ conspectum, & oras legendo provectus est, donec ad Insulam *Pengam*, ad Promontorium *Baccaleau*, *Caput Sⁱ: Francisci* & sinum *Conceptionis* pervenisset: ubi occurrit uni è navibus suis dissipatis: Et à promontorio illo sive *Capite Sⁱ: Francisci* directo cursu progressus usq; dum ad Sⁱ Iohannis *Portum* applicuisset, ibi etiã aliam è dispersis suis novibus offendit, ingressusq; *Portum*, in triginta sex lembos sive piscatoria Anglorum Gallorum & Lusitanorum navigia incidit: illarum vero Regionum possessionem, Regine nomine & ad usum ejus tenuit, ubi insignia Angliæ regalia, in plumbo insculpta super pilam ligneam ceu trophæum erexit: 13 die Augusti ex hoc portu discedens conscendit *Myoparonem* suum. * *Sciurum* dictum et usq; ad promontorium seu *Ca-*
put de Rase veliseatus est: uti etiam ad *Caput de Briton,*<sup>* an'icè
The squir-</sup>
 quæ inter se distant centum leucas. Inter hæc duo promontoria propter brevia & syrtes illorum tractuum re-

pentinamq; vim tempestatis, non modò depressa est na-
 vis ipsius prætoria cum omnibus classiarijs suis & vecto-
 ribus, sed etiam tota classis magnopere periclitata est, &
 seipsum ægrè ex hoc discrimine explicuit. 31°. die Augu-
 sti ob annonæ vestiumq; penuriam, decretum est in An-
 gliam redire: & rediturus quidem erat, prætervectus jam
 promontorium de Rasa: eodemq; tempore eidem
 myoparoni *Sciuro* (aliàs *Squirrell*) in qua Eques ipse
 Humfredus vectus est comitem se adhibuit, altera na-
 vis, *Aurea Cerva*. Hæc duo navigia cum renavigassent
 300. leucas (plus minus) ad tractum orientalem prædicti
 promontorij, domum versus, vehemens & immitis pro-
 cella eum denuo invasit: qui ppe maria sursum ad morè
 fastigiatarum Pyramidum et quasi varij venti concurre-
 rent, assurgebant. Tempestate nondum posita, die Lunæ
 qui fuit nonus Septembris celox illa in quâ ipse Humfre-
 dus strenuus eques vehebatur propemodum submersa
 est: Aurea verò Cerva animadvertens quanto periculo
 invehatur, se propius ad Sciurum admovit, fluctibus
 quidè rabiosis pene oppressam, tunc temporis verò diu-
 ino beneficio, liberatam et classiarijs sive *Epibatis* Cervæ
 Auræ indicia lætitiæ præ se ferentem: ac præfectus quidè
 ipse eminentiore loco sedens et librum in manu gestans,
 vectoribus Cervæ Auræ in hæc verba clamitavit (*A mare
 æque ac a terra tantundem est ad cælos viæ*) et hoc apoph-
 thegma, ut spectatum Iesu Christi militem decuit iden-
 tidem iteravit. Sed eodem die Lunæ ad horam duodeci-
 mæ noctis, Sciuri (qui erat a fronte Auræ Cervæ) lumina
 jam extincta visa sunt, et eodem momento celox prædic-
 ta ab oceano fuit absorpta: nihilominus qui in Aurea
 Cerva vehebantur, totam noctem & deinceps sine nulla
 intermissione prospectabant, donec ad littora Brittanica
 pervenissent; & Cerva quidem Aurea 22. Septembris
 anno 1583. Falmoutham appulit.

* angliscè
 The gol-
 den Hynd.

Magnanimus iste & intrepidus eques, sæpè ante hanc
 ultimam suam profectionem, illustrem operam Regineæ
 Majestati in diversis regionibus & maximè in Germa-
 nia inferiore apud Belgas impenderat.

HENRICVS SYDNEIVS.

ENRICVS SYDNEIVS, vir domi nobilis, filius hæres Guilielmi, Sydnej Equitis aurati, ex vetere illustriq; familiâ è Ducatu Andegavensi in Galliâ stemma ducens. Ipse sub finem regnantis Henrici octavi, ab infantiâ educaus & innutritus fuit in Aulâ Regiâ. Fuit principi Edovardo adeò in delicijs, ut eum, non modò comitem (seu socium) verũ etiam thori consortem fecerit. Et quum ille præstantissimus princeps fuit in regali solio collocatus, ipso tertio regni sui anno, Equitis aurati dignitate eum decoravit & privati Cubiculi primario Cubicularium fecit, ablegavitq; eum ad Henricum, Gallorum Regem non obstante hoc quod hic optimis studijs addictus generosus, annum ætatis suæ vicessimum primum non excesserat. Qua tamen legatione cum sua summa laude perfunctus est. Quamprimum ille summè pius & religiosus princeps, esset morti quã proximis, in confortis sui ulnis expirare voluisset.

Regina Maria eum amandabat in Hiberniam, & ibi eum Thesaurarij & Iusticiarij dignitate exornabat: ubi se tam honorificè gessit, ut ab ejus Regni incolis magnum amorem & summam laudẽ reportaret; & deinceps, quaternis vicibus (quod est notatione dignissimum) fit factus Dominus Iusticiarius.

Anno 1564. Regina Elizabetha illustris memoriæ, ei honorem nobilissimi Georgiani ordinis aureæ Periscelidis attribuit, & non ita diu post, dicta Regina, ei VValliæ præfecturam commisit: quem locum multos annos tenuit. Tribus autem distinctis vicibus constitutus fuit & missus cum imperio proregis in Hiberniam, ac nonne hoc est commemorabile? In Hibernia autem instauravit et refecit Castellum Dublinense, et in eo commodum hospitium Gubernatori præparavit, ad quem usum, in hodiernum usq; diem destinatum est. Extruxit etiam commoda spatia et receptacula (sive Tablina) in quibus originum Hibernicarum, & antiquitatum monumenta

numenta codicesq; asservarentur, sed antea actis tēporibus harum rerum cura studiumq; jacuit. Ille complures pontes, & nonnulla oppida in Provincijs Ultoniensi & Conacienfi ædificavit, reparavit, communivit, idemq; in alijs locis factitavit. Hibernica Statuta, nunquam prius publicata, typis committi & excudi curavit. In animo habuit Academiam in Hibernia ad doctrinæ propagationem fundasse, & procul dubio fundasset, nisi à morte præreptus & præventus fuisset. Castellum Ludlovvense in vvallia limitibus non sine magnis sumptibus redintegravit, ibiq; propterea quòd præses esset, habitavit. Multa alia commemorabilia gessit in Hibernia, & in limitibus vvallia Sæpiuscule legatus est, & missus cum mandatis, in Galliam & Scotiam, imo quandoq; (quod non est ingrato silentio involvendum) bis in uno anno.

Illius nobilia facinora, illustres occupationes, et mores spectatissimi, quæ descriptionis compendium non patietur me in præsentia enumerare, extant in posteriore volumne Chronicorum Holinschedensium, excusorum anno 1587. ad quem librum ego lectorem remitto.

Fuit tam præclarè et heroicè animatus et tam in sermone affabilis, ut mirabile sit quantopere in animos omnium ubicunq; versaretur, influxerit, et favorem eorum sibi conciliarit. Quod ad personæ suæ laudem attinet, ille (quemadmodum eundem chronographum autorē habemus) in juventute sua, adeo ipso corporis filo et habitu spectabilis, tam singulari faciei pulchritudine, et vultu amabili commendatus fuit, ut solus Aulæ typus, et imitationis exemplar existimaretur: Et hæc, non tam naturæ quàm gratiæ dona, etiam in ipsa senectute ipsum comitata sunt. Cæterum, quod est instar omnium, imò quod supra omnia est, ille solidè et ex animo, Euangelium Christi est amplexatus, et in totius vitæ suæ curriculo usq; ad extremum halitum, illud ardenti zelo professus est, ut luculentius apparet in quadam Tractatiuncula, quam ipse conscripsit inscripsitq; Pia ad filiū suum Philippum Sydnejum Epistola, Anglicè impressam. Ille
in ux-

in uxorem duxit nobilem & spectatissimam diuam Mariam, filiam natu maximam clarissimi Principis Iohannis Dudle Ducis Northumbriensis (& sororem duorum honoratissimorum Comitum VVarvicensis & Leicestrensis) ex hâc autem uxore multiplicem & nobilem progeniem habuit. Ægrotavit (ut putabatur) ex frigidâ Paralyfi, VVigorniaë ibiq; naturæ suum debitum ultimū persolvit, & religiosè animam suam in manus Christi ^{καὶ πατρὸς} Servatoris sui commendavit, anno Domini 1586. quū annum ætatis suæ quinquagesimum septimū ageret. Corpus ejus fuit translatum *Wigornia*. *Penshurstum* id *Cantio*, ubi cum antecessoribus suis honorificè sepultus est, & spectabili monumento dormit. Post tres menses ab obitu hujus herois, optima heroïna, ejus uxor piè in Domino obdormivit, & sub eodem Monumento, cum marito, terræ mandata est.

*Carmen Apollo dedit, belli Mars contulit artes
Sed iuveni vitam Mors rapit ante diem B*

PHILIPPVS SYDNEIVS.

PHILIPPVS SYDNEIVS, Honoratissimi Equitis Aurati aureæq; Periscelidis *Henrici Sydnej* filus primogenitus & hæres. Paternarum Virtutum et honorum avidus, ut ita dicam, & rapax fuit. Quas dotes in tenella ætate assecutus est exercuitq;, adeo ut Imperatrix nostra *Elisabetha, b. m.* eum Equitem Auratum fecerit, nec immeritò, nam fuit verè aureus. Primam ætatem agens in Aula Regia, maximam partem educatus est, & propter elegantissimos compositissimosq; mores, Illustrissimus Aulicus evasit, nulli æqualium secundus; & interea temporis illam ingeniosissimam omnibusq; admirabilem Arcadiam suam concepit et edidit. Et hic me a proposito meo minimè aberraturum existimo, si vobis ante oculos proposuero, quid noster peracutus Epigrammatistes de eo & ejus Arcadia conscripserit,

de eo.

Quod sit ab antiquo tantùm cantatus Homero,
Felicem Macedo Rex vocat Æacidem.
 O me infelicem! quia tu Divine Philippe,
Felix carminibus non potes esse meis.

*Qui scribenda facit, scribitve legenda beatus
 Ille, beator es tu, quod utrumq; facis.
 Digna legi scribis, facis & dignissima scribi:
 Scripta probant doctum, te, tua facta, probum.*

de ipsius Arcadia.

IPse tuam moriens (sed conjuge teste) jubebas
 Arcadiam sævis ignibus esse cibum.
 Si meruit mortem, quia flammam accendit amoris;
 Mergi, non uri debuit iste liber.
 In librum quæcunq; cadat sententia: nullà
 Debuit ingenium morte perire tuum.

Anno

Anno ætatis suæ XXI°. (quemadmodum pater ejus id ætatis fuit Regijs negotijs destinatus) Legatione missus est a Regina ad potentissimum Cæsarem, Viennæ in Austria. Neque in Curiali vita solum acquievit & amœnissimis Arcadiæ pascuis se oblectavit, sed etiam ejus generosus et excelsus spiritus in bello militiaque (ad quã adeo propendebat) quid posset, tentare voluit, fuitque tam Marte quã Musis nobilitatus, inde factum est ut hic Heros, propter eruditionem, pietatem et militares laudes possit inter maximè rara hujus temporis ætatisq; exempla numerari. Hac de causa serenissima Regina Elizabetha, eum suo Cautionario seu fiduciario Oppido *Ulfingæ & Castello de Rammekens in Zelandia* honorificè præfecit. Sed (proh dolor) in primo ætatis vere & flore, immatura mors eum vita orbavit. Quippe, in quodam prælio prope *Zutphaniam in Geldria* XXII°. Septembris, anno 1586. ictu Bombardico femur vulneratus, insanabilem plagam accepit.

Omnia quæ in ejus laudem scribo parum sunt, tamen si demortui Sydneij decus et famam minus divulgarem vitio mihi verti posset, quum ipse non possim non confiteri, quin nobilissimo Sydneiorum superstitem nomini multis sim nominibus addictissimus atq; obligatissimus.

Diem suum obiit XXIII°. die post illud mortiferum vulnus acceptum *Arnhemæ Geldrorum*. Corpus ejus reportatū in *Angliam*, cum majoribus suis inhumatum est, at funus et exequiæ perhonorificè summaq; solemnitate, tanto Herœ digna concelebratæ fuerunt in Ecclesia Divo Paulo sacra Londini, xv°. Februarij Anno eodem.

IN OBITVM PHILIPPI SYDNEII,
duorum fratrum (tunc) superstitem, Roberti
militis (nunc Vicecomitis Lisle) & Thomæ Armigeri
(jam defuncti) EPICEDIVM.

Sis quoq; carminibus nostris celebratioꝝ Heros,
Hac te parte sequi, qua licet, ecce, juvat.
Sanguine fraterno conjunxi viximus una.

G

Viximus

*Viximus, aut frustra vivitur ulterius.
Fata viam lethi inveniunt, ubi semper acerbum
Imperium Martis, est quoque Mortis idem.
At raperent nos treis, sinerent, vel vivere nos treis.
Quàm grave conjunctos dissociare, fuit?*

NAVIS, QVA ILLUSTRISSIMI
Sydneij Corpus Vlissinga Londinum ad-
vehabatur, de suo atro apparatu & No-
bilitate Vecturæ.

CUR atra sum quæris? SYDNEI ad sydera rapti,
*En vebo per tumidas nobile corpus aquas.
Pærcite jam fluctus, adversi pærcite venti?
Nobilius corpus num tulit ulla ratis?*

Noster Poeta eum hoc subscripto decoravit,

VITA SEV EPITAPHIVM PHI-
lippi Sydneij, ad ejusdem fratrem honoratissimum Robertum Vicecomitem Lisle, &c.

Qui dignos ipsi vitâ scripsere libellos,
*Florum vitam scribere non opus est.
Sydneij, in tumulo est, corpus non vita; Philippi
Producit vitam gloria longa, brevem.*

Illustrissimus hic Eques Philippus Philippi Mornæi
Plessiaci de veritate Religionis Christianæ librum, in
vernaculam Linguam vertit.

*Ingenio Vafen . arte Potens . magnusque Faure
 Principis . incertam aequit hoc e funera famari*

15

ROBERTVS DVD- LEIVS.

ROBERTVS DVDLEIVS, filius illustri-
fimi Principis *Joannis Ducis Northumbri-*
ensis, hunc primò serenissima Regina *E-*
lizabeta b. m. creavit Comitem *Leice-*
striensem, Baronem de *Denbigh*, anno 1564.
et paulo pòst fecit illum Equitem auratum
secundū honoratissimum Ordinē Sancti Georgij, idem a
Christianismo Rege signitus est Eques juxtà Ordinem
Sancti *Michaëlis*; Deinde factus est Reginalium Equo-
rum Magister; Summus Regiæ familiæ Præfectus seu
Oeconomus, & unus ex intimis Consiliarijs Reginæ: et
tantopere gratia & favore Principis floruit, ut eum tot
honoribus cumulaverit quot sustinendis homo subditus
paresse posset: adeo ut, omnes eum tanquam Regulum
honorarent, colerent, diligerent, timerent. Et utcunq; ali-
quorum hominum linguis & calamis fuerit læsus & in-
famatus, etiamnumq; lædatur & infametur, tamen pro
explorato scio, illum non solùm fuisse in procuratione
Reipub: egregium subditum, & Conciliarium prudē-
tissimum, sed etiam potentem Euangelij fautorem & fer-
ventissimum ejusdem Professorem: qui et nobilissimæ
Academiæ Oxoniensis Cancellarius factus fuit.

Postquam per multos annos in Aula, gratia, autoritate
& favore valuerit, tandem Regina illustrissima eum in
Belgium transmisit anno 1585. ubi fœderatarum Provin-
ciarum factus est Præses, quam Provinciam ad bienni-
um exercuit, sed a Regina accersitus revocatusq;, Re-
gina jubente, Copijs ejus navalibus adversus Classsem
Hispanicam, anno 1588. præfuit.

Fuit aspectu venustus, staturâ rectâ & procerâ, facie
dignitatis Majestatisq; plenâ, prout hæc effigies vivè de-
monstrat. Fuitq; in vitæ consuetudine comis & amabilis.

Quamquamq; famosissimus noster *Φιλαρχαῖος* in suis usq;
adeo affectatis operibus pronuntiat, illum nulla bona
opera

opera nec quicquam memorabile præter solam magnitudinē post se reliquisse, aut posteris commendasse, tamē certò scio, et quis nescit, eum nobile *Gerontocomium*, in oppido *Warwico* extruxisse, stipendiòq; dotasse. Inibi multi pauperes utriusq; sexus aluntur et catechizantur: Hoc opus certe ad Numinis Omnipotentis gloriam tendit, estq; insignis charitatis documentum: Et hæc scripsisse placuit, quò aculeatum dentati Scriptoris calamum, si non colliderem tamen retunderem: sed si jam in vivis esset Comes, procul dubio, ejus gratiam assentando perinde aucuparetur, ac multorum Magnatum, ejus vivorum Mœcenatum, blanditijs captat, atq; perinde ac jam præstantissimo Heroi defuncto obloquitur. Quod ad me attinet, in Schola Christi hoc christianum et charitatis plenum axioma didici, non luctandum cum larvis, nec male loquendum de mortuis, qui placidè in domino obdormiunt.

Ad *Kenelworthensem* Arcem suam profecturus, in via morbum contraxit, et spiritum Deo reddidit in Cornburiensis Vivarij diversorio in Comitatu Oxoniæ, anno 1588. Corpus ejus sepultum jacet, in Templo D. Mariæ V *Varvicensi*, et ibi religione et virtutibus præcellentissima Comitissa Leicestrensis, ejus quondam uxor, pulcherrimum Monumentum ei nuper construxit: Et habet hanc Inscriptionem superinpositam;

DEO VIVENTIVM S.

SPE CERTA RESURGENDI
in Christo, Hic situs est illustrissimus Robertus Dudleyus (Ioannis Ducis Northumbriæ, Comitæ Warwici, Vicecomitis Fnsulæ, &c. filius quintus) Comes Leicestriæ, Baro Denbighiæ Ordinis tam Sancti Georgij quam Sancti Michaelis Eques Auratus: Reginæ Elizabethæ (apud quam singulari gratia florebat)

bat) Hippocomus, Regiæ Aula subinde Seneschallus, ab intimis Consilijs Forestarum, Chacearum, Parcorum &c. citra Trentum, Summus Iusticiarius: Exercitus Angliæ, a dicta Regina Elizabetha missus in Belgio ab anno 1585. ad annum 1587. Locum-tenens, & Capitaneus Generalis Provinciarum Confœderatarum, ibidem Gubernator Generalis & Præfectus: Regniq; Angliæ Locum-tenens, contra Philippū secundum Hispanum numerosa classe & exercitu Angliam 1588. invadentem: Animam Deo Servatori reddidit, anno salutis 1588. die 4. Septembris:

Optimo & charissimo marito mæstissima uxor Letitia Francisci Knollis Ordinis Sancti Georgij Equitis Aurati & Regiæ Thesaurarij Filia, amoris & conjugalis fidei ergo Posuit.

Dux belli AMBROSIVS nulli pietate secundus
Ut iuuat innocōs sic armis territat hostes

AMBROSIUS DUDLEIUS.

AMBROSIUS DUDLEIUS, unus ex filijs natu maximis inclyti Principis Ioannis Ducis Northumbriensis, Regina Elizabetha b. m. primò eum in secundo anno Regni sui Tormentorum sive Machinarũ Bellicarum Præfectum constituit. In quarto anno Regni sui Baronem Insulæ sive Lisle & Comitem VVarvvicensem eum creavit: et in eodem anno ille cum magno Exercitu missus est a Regina in Normanniam Gallorum, & eiusdem exercitus fuit constitutus Archistrategus & Imperator, ubi paulo post ejus appulsum ad Novum-Portum contra Gallos seipsum tam prudentem, animosum atq; strenuum præbuit, ut nimis foret prolixum & plane extra scopum meum rem gestam exponere. Nihilominus ibi (proh dolor) miles quidẽ Gallicus sordidissimus ejus femur glande seu globo insidiosè transfixit: tamẽ Deo juvante, ex illo vulnere convaluit & in Angliam redijt: deinde Regina optima eum aureæ Periscelidis ordinis Georgiani honoratissimi insignivit insignijs. Annº Domini 1569. & XIIº. Regni sui, illum (una cum Heroe Edovardo Clintone Angliæ Archithalasso) cum Copijs adversus Perduelles in boreali Regni parte, putà Northumbriæ VWestmorieq; Comites misit: & in hoc militari munere se tam sapienter & strenuè gessit, ut istos duos rebelles-Comites fugere & aufugere in Scotiam compulerit.

Mihi ergo licet de hoc splendissimo Comite verè dicere, cum fuisse virum prudentem, solertem, politicum, bellicosum & præstantiam animi in prælijs ostendisse: eiq; Poetæ verba recta accommodare licet:

*Res magnæ non absq; gravi discrimine fiant,
In dubijs prodest generosa audacia rebus:*

In decimo tertio anno Regni Elizabethæ, Illa ei dedit

dedit honorabilem Dignitatem primarij Promi Angliæ, & postremò unum ex intimis Consiliarijs fecit.

Ille, quamdiu vixit, Christi Euangelium sincerè amplexus & professus est: fuitq; verè Religionis Zelotis & professorum Euangelicorum Patronus exoptatissimus: & fuit alijs nominibus tam bonus vir, ut *boni Comitis VVarvvicensis* denominationem sortitus fuerit, etiamnumq; sortiatur: Enimvero, fuit semper beneficus, magnificus, valdeq; liberalis; & notabilem exercuit Charitatem erga egenos Christi famulos: quippe, annua stipendia multis pauperibus Verbi Divini Ministris anumerari fecit, propter eorum Zelum et industrias Conciones: et varijs ejus modi Charitatis Officijs functus est.

Domum magnificā planè et dignitatis plenam in Hartfordiensi agro ædificavit, et **NIN** sive **NORTHAVV** vulgo Northall appellavit (Ea est hodiè sedes honoratissimi Herois Francisci Domini Russelli:)

Ille senectute confectus diem suum obiit sine prole, Londini, in Aedibus Bedfordiensis, Anno Christi 1589. Corpus ejus cum multis solennitatibus et pompis funebribus honorificè sepultum fuit in Templo VVarvvicensi D. Marię sacro, ibiq; jacet, sub pulcherrimo Monumento, cum Majoribus suis, et propè ad Robertum Comitem Leicestrensem ejus fratrem.

Omnia tempus habent.

*Te Franciscè Opio Spatriam cum deseris exul
Pectore pro meritis Gratia digna capis*

FRANCISCVS WALSHINGHAMVS,

FRANCISCVS WALSHINGHAMVS, ortus familia multis seculis illustri, claritatem generis nobilitate, ingenij præstantibusq; animi dotibus superavit. Puer, ingenuè domi educatus, generosis moribus artibusque optimis animum excoluit. Adolescens, peregrinatus in exteras Regiones, earum Instituta, Linguas, Politiam, ad civilem scientiam Reique publicæ usum didicit; Iuvenis, Exilium Maria regnante subiit voluntarium Religionis ergo. Serenissimæ Reginæ *Elizabethæ, b. m.* matura jam ætate, Orator fuit apud *Gallum*, turbulentissimo tempore, annis compluribus: Rursum, bis in *Galliam*, semel in *Scotiam*, semel in *Belgiam*, super gravissimis Principis negotijs Legatione functus est: eiq; annis sedecim ab intimis Consilijs & secretis fuit, ac triennium Cancellarius Ducatus *Lancastriæ*. Quibus in muneribus, tanta cum prudentia, abstinentia, munificentia, moderatione, pietate, industria & sollicitudine versatus est; ut a multis periculis Patriam liberarit, servarit Rempublicā, confirmarit Pacem, juvare cunctos studuerit, imprimis quos doctrina aut bellica virtus commendaret, seipsum deniq; neglexerit, quo prodesset alijs, eosq; valetudinis & facultatum suarum dispēdio sublevaret: Cæloq; assumptus fuit vi°. Aprilis, anno Dⁱ. 1590. Sepultus jacet in Ecclesia Cathedrali Sancti Pauli London:

EPIGRAMMA, Vicè Epithaphij VValsinghami;

S*ic reticenda domi fido secreta recondis
Pectore, sic discis discutienda foris:
Ut tua sit nē fides dubitem, an prudentia major.
Virtute indubiò hac, magnus utraq; vir es.*

RIC.

*Neptuni proles, qui magni Martis alumnus
GRENVILLIVS patrias sanguine tinxit aquas*

RICHARDVS GRENVIL.

RICHARDVS GRENVIL, Eques auratus,
Occidentalis Anglus, Devonienſis.

Anno Redemptionis noſtræ 1585. præclarus hic miles & Navarchus, cum claſſe 7. navium Plimmutha ſolvens, ſub auſpicijs Gualtheri *Raleigh* equeſtris ordinis viri, *Virgineam* verſus vela fecit. Menſe autem Majo, ipſe cum claſſarijs ſuis anchoris in ſinu de *Muskito* jactis, terram intra Inſulam *Sancti Ioannis* conſcendit. Vbi prope littus ipſum propugnacula & monumenta cæperant ponere: ibidem etiam novum myoparonem conſtruxerunt; quo perfectò noſter iſte Thalafſiarcha, ulterius in mediterraneas regionis illius partes progreſſus eſt: ſed deprenſo Hiſpani cujuſdam perjurio, qui promiſerat ſeſe annonam illi & comineatum de integro ſuppeditaturum, omnes quæ undiq; erant ſylvas conbuſſit, & cum ad propugnaculum jam dictum rediſſet, illud etiam igne abuſumſit. Tum verò cum omnes ad unum ſe ad naves recepiffent, præfectus ab Inſula *Sⁱ Iohannis* ſolvens vela fecit: et ſubſequentē nocte, duas naves onerarias ſive phaſelos Hiſpanorum cepit: quarum una mercibus ſatis opimis onuſta, vectoresq; habuit: nonnullos magni nominis *Hiſpanos*: Quos grandi ſatis pretio redemptos in *Sⁱ Iohannis Inſulam* expoſuit. Ac deinceps in altum velis paſſis proſectus, circa Iunij menſis initium appulit, jactisq; anchoris ad *Iſabellam* in *Hiſpaniola* inſula ſtetit. *Iſabellæ* præſes cū paucis alijs Hiſpanis, ad littus descendit, & colloquium cū præfecto noſtro petijt. Quem quidem Anglorum ſpecioſa comitatū cæterva jam terrā tenentem Præſes ſatis comiter excepit. Poſt aliquot verò verba ultrò citroq; habita, Præfectus noſter convivium ipſi ſuiſq; comitibus faciendū curavit. Et repente convivū illud in duobus arboretis topiario opere viridantibus frondibus exſtructis opipare

H magni-

magnificèq; ab Anglis ornatum instructumq; fuit : ferulâque omnia in vasis argenteis apposita. Quo quidem iam peracto, *Hispani* ut parem gratiam referrent, magnum candidorum taurorum armentum de montibus deducendum mandarunt, singulisque nostrorum capitaneis & generosis singulos equos instauratos : et selectos ex illo numero designarunt tres tauros, quos more suo patrio agitent & venarentur. Ac ludicrum sanè illud satis gratum et jucundum illis fuit : et tandem tres illi tauri ad unum omnes necati sunt. Tum post varia hinc inde munera honoraria lautiâque data acceptâque multasque merces ex utraque parte permutatas, honorificis verbis insignem benevolentiam & amicitiam præ se ferentibus, *Hispanis* valedixerunt : qui nostros proculdubio tam benignè exceperât, non aliam ob causam, quàm quod sibi ab Anglis metuerent, quos ita validos conspexerunt.

Tum *Thalassiarcha* noster cum comitatu suo præter *Insulas Caicos Guagneuma & Sygateo* navibus vectus, ad continentem *Floridæ* delatus est, ubi per lustratis exploratisq; pluribus & præcipuis illius regionis locis, videlicet, *Woconoma, Poymocha, Secota, &c.* et illic ultra mensem commoratus, Augusto mense naves solvit, & *Angliam* versus vela fecit, intraque unius hebdommadis spatium *Hispanicam* navem opulentis mercibus onustam trecentorum doliorum capacem, cepit. In *Octobri* cum hac præda progressus, ad *Plimmutham* appulit, relicta post se in *Virginia* majore sociorum suorum parte sub ductu Capitanei *Radulphi Lane* illius coloniae præsidis.

Postrema Expeditio.

Ut plures variasque hujus præclari Militis & *Navarchi* expeditiones resque gestas omittam, Anno 1591. cum in una *Reginea* navi, quæ † *Ultio* dicebatur *Subthalassiarcha* esset, & casu quodam a reliqua *Anglica* classe relictus, juxta *Insulas Açores* sub-

† *Anglicæ,
The Revenge-*

subsisteret, ab ingenti classe Hispanica quinquaginta trium sc. navium oppugnatus est, in qua Magnus ille *San-Philippus* mille quingentorum doliorum capax Prætoriana navis erat. Et unica cum ei esset Anglica navicula, præsentis constantiq; animo fortiter strenueq; adversus quinquaginta tres naves rem gessit: nonnullas tamen earum in pugna perforavit demersitq; : Tandem verò, aliquot suorum classiariorum amisissis, ipseq; graviter vulneratus, cum esset, authores illi fuerunt & Capitaneus & Nauclerus; ut se Hispanis dederent: quod eorum consilium dedignatus irridensq; prorsus repudiavit, dicensq; se vel decies mortem potius oppetiturum, quàm semel Patriæ, Reginæ suæ, et sibi ipsi dedecus conflaturum, insultus quindecim magnarum navium sigillatim eum oppugnantium, sustinuit. Postremò, cum jam quicquid in navi sua pulveris tormentarij erat absumptum esset, omnibus suis hastis lanceisq; diffractis, quadraginta suorum militum fortissimorum interfectis, et nonaginta alijs vel ægrotis vel graviter vulneratis, malis ad unum omnibus ceterisq; armamentis in mare e navi discussis, discisis, laceratisq;, cum jam nihil spei, opis et auxiliij vel virorum vel armorum reliquum esset, postq; hoc unicum navigium per quindecim horas cum tam ingenti validaq; classe dimicasset, fortissimus tamen hic Miles constanti animo in sententia, nequaquam sese dedendi perstitit: Sed multis acceptis vulneribus, jam infirmus et debilitatus, cum nulla spes esset vel curationis vel vitæ, invitus in prætoriam Hispanorum navem deportatus esset: Quo quidem motu et agitatione corporis in lipothymiã incidit: postq; verò respirasset, ipse Præfectus classis Hispanicæ satis comiter et honorificè eum tractavit, suis ipsius Hispanis Chirurgis curandum mandavit, et quæcunq; ad sanitatem recuperandam facerent suppeditavit: Sed omnia, proh dolor, in cassum: nam intra biduum sentiens mortem instare, in hanc sententiã (uti Ioh: Hu: Lijnschoten retulit) Hispanorum idiomate verba fecit. *Hic ego Richardus Grenvil, alacri & quieto animo morior, cum ut verum fidelemq; decuit militem, vitæ meæ cursum*

peregerim, ut qui pro mea Patria, Regina, religione & Honore depugnaverim. Quibus nominibus ex hoc corpore cum summo gaudio alacriter excedit anima mea, æternamq; post se memoriam & famam strenui fidiq; militis relinquet qui suo munere pro sui officij ratione defunctus est. Atq; ita nullum præ se ferens ætiantibus tristitiæ vel mæroris signum, 3°. demum die expiravit.

T.HO.

*Ignavos, Fortuna fugit tu proventus in hos tes.
 Pergis, et impavidus prædâ ditari's opimas?*

B

THOMAS CANDISCH,

THOMAS CANDISCH, Armiger, in Agro *Suffolcensi* natus, Rei Nauticæ expertissimus.

Hic vir verè nobilis & de patria sua præclarè meritus, *Thomas Candisch* anno 1585, navem de suo adornavit, in qua ipse Præfectus, cum *Richardo Grèvillo* equite aurato vectus, navigationem suscepit in *Virginiam*: & *Insulis Canarijs* præternavigatis, pervenit ad *Insulas Dominicæ, Hispaniolæ, & S^a. Johannis, de Puerto Rico, Lucaios, & Floridam*, in occiduis *Indijs*. Proinde ita erectus, animatus & ad navales res gerendas confirmatus, statim a reditu suo, profectionem instituit in mare *Australe*, ut deinceps totius terræ ambitum circumeundo obiret. Quam Provinciam sæliciter (sicut mox docebimus) confecit.

* *Anglicè*
The Desire
 * *The content*
 * *The Hugh Gastant*

Octavo enim die Julij 1586. tribus navibus & phaselis puta, *Desiderio, Placentia & Hugone* eleganti iisdemque, Epibatis centum viginti quinque instructis, e portu *Plimouthæ* solvit, quintoque die Augusti *Forteventuram* insulam delatus est, ad *Caput Blancū, & ad litus Guineæ, ad Sierram Leonam*, ubi multa Maurorum nigrorum oppida in oris & finibus sita flammis absumpsit: Tricesimo die Augusti ultra lineam *Æquinoctialem* provectus, transmissio Oceano pervenit ad tractum *Brasilie*, cujus oram præterlegens, *Insulam S^a. Sebastiani* attigit, inde ad portū *Desiderij* progressus, sexto die Ianuarij angustias freti *Magellanic* intravit. 23°. Februarij, mare *Australe* ingressus, & secundum litus *Chili* celeri cursu ad *Insulas usque Lamoche & de S^a. Maria* contendit: ubi suos in terram exposuit, & ibi salubribus cibus & fructibus sese refecerunt: 28°. die in latitudine 33. graduum nave vectus, terræ motum sensit: sinum *Quinteræ* subijt: longoque cursu litora sublegens, naves in portum *Marmoranū* subduxit; ubi navem magnam et quatuor liburnicas seu phaselos repperit: navis verò ipsius (*Contenta**) in stationem se

* *Placentia*

rece-

recepit, atq; hic magna vis, ad 300. dolia vinorum *Castiliensium* seu *Hispaniensium*, in lintres scaphasq; subducta, ab æstu & arenis absorpta est. Hinc velis factis ad oppidum Aricam pervenit, & illinc per totam noctē in altum provectus, cepit liburnicam *Quinteranam*, quæ Limam versus ferebatur, ut Proregem de *Candishi* adventu certiolem faceret 6°. Maij duos phaselos comineatu et mercibus onustos potitus est: deinde sinum sive stationem de Parto subijt: oppidum ipsum & quinq; naves incendit: 12°. die Iunij lineam Aequinoctialem transcendit Boream versus, ubi etiam post triduum, tres naves quidem cæpit, sed eas non ita opulentas: 28. oppidū *Aquatulco* attigit, quod statim concremavit: illinc ad maximè Australe Promontorium Insulæ *Caliphornie* delatus huc illuc fluitando accessit & recessit, usq; ad quartum diem Octobris, & ibi pulcherrimam navem, cui nomen fuit *Sta Anna Magna*, septingentorum doliorum capacem a Philippinis redeuntem conspexit: qua captâ, naves de suis binas, quadraginta dolijs præcipuarum mercium oneravit: reliquas verò merces & navem ipsam incendit, quæ si asservatæ essent, quamplurimos ditare potuissent: ab Insula *Caliphornie* cursum ad *Ladronas* Insulas inflexit, & inde ad *Philippinas*, *Tadaiam*, *Manillã*, *Capullam* profectus est; et ad Insulas *Mollucas* progressus, *Mindano*, *Cebelem*, et *Borneo* prætervectus, vicelimo octavo die fretum Iavæ tam majoris quam minoris penetravit: 16°. Martij, e Iava majore passis velis ad *Caput Bonæ spei* devenit: 7°. Iunij ad Insulam de *Sta. Helena* delatus, ibi seipsum refecit: vicesimo Iunij ex ista Insula excedens reditum in Angliam meditatus: Quarto Iulij 1588. lineam æquinoctialē superavit, vicesimo quarto mensis Augusti. 6. Insulâs *Acores* prætergressus deinceps ad Chersonesum sive promontorium occiduum *Lizard* dictum pervenit. nono Septembris 1588. longa itineratione feliciter confecta, præclarus hic et fortissimus Navarchus ad Plimmoutham applicuit.

Secunda Profectio.

Anno 1591. magnanimus hic et generosus vir a Plim-
moutha expeditionem iterum in Oceanum Australem
agitavit; infrà dictarum navium nempe *Myoparonis* sive
Galionæ Lecestriæ, *Capræ Desiderij*, & duarum Celoci-
um præfectus: ubi post multos navigando exantlato, la-
bores, duo oppida in litore *Brasiliensi* caput. Postea, longo
& directo cursu meridiem versus instituto, ad fretum
Magellanicum contendit, sed illud subiturus & ventis ad-
versis præclusus, ecessè habuit secundum tractum *Bra-
siliensem* renavigare: et Angliam repetere destinans, in
ipso reditu vitam cum morte commutavit: corpus autem
ejus in Oceano sepultum est.

EPITAPHIVM

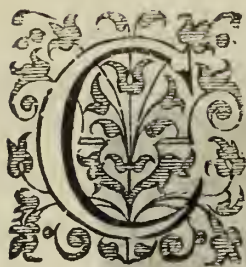
Candisij.

*Sorte tua poteris si tu vixisse secunda:**Contentus, nulli sors magis æqua fuit.**Fortunam tendando iterum, fortuna secundo**Noluit inconstans esse secunda tibi.**Te celebrem Fortuna magis clarere volebat:**Nanq̄ bona clares sorte, malaq̄ simul.*

*CARLEVM Gallus. CARLEVM Sarmata laudat
Virtutesque. huius Belgica terra. Probat*

CRISTOPHERVS CARLEIL.

CHRISTOPHORVS CARLEIL Occidentalis Anglus in Cornubia natus, Rei nauticæ ac Bellicæ peritus : Armiger, Anno 1572. ætatis suæ vicesimo secundo in militiam proficisci cupiit, partim quod ea vivendi ratio omnium aliarum professionũ nobilissima videretur, & partim quod crederet se nullo alio modo potuisse tam illustrem & necessariam operam patriæ suæ præstare; præsertim quum illius temporis veterani & exercitati milites ad tantam paucitatem fuissent redacti: Proinde anno prædicto, ad Flishingam transmissio mare, in obsidione *Metelliburgica* stipendia meruit, quoadiu prælia navalia durarent. *Boisottus* verò *Principis Aurai* Thalassiarcha, hunc tam charum habuit, ut nihil in senatu & consilio agitatum, executioni, nisi ipso certiore facto et ejus sententia priùs petita, mandaretur.

Anno redemptionis 1572. navem unam & myoparonem de suo habens, petijt Rupellam, ut stipendia faceret sub Condæo Principe, qui tum Barvvaie a Gallorum Rege obsessæ, suppetias laturus erat: Princeps autem ille Condæus in propria persona adversus Regiam classem rem gestaturus, ei Anglicas naves Anglicis nautis et Gallicis militibus instructas, credidit et commisit.

Hac Provincia defunctus, redijt ad oppidum *Stenwijck*, ab Hispanica corona cinctum, opem eidem allaturus. Qui etiam insignis rei gerendæ causâ, ad propugnaculum de *Swart Sluis*, Anglicæ Cohorti præficiebatur: unde dum instructo agmine ad exercitum contenderet, bis mille pedites & sexcentos equites in itinere adortus, hostes fudit fugavitq; , octingentis eorum militibus cæsis & amissis. Et quandoquidem Principis illius castra ex variarum nationum hominibus tunc conflata essent, unde plurimæ turbæ & incommoda exorta sunt, eò quod plures uno præfecti primarij non adessent
qui

qui imperarent, idcirco Tribuni militum in unum coacti, Carleilum unanimi consensu præfectum Castrorum et Copiarum constituerunt: ad quam quidem dignitatem dici potest quod licitis et honestis rationibus euectus est. Carleilus *Stenwik* tandem obsidione liberato, ex *Antuerpia* in Angliam regressurus, a Principe & ordinibus confœderatis accersitus Castrensibus Copijs iterum præpositus est: ut in aciem continuò proditurus, complurium Gentium unà Castrametantium præfecturam in se reciperet, usq; dum Iohannes *Norrisius* eques auratus & Imperator scientissimus sibi adjungeretur.

Anno Domini 1582. summus Moscoviticę classis præfectus designatus est: quod Rex Danię tributum se vecturę comeatusq; nomine impositurum esse minabatur. Quę classis Regis Danici navibus occurrit: animadvertentes verò quam parum ipsas moraretur, eam absq; tantilla infecutione incolumem abire permiserunt. Et cum attigisset oppidum *Sⁱ. Nicolai* in *Moscovia*, ibi Legatus ab *Imperatore Russia* missus, cum mandato in Angliam eundi, eum præstolabatur: qui se prædicti, Præfecti sive Thalassiarchæ regimini committens, ab eo ad Reginam (*Elisabetham b. m.*) deductus est. Anno 1584. Iohannes *Perrot* Prorex Hiberniæ ejus fidei Præsidium Colrainense, Regioneq; de Route custodiendas, adversus *Hiberno-Scotos*, inde exterminatos commendavit: in cujus provinciæ administratione, Proregi & Senatui Hibernico cumulatè satisfecit.

Anno 1585. ab honoratissimis Dominis Reginę majestati a consilijs ex Hibernia evocatus, ut Franciscum Drakum equitem celeberrimum comitatus, copijs terrestribus in expeditione illa Indicâ præficeretur: in qua, oppida de *S^o. Iago*, *S^o. Domingo*, *Cartagena* & *S^o. Augusto* capta sunt: quas copias tam peritè rexit, ut hostes (quorum principes, veterani sc. & spectatissimi milites erant) dictitarint, se nunquam prudentiam militarem & Disciplinam bellicam magis ordinatam & compositam, quàm inter milites Anglicanos observasse.

Hic

Hic vir verè nobilis , valde fortis & ad miraculum diligens & industrius , in omni re gerenda fælicissimus, & quod eum non minimè commendabat imprimis probus & honestus , Londini , undecimo die Novembris 1593. vitam cum morte commutavit

MARTI-

Hic

FORBISHERUS quans NEPTUNIA regna frequentat
Pre patria at tandem glande peremptus obit

MARTINVS FRO- BISCHER.

ARTINVS FROBISCHER, in Comita-
tu Eboracenci natus, Rei Nauticæ peritif-
simus foelicicissimusque.

Prima Expeditio ejus.

Ano 1576. ut exploraret fretum illud
sive iter quâ per mundi partes *Caurum spectantes *Chi-* *Sive Cau-
rum.
nam navigatur, solvit *Harwico* 28° Ianuarij; et quum
præterlegisset *Shetlandias*, direxit cursum ad †*Corum* †Sive Cau-
rum.
(seu occasum solis æstivum:) undecimo Iulij *Fslandiam*
in conspectu habuit: et deinceps Regionem *Labrador*
dictam petijt. Ac complures Insulas maritimas, con-
spexit quidem, sed propter glacialium Insularum mul-
titudinem littus attingere non potuit: postea se re-
cepit in continentis stationes et portus, ubi aquam sibi
suisq; comparavit, navemque suam refecit: quam illi-
us loci agrestes & barrbari qui Salvvagij dicuntur con-
scenderunt: 27. die Augusti recessit à promontorio
Labrador, præfectionem vulturnum versus (sive ortum
brumalem,) in Angliam instituens, & ad portum Har-
vvicensem incolumis appulit.

Secunda Expeditio.

Anno 1577. septimo die Iunij Capitaneus idem
sive Navarchus Martinus Frobisherus destinatisimum
habens, profectionem iterum regiones illas ad Co-
rum sitas suscipere, unâ nave Regineâ, (cui nomen
erat *Auxilium** & alijs duabus phaselis instructus, Har- *Sive Aux-
iliatrix.
Anglicè
the Aite.
vvico solvit, ut quâ *Cathayam* itur pleniùs exploraret:
ubi prætervectus Insulas *Orcadas* contendit *Corum* ver-
sus (sive occasum solstitialem) & venit in conspectum
Frislandiæ, glaciei ubi in terram descendere percupi-
ens, ab innumeris insulis impeditus est: illinc oram
I con-

continentis petijt , & promontorium quoddam (quem locum *Regineam Forlandiam* denominavit tenuit ad cuius Australem tractum est Insula. Ostium autem illud (seu angustus sinus) qui hanc Insulam & Forlandiam dictam interfuit Frobisleri fretum vocatur: nocte quæ præcessit hujus freti ingressum naves ejus in summum discrimen venerunt propter ingentes illas glaciei insulas, quæ in ejus naves jam illapsuræ, & collisuræ eas longè superarunt. Decimonono Iulij hoc suum fretum introijt, tutamq; stationem nactus terram atigit: ulteriusq; in mediterraneas regionis partes progressus est. In reditu autem, ad miniculo duarum navicularum quæ ex suis minimè erāt, penitus illud ipsum fretum penetravit: ubi summam adhibuit diligentiam in omnem illum maritimum tractum explorando: subinde verò propter Barbarorum in illis locis fraudes & astutias, magnum periculum subiturus erat. Illic autem invenerat metallicū quid, sive rudimentum, auri æmulum, quo cum naves suas onerasset in Angliam illud intulit: sic cum regionis ipsius incolarum & fructuum sive commodorum notitiā satiatus esset, reversus est & portum *Milfordiæ* subiit 19. Septembris 1577.

Tertia Expeditio.

Præterea Anno 1578, ultimo die Maij, Martinus hic idem Frobishorus classis octo navium prefectus Harvico solvens, *Metam* incognitam dicto suæ profectionis scopum fecit: & litora prætervectus juxta Plymmoutham & Bristolliam, inde egressus, cursum ad occasum solis æstivum destinavit. 20 Junij, procul, Frislandiam altam & montosam Insulam, seu regionem, conspexit, in quo tractu innumerabiles eademq; præruptæ glaciei Insulæ fluitârunt; nihilominus arte & industriâ usus, ibi in terram expositus est. Secundo die Iulij, iterum terram atigit ad illam regineam Forlandiam fretum ingressus & bolide jactâ ad Comitissæ VV arvvicensis sinum fixis anchoris substitit. Quo quidem temporis momento,

una

una e navibus suis quam *Dionysiam* vocavit, tam miserè ab insulis illis glaciatis afflicta et pulsata fuit, ut confestim deprimeretur. Præfectus ipse minutissima sua navigia ulteriùs propulit, et sinum qui *Jackmanni* sinus dicitur, aperuerunt. Interim verò procella coorta est, et propterea quod glacies tam vehementer naves illisit coactus est in oceanum renavigare. 30 die præfectus suas naves in illum Comitissæ VVarvicēsis sinum sive stationē reduxit, & ibi ad anchoras steterunt, e illiusq; metalli onera in navigia importarunt: multi nobiles qui se huic Duci comites adjunxerant, generosa quadam animi inductione hic habitare statuerunt, nisi quod commeatus & annona in nave *Dionysia* jam periisset. Cùm ex isto freto excederet, magna tempesta subito exorta est (prout ipsi navigantes nobis retulerunt) ac parum abfuit quin ad unum omnes inter scopulos periissent: Præterea, procellosa hæc tēpesta in causa fuit quod *Classis* ejus distracta est: & ipse præfectus, propterea quod tunc temporis in terram expositus est, necesse habuit domum in navi *Gariele* sese recipere ac 28. Septēbris in reditu ipso ex multis procellis eluctatus ad littus Anglicum inter *Sillinas*, et *Bellerium* promontorium, *Terræ* quem dicunt finem, nave sua applicuit.

Quarta Expeditio.

Anno 1585 Franciscus Drakus equestris ordinis vir, 23. naves phaselosq; nactus, profectionem in occidentales Indias instituit: cui subthallasiarcha (sive vice admirallius) fuit Martinus Frobisherus, et ipse clarissimus eques auratus; in qua profectione, capta sunt oppida *Sⁱ. Jacobi*, de *Sancto Domingo*, *Cartagena* & *Sⁱ. Augustini*. Præterea Anno Domini 1588. hic Frobisherus, præfectus navis, unius reginalis, quæ *Triumphus* dicta est, in freto, Britannico cum ingenti illa Armada (seu classe) Hispanica conflictavit. Deniq; anno 1594. quando Hispani appulerunt prope *Brestam*, & Arcem extruxerunt *Croido* cognomi-

Triumphatrix
angl.
The
Triumph.

natam eamq; tenuerint, Regina Elizabetha eum navibus decem eximiæ magnitudinis, præfecit, ut Portum *Brestam* defenderet : quam provinciam cum summa laude administravit, non solum displotis è navibus tormentis æneis, quibus *Castellani* infestabantur, sed etiam dum terrestribus copijs arcem ipsam munitissimam oppugnaret, sed dum hic fortiter rem gereret globulo bombardico prohdolor, ex Arce librato lætale vulnus accepit, veruntamen vivus Plymmoutham deductus, ultimum diem clausit, et ibi sepultus jacet.

EPITAPHIUM

ejus.

*Invidit Fortuna tuis Martine triumphis.
Virtutis vitium hoc sic solet esse Comes.
Invidiam tua jam superavit mascula virtus,
Post mortem manet hæc, sed levis illa fugit.*

IQAN.

IOANNES HAVKINS.

IOANNES HAVKINS, in Comitatu Devonix natus, Rei Nauticæ expertissimus.

Prima Expeditio.

Anno 1562. multis profectioibus ad *Canarias* Insulas antè suspectis, solvit ex ora Britannica cum tribus Liburnicis & centum classarijs *Sierramq; Leonam* ad fines Guienex attigit: ubi trecentos Mauros quos Nigros vocant cum obtinuisset illinc trajecto Oceano, in *Hispaniola* ad Portus *Jfabellæ, Porto, Plata, & Monte Christi* in Boreali parte Insule appulit, ibiq; suas merces distraxit; & permutatione facta, retulit secum coria, Zingiber, Saccarum & aliquot Margaritas, retractisque e statione naviculis ad *Cacos*, retulit sese in Angliam 10. Septembris 1563.

Secunda Expeditio.

Similiter, anno 1564. è finibus Angliæ excessit, destinans iter ad Indias occidentales: & unam è Regineis navibus, *Iesum de Lubecâ* dictâ, cum tribus phaselis adeptus, appulit ad *Canarias*; deinceps, tráijt in fines *Africæ* ad Caput usq; *Blanco*, & Caput viride, litorisq; oram legēs juxta multas Insulas Meridiem versus, varios Maurorū conatus & insultus periculosos cum effugisset, flumen *Calowsam* intravit: ubi duas Nigrorum Maurorū *Dromadas* sive *Carvellas* in potestatem suam redegit: illinc *Sierram Leonam* provectus, ad *Indos* occidentales contendit; & primò ad *Dominicam* delatus, deinde *Margaritam Burbarvato*, Insulam *Curacao*, & flumen *Hacha*, ubi suis in terrâ expositis, cum negotiatus esset, iter quidē ad *Hispaniolâ* instituit, sed propter fluenti sive estus violentiam, ad Insulam *Pinos* aquam è continenti in naves accepit. Decimo quarto Iunij ad Caput *S^u. Antonij* devectus est, ac de-

ac deinde ad oras *Florida*; & quia ibi non fuit adaquandi locus, ad Insulam *Cuba* renavigavit: ubi suo conatu iterum frustratus reflexit cursum, oram legens ad promontorium *Florida*, secum statuens invenire Gallos, fluminis *May* incolas, ubi læti & alacres convenerunt, & ab illis locis reditum in Angliam parans 20. Septembris 1565 (propitio Deo) *Padstowam* in *Cornubiæ* provincia appulsus est.

Tertia Expeditio.

Anno 1567. idem Iohannes Haukinsus profectioem in *Guineam* & *Indias occidentales* meditatus ab ora *Anglicana* discessit: sed perlustratis finibus *Guineæ* & egregia illic navata operâ, in quadam oppugnatione telo venenato vulneratus est: nam se adiutorem *Regulo* eius loci prebuerat in oppido quodam expugnâdo, ubi octo *Maurorum* illorum millia habitabant: illa vero plaga relicta & transmissio oceano, delatus est ad *Dominicam*, *Margaritam* & flumen *Hachæ*, ac oppidum ipsum, quibusdam rationibus inductus vi & armis cepit: illinc ad extremas *Cuba* oras, sive ab promontorium de *S. Antonio* proVectus propter turbulentam tempestatem coactus est in sinum sese immittere, & ad *Sanctum Iohannem de Ullua* penetrare. In hac statione, naves cum thesauro satis magno auri et argenti cepit cuius summa bis centum millenis libris æstimata est, ac universi quidem hujus thesauri compos factus est. Sed dum ibi commorabatur, ingentes naves *Hispanicæ* numero tredecem Stationem illam ingressæ sunt, quibus certis stipulationibus intrare permis-erat sed *Hispani* contra fidem de inducijs datam perfidè egerunt; unde prælium acerrimum est utrinque infecutum, adeo ut vix, aut ne vix quidem *Jesus de Lubeca*, & *la Mignon* è statione abductæ fuerint. Tamen Naves *Hispanorum* duas prætoriam sc. et subprætoriam demersit; Sed quum *Iesus de Lubeca* Haukinsi

Sive Delicie navis nomen.

ipsius navis, globis tormentarijs miserè laceraretur, coactus est eà desertâ domum in *Miniona* illa repetere. Ab illo quidem loco in sinus *Mexicani* intimum recessum penetravit, sed commeatu, cibarijs & alio necessario apparatu destitutus, centum e suis classiarijs in litus expositos, Deo, & ut dicitur fortunæ committere: coactus est 18.º: demum octobris 1568. fretum *Bahamum* permensus vicesimo quinto Ianuarij, ad sinum vulgo *Moũtsbay* in Provincia *Cornubiensi* terram attigit.

Quarta Expeditio.

Anno 1595. Iohannes Haukinsus & Franciscus Drakus, nunc equites uterq; aurati, in navali præfectura, ex regineo mandato socij et Collegæ classis viginti octo navium, quarum sex erant reginales præfecti ex Angliæ finibus solventes, Indias occidentales versus navigabant. Cæterum ad Insulam quæ appellata est *S. Ian de puerto (sive Porta) Rico* magnanimus hic eques Iohânes Haukinsus duo decimo Novembris die, Anno 1596 in Corona, navi Reginea, supremum diem obiit, et corpus ejus honorificè oceano mandatum fuit.

FRAN-

Quem timuit sauis etiam Neptunus in undis
Et redijt toto victor ab Oceano
Fœdisfracos pellens pelago, prostravit Iberos
DRAKEVS huic tumulus æquoris unda fuit.

FRANCISCVS DRAKVS,

FRANCISCVS DRAKVS, natus est loco mediocri in Comitatu Devonix, è sacro Lavacro à Frãncisco Russellio postea Bedfordix Comite, susceptus qui prenomenque pro more indidit. Dum adhuc in annis teneris, Pater Protestantium doctrinam amplexus, ex *Lege Sex Articulorum*, ab Henrico VIIIº. contra Protestantes lata in questionem vocatus, solum vertit, & in Cantium se subduxit. Hẽrico demortuo apud Classiarios in Classe Regia locum invenit, ut preces prælegeret, & mox Diaconus ordinatus, factusque Vicarius Ecclesiæ Vpnorix ad Medvveagum flumen (ubi Classis statio) præ paupertate filium nauclero vicino tradidit, qui navicula, qua oram legit, & nonnunquã in Zelandiam & Galliam merces devexit, illum ad nautica officia duriter exercuit. Iuvenis gnavus & sedulus, ita seni industriam probavit, ut cœlebs moriens illi naviculam testamento legaverit. E qua cum pauxillum nummorum corrasisset, & accepisset Ioannem Havvkinsum Naves aliquot Plimuthæ apparare, atq; Americam quã *Novum Orbem* vocarunt, cogitare, navicula divendita, eò cum strenuis quibusdam Nautis é Cantio profectus Anº. 1567. operam & fortunas cum Havvkinso in ea expeditione infeliciter contulit. Angli enim in portu S. Io: de Vllua act Hispanis oppressi, ille fortunis amissis egrè evasit.

Prima ejus Expeditio navalis.

Anno reparate salutis 1572, post primã illam sub ductu Iohannis *Haukinsi* equitis aurati profectionem, ipse suis auspicijs, navi una, cui nomen *Draco*, & duobus myoparonibus instructus, ad Indias occidentales navigare instituit; ubi ex improvisò *Nombre de Dios* occupavit: et inter *Panamam* & *Nombre de Dios*, bina mulorum auro & argento onustorum agmina, interceptit: tandemque

*The
Dragon.

cũna

cum domus Crucium dictas, magnam mercium copia refertas, igne absumpsisset, in Angliam eodem anno 1572. reversus est.

Secunda Expeditio.

Decimo quinto Novembris Anno 1577, celeberrimus hic Thalassiarca, cum quinque navibus & liburnicis Plimmoutha solvens, Oceanum Meridionalem versus, ferebatur. Vicesimo primo Augusti 1578, fretum *Magellanicum* ingressus est: sexto Septembris, multis illius freti periculis defunctus, mare illud Australe intravit; ubi primum ad *Valparizo* navem unam ditissimam cepit, ad *Liam* introderim labefecit: navisque illius opulentam *Cagafu-ego* dictam auro argentoque plenam potitus, uti & alterius item sericis *Chinarum* onustam, continuato cursu *Aquatulcam* petiit; quam etiam interceptam suae potestatis fecit: 14° Novembris 1578. *Molluccas* attigit. 9° Ianuarii 1579. Insulam *Celebes* praetervectus est: ubi navis ejus ad scopulam allisa haesit, sed postea in de sese (divina ope) expedit: Hinc *Javam* & ad *Caput bonae spei* devectus est: tertioque Novemb. anno 1580, jam intra, triennium totius terrae globo circumnavigato, ad portum *Plimmuthae* appulit.

Tertia Expeditio.

Anno 1585. magnanimus hic & fortissimus miles Legato suo, sive Locum tenente (ut dicunt) Generali, Christophoro *Carleillo* terrestribus copiis praefecto, sibi adjuncto, Plimmutha profectus, Indias occidentales petiit: & in *Hispania*, ad *Bajonam* & vigo classem applicuit. Inde ad *Insulas Canarias* & de *Capo Verde*, pervenit; ubi oppidum *Sancti Iacobi* sive *Sant Iago*, expugnavit: ibique quatuordecim dies commoratus est, transmissis de inde ab hac Insula Oceano, ad Indos occidentales ferebatur: in quo itinere, plurimi ex classariis suis febre ardente correpti perierunt. Delatus autem ad *Dominicam* & *Sⁱ Christophori Insulam*, in ea suos aegros refecit: Unde vela fecit
Insulam

Insulam *Hispaniolam* versus, usque ad præclaram illam & gloriosam urbem de *S^o Domingo*, quam ipsis *Calendis* Ianuarij cepit, inibiq; integrum mensem commoratus est. Illinc direxit iter ad continentem sive Terram firmam: oras illius legens dum *Cartagenam* pervenisset, quæ postridiè adventus seu appulsus ejus, vi & armis capta est: & cum ibi sesquimenssem permanisset, Hispani oppidum suum centum quinquaginta aureorum Ducatorum millibus redemerunt: inde trajecit ad *S^c Anthoni* promontorium, in occidentali *Cubæ* tractu, ubi adaquavit: deinceps promontorium *Floridæ* circumvectus, 28°. die mensis *Maij* primo mane e litore conspexit Castrum & oppidum *S^ci Augustini*, quæ utraque expugnavit. Hic (proh dolor) castrorum præfectus Capitaneus *Antho*nius *Powellus*, caput glande tormentaria ictus, expiravit. Inde cursum Boream versus deflexit, eo consilio ut *Anglos* incolas a *Gualtero Raleigh* equite aurato in *Virgenia* plantatos inveniret, quos nactus, secum in *Anghiam* deportavit Decimo octavo die *Iunij*, hac ora relicta, *Novã* Terram præter legens, postea 28° *Iulij* 1586 tutus & incolumis *Potes Moutham* se recepit. In hac expeditione quadraginta *Bombardas* ferreas & centum æneas, suæ potestatis fecit.

Quarta Expeditio

Anno 1588. mirabili illo anno, in freto *Britannico* insignem animi fortitudinem exhibuit contra *Hispanorum* Classem, ubi unam ex maximis navibus *Classis* *Hispanicæ* cepit, in qua fuit *Don Pedro de Valdes*, quem etiam captivum abduxit.

Quinta Expeditio.

Anno 1589. in *Lusitanica* expeditione collegam sibi habuit in *Classis* præfectura *Ioannem Morrisum* equitem auratum; ubi *Olisipone* discedens progressus est *Cadeziam*, quo in loco naves *Hispanicas* instructissimas exussit. Inde ad *Insulas Terceras* provectus, navi opulentissima

lentissima illic capta, in Angliã redijt. In qua expeditione illustrissimus Comes *Robertus Essexius* sua sponte hocce Thalassiarchas *Olisiponem* comitatus est.

Ultima Expeditio.

Anno 1595. Franciscus Dracus & Iohannes *Haukins* jam equites ambo clarissimi & Collegæ, paribus auspicijs (sed parum foelicibus) classis unius viginti octo navium præfecti, a *Plimmutha* solventes, versus occidentales Indos ferebantur, ubi defuncto jam vitâ Iohanne *Haukinso* ipse expugnavit & in cineres redegit opida *Rivi de Hacha S^c. Martæ, & Nombre de Dios*. Vnde octingenti e militibus ejus agmine instructo profecti *Panamam* versus sub ductu Thomæ *Baskervilli* equitis aurati, ad oppidum illud occupandum in ipso itinere præclusi & intercepti sunt: deinde, ad oppidum *Puerto Bello*, postea ad Insulam *Escudam*; ubi ægrotare cepit, & ad *Puerto Bellum* seu *Portum Bellum* renavigavit, ibique in navi *Belli* Denuntiatio dictâ spiritum Deo reddidit; et 28. Ianuarij 1596. corpus ejus exequijs honorificis Mari ceu sepulchro mandatum est. Postea totius classis procuratio Thomæ *Baskervillo*, ejus Legato (seu locum tenenti Generali) transdita est, qui 28. Aprilis 1596. ad *Plimmutham* appulit.

* *Anglicè:*
The Defiance.

IN PRÆCLARISSIMI HVIVS

Equitis & Thalassiarchæ res gestas ingeniosa

hæc quæ subîcquuntur Epigrammata reperi.

DR A K E, *pererrati novus quem terminus orbis.*
Quemq; semel mundi vidit utrunq; latus,
Sit taceant homines, facient te sidera notum,
Atq; Polus de te discet uterq; loqui.
Plus ultra Herculeis inscribas, Drake, columnis
Et, Magno, dicas, Hercule major Ego.

Ambitio Draki nullo reticebitur ævo

Ambivit Terras, per mare, Drakus Anas.

K

EPI-

EPITAPHIVM.

Relligio quamvis Romana resurgeret olim,
 Effoderet tumulum non puto, Drake, tuum.
 Non est quòd metuas, nè te combusserit ulla
 Posteritas: in aqua tutus ab igne jaces.

GVIL-

*CECILIVS fidei cultor Patriæque Thesauri
Custos. spes miseris vnica pauperibus & lud*

GVILIELMVS CECILIVS.

VILIELMVS CECILIVS, genere nobilis & ex illustri familia *Sitsillorum* oriundus, multas molestias, & difficultates bonæ conscientię retinendæ causa pertulit, cum Regnantibus *Henrico octavo, Edoardo sexto Reginaq; Maria*, tantæ vicissitudini subiceretur Religionis causa; Quibus temporibus nullã adeo magnam dignitatē adeptus est. Sed Regina Elizabetha (incomparabilis sanè Principissa) b. m. cum in Regali jam folio collocata esset, viri hujus præstantia penitus perspectâ, primo eum Equestri dignitate exornavit, Epistolis præfecit, & consiliarijs sanctioribus annumeravit: quibus dignitatibus & honoribus ad aliquot annos perfruentem, creavit eum Baronem de *Burghleigh*, & propter præclaras animi dotes, prudentiã summam, fidele consiliũ, et egregia merita, summi Thesaurarij amplitudine, et honoratissimi Equestris aureæ Periscelidis sive Georgiani ordinis, honore decoravit: et (quod non est ingrato sepeliendum silentio) unanimi omnium Academicorũ consensu applausuq; factus est Cantabrigiæ Cæcellarius, quibus honoribus & ornamentis tam sapienter ad multos annos utebatur, ut a Regina secundũ (absit verbo invidia) imò maximũ hujus Britannici Imperij Columnẽ & quasi alter Atlas videretur. Quod ut liquidius constet, hoc ex auditu accepi, quod Regina Elizabetha, utcunq; Patris sui invictum animum & plane virilem spiritum retinuit, et in ullis animi sui destinationibus, vix ab homine subdito inflecti voluit, tamen in ætatis (præsertim) flexu, et sera senectute (tanquam pia proles a patre amantissimo) ab hoc spectatissimo et sagacissimo Consiliario admoneri persuaderiq; se sustineret: utpote, quẽ longo usu sapientissimum, fidelissimum, communisque salutis studiosissimum & prudentissimum experiretur. Hic Heros non solum sapuit in Reipublicæ administratione

ministracione, sed etiam suos in Transmarinis Regionibus indices exploratores, & ut *Ammiani* verbis utar, *Agentes in rebus*, habuit. Horum opera de multis arcanis exterorū consilijs quorū cognitio Reipub. salutis & tranquillitati necessaria fuerit, verè tempestiveq; certior fieret: Quin etiam (quod ad laudem ejus maximè faciebat) syncerus fuit Euangelij Professor & in eadem religione firmus constansq;.

Dum in terris agebat, multa misericordiæ & charitatis opera exercuit, quæ cum sint tam cognita & conspicua, commemoranda non censeo. Tandem his amplis honoribus sub Reginea Majestate annos quadraginta, aut plus eo, perfunctus, cana jam senectute confectus, morbum contraxit, mortuusq; est Londini anno 1598. & ex voto ejus, corpus cum Majoribus suis in Ecclesia Stanfordiensi conssepultum quiescit. Cæterum in Abbatix templo sive Collegiata Ecclesia Westmonasteriensi amplissimū clarissimumque monumentum ei exstructum est, quod hanc subsequenter Inscriptionem habet;

S queratur quis sit hic vir senex genua flectens, canitie venerabilis, toga Parliamentaria amictus; est

Honoratissimus & clarissimus Dominus Guilielmus Cecilus, Baro de Burghley, summus Angliæ Thesaurarius, Serenissimæ Regiæ Elisabethæ à consilijs sanctioribus, Ordinis Georgiani Eques Auratus &c. qui hoc monumentum uxori & filix posuit; placidè ex his terris in cœlestem patriam anno salutis 1598. 4. die Augusti demigravit. Cuius Exequiæ magno apparatu & tanto viro dignissimæ, hinc sunt celebratæ die 29. ejusdem mensis. Corpusq; quod in hac Ecclesia sex dies requieuit; Stanfordiam in Ecclesiam Sancti Martini translatum fuit, ubi secundum Christi adventum expectat.

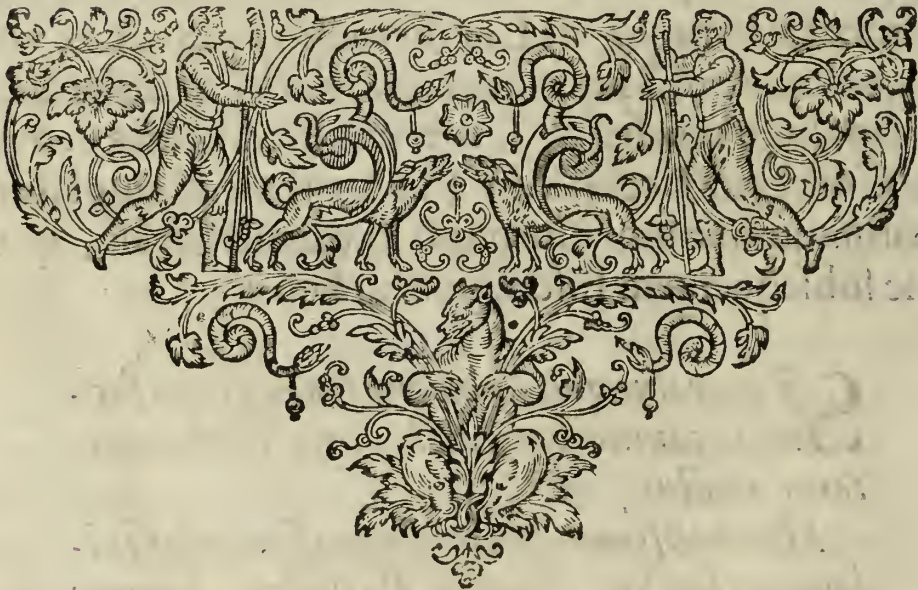
COR VNVM: VIA VNA.

EPIGRAMMA

De Guiljelmo Cecilio nuper Angliæ Thesaur.
Anno 1596.

Perparvi sunt Arma foris, stratagemata parvi,
Sit nisi consilium, Cæciliusq; domi.
Cæcilius velut alter Atlas divinitus ortus:
Hic humeris Cælum sustinet; ille statum.

HEN-

Regina et Patria Fidus Pergratus Utrique
 HERBERTVS Propria in Lars quietus obit

A. 1612

ROBER

HENRICVS HERBERTVS.

ENRICVS HERBERTVS (Comitis Guilielmi filius hæres) Dominus *Herbert de Caerdiff*; successit in Comitatu Pembrochienti post obitū honoratissimi sui patris, anno D^m 1569. & jure materno Dominus *Fitz-Hugh, Marmion, San-Quintin & Roos de Kendall*:

Ob insignia sua merita summum favorem & æstimationem Reginę Elizabethę obtinuit: a qua beatissima Regina Eques illustris Periscelidis ordinis S^u *Georgij*, anno D^m 1574. & Regni ejus xvi.^o creatus est: et factus fuit Ma^s ejus in principatu & dominijs *V Vallię* ejusq; Confinijs Consilij Præsides summus: erat etiam Australis & Septentrionalis *V Valliæ*, itemq; Comitatum *V Viltoniæ* & *Somersetij* Locum-tenens sive Præfectus. Quibus honoribus cum plurimis rebus honoratè gestis multis annis fruebatur: Uxorem duxit Mariam unicam filiam illustrissimi Henrici Sydneij insignis periscelidis ordinis Equitis, quæ illustris Comitissa adhuc vivit (& vivat precor diu) Musarum Religionis & Doctrinæ decus & præsidium: ex qua prolem habuit, clarissimum illum Eruditionis Religionisq; Patronum & Honoris Exemplar *Guiljelmum* Comitem Pembrochiensem, nunc Regi nostro Iacobo a consilij, Aulæ Camerarium, &c. et *Philippum*, Comitē Montgomerium à Rege Iacobo creatum: nobilissimos *San-Georgiani* ordinis Equites:

Decubuit ille H: C: & diem obiit *V Viltoni* Prætorio suo Mense Ianuar. Anno D^m 1600. *Sarisburiaę* que magnificè sepultus jacet.

Un je serviraij.

*Felix Virtus et Tentis vela secundis
Extrema Comitem tandem Oppressere. ruina*

ROBERTVS DEVREUX.

ROBERTVS DEVREUX, (filius & Heres Comitis *Gualteri*) Comes *Essexiæ* & *Essexiæ* &c. à serenissima Regina *Elizabetha* b. m. ob egregia merita, pluribus honoribus, ut suos illos natalitios et hæreditarios missos faciam, quàm ipsius Pater decoratus fuit. Etenim, anno 1585. in obsidione *Zutphanicæ* Equitis aurati titulo est insignitus: deinde, anno 1587. Regionum Equorum Magister factus est: anno 1588. aureæ *Periscelidis* sive *Georgiani* Ordinis Eques est institutus: anno 1589. in expeditione *Portugalesi* primus & promptissimus; pro ipsis *Olyssoponæ* Portis fortissimum quemq; Civium ad singulare certamen provocavit: anno 1591. Anglicarum Copiarum quæ *Galliarum* Regi in obsidione *Rothomagensi* auxiliabantur Imperator factus est: anno 1593. allectus & conscriptus est inter Regiæ Consiliarios sanctiores: anno 1596. cepit & diripuit *Cadeziam*, ob quam rem tam feliciter gestam, totius *Angliæ* Comes *Mareschallus* constitutus est: et anno 1597. Classi ad *Terceras* Insulas præfuit: *Quinetiam* *Machinarum* *Bellicarum* Magister, & *Cantabrigiensis* *Academiæ* *Cancellarius* extitit.

Sui temporis decus *Angliæ* et *Militiæ* flos propter tot præclara & illustria facinora, per universum Orbem *Christianum* inclaruit. Ad hæc cum synceram *Religionem* virtutemq; simul coleret, non mirum si virorum *Religione* & doctrina præstantium Fautor & Mæcenas extiterit. Patrem suum jam defunctum imitatus animum ad *Militiam* magnoperè appulit: semper tamen *humani sanguinis* parcissimus, ut qui alioqui clementissimus, et facillimis moribus fuerit: unde mirum in modum, *popularem gratiam* collègerat, fuit etiam affectatoribus suis perquam beneficis & liberalis. Cujus in laudes et splendorem penna mea nequit nimis excurrere aut expatiari.

Postea

Postea Prorex Hiberniæ factus , eò cum ingentibus Copijs missus est &c. Sed (proh dolor) statim post illam inauspicatam expeditionem , tempora ei cumulosos jam honores & prosperitatis accessionem cum viderent , (quæ ut mihi videtur, aliquantulum popularis aures captatione contaminata fuerunt , & quis nascitur vivitque sine culpa?) miserandum ejus & bonis omnibus luctuosum exitum accelerârunt. Proinde ex Legum processu accusatus et convictus intra Turrim Londinensem (eheu) securi percussus interiit mense Martio , anno 1601. in ipso flore ætatis suæ anno tricesimo tertio.

Ipse autem religiosa plane et admirabili animi constantia reliquit hanc & meliorem ingressus est vitam.

Statura erat admodum procerâ & eximiè decorâ, vultu etiam suavi & dignitatis pleno.

Summæ jam spei & expectationis Filius & hæres ejus Comes Robertus vivit , ut videat eorum infamiam et ruinam, qui Patri ipsius inimicissimi insidias struxerant: in cujus persona multæ ex clarissimis Paternis virtutibus relucet et resplendent.

DE ILLVSTRISSIMO ET GENEROSISSIMO ROBERTO COMITE ESSEXIAE. &c.

*S*iquisquam claret veterum splendore parentum,
Aut famam meritis morum probitate perennem,
Profitetur in his nomen Essexius heros :
Qui , præclara virum gestat monumenta tot , unus,
Quot rarò licuit multis gestamina ferre ,
Qui intrepidè ob Patriam tot mille pericula passus
Quot rarò poterint ulla Aulica corpora ferre.

In mortem ejusdem Comitis.

Quod flumen lacrymis satis est, quo funera fletu
 Faxit, quo fremitu terra Britannia gemat :
 Quod cecidit fatis heros Essexius, heros
 Altionans in quem fuderat omne decus?
 Nobilis in primis animoq; & corpore clarus,
 Terribilis bello, suavis amicitia .
 Militibus largus, nec magnificentior alter
 Fidum habuit charum, hostis ad arma vocans.

EPITAPHIVM

de eodem Comite.

Ecce sub hoc tumulo situs est celeberrimus Heros
 Qui cecidit, patrij spesq; decusq; soli :
 Fama, ingens : annis juvenis : fortissimus armis :
 Nobilitate potens : religionem pius :
 Terra Britannia parens, & testis Hibernia lethi,
 Tristia fata gemunt : fortia facta canunt :
 Facta togæ, bellivæ magis, præstantia mirer?
 Optima, pace domi : Maxima, Marte foris.
 Mors fera corpus habet : Cælo Comes inclyte, vivis :
 Vita dicata Deo : mors nova vita, data est.

GEOR-

*Fortis eques bello, dux imperterritus hosti
Mors nisi victoris sisteret atra gradum* B)

GEORGIUS CLIFFORD.

GEORGIUS CLIFFORD, *Cambriae sive Cumberlandiae Comes, Baro Clifford Bro-flet, et Vesey, Dominus de Skipton et Turris Bardeniae in Provincia Eboracensi; Westmorlandiae summus Vicecomes hereditarius, quibus in honoribus suo patri successit. Multis expeditionibus & in re navali imprimis foelicitate confectis, Regina Elizabetha b. m. Equitibus eum Georgianis sive aureae Periscelidis annumeravit. Quiq; si jam in vivis esset in secundum militari laude excellentium ordinem ascribi se vix aut ne vix quidem sustineret; illud semper Homericum in animo habens αἴτιον ἀριστέως ἢ καὶ ὑπερποχου ἐμμεναι ἀγαθῶν. Et ne ejus laudes imminuam: si terrestrem navalemq; militiam consideres, unus erat è summis Regni Heroibus (ex ungue Leonem ut dicitur & Martiam ex facie prolem facile agnosceres) & in plerisq; molitionibus suis foelicissimus.*

In morbum prolapsus est supremumque obiit diem Londini anno Dⁿⁱ. 1605. tertioq; Regni serenissimi Domini Nostri Regis Jacobi.

Est commune mori mors nulli parcit honori;
Nihilominus,

Vivit post Funera virtus.

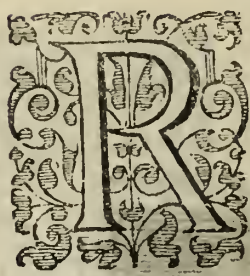
ROBER-

*Tu pater et patriæ Princeps, Prudentia cuius
Extulit inmensum reges populosque BRITANNOS* D)

ROBERTVS CECILIVS.

ROBERTVS CECILIVS, Guiliemi Cecilij Baronis de Burghley &c. filius secundo genitus fuit : a quo in ipsa adoleſcentia inſtitutus eſt, et cujus conſilij informatuſ, brevi didicit perfectiſſima pollice prudentiæ præcepta: cumq; admodum adoleſcens eſſet, Equeſtri dignitate à ſereniſſima Elizabetha Regina b. m. inſignituſ; moxq; in Galliam tranſmiſſuſ eſt (una cum *Henrico* illuſtriſſimo *Comite Derbienſi*, qui Legationem obiit ad Chriſtianiſſimuſ Regem) & poſt redituſ, factuſ eſt Reginae Scriba ſecundariuſ; pauloq; poſt obituſ honoratiſſimi *Franciſci Walsinghami* Equitiſ Aurati, ejuſdeſ Reginae Amanuſenſiſ primariuſ & à ſanctioribuſ Regni ipſiuſ Conſilijſ electuſ eſt: Hæc munia & procurationeſ illuſtreſ ei vivente videnteq; Patre ipſiuſ commiſſæ ſunt. In quibuſ obeundiſ ſeſe tam præclare geſſit, ut in multitudiniſ etiam gratiam inflexerit. Poſtea, Patre defuncto Regina cum Curia Vardorum ſeu Pupillorum & Liberationum præfecit quam fructuoſiſſimam dignitatem, unà eum reliquiſ honoribuſ uſq; ad Dominae Reginae obituſ tenuit: Auguſtiſſimuſ autem *Rex Jacobuſ* Regnum Angliæ juſtâ ſucceſſione adeptuſ, & hujuſ viri præſtantia conſiderata, ejuſ augmenta & ornamenta non modo non imminuit, verum etiam iſ acceſſionem adjunxit: Namq; primò creavit eum *Baronem de Eſſendon* deinde *Vicecomitem Cramborniæ*, tertio *Comitem Salibuſienſem*, quarto Equitem juxta honoratiſſimuſ Ordinem Georgiani de Periſcelide, & poſtremò ſummum Theſaurarium Angliæ; quorum munerum et dignitatũ amplitudo, ad poſteruſ famam ejuſ propagavit. Nec contemnenduſ erat illud decuſ & ſilentio prætereunduſ, quod communibuſ Academicorum votuſ ſuffragijſq; florentiſſimæ Academiae *Cantabrigienſiſ* Cancellariuſ eligeretur.

Prudentia usq; adeo excelluit , ut eos maximè intimos haberet , qui essent alta mente præditi & reliquis consultiores. Vfus rerum eum sapientem reddidit. Cui autem non constat quod fuerit genere nobilis, & erudita institutione honoratus, è grandevi Patris quasi uberibus a cuius latere nunquam discessit Lac summæ Prudentiæ exuxit. Vnde factum est quod Regina Elizabetha dum vixit : et post noster Rex Iacobus , eum tot suprâ memoratis honoribus cumularent. Nec solùm honoribus & dignitatibus eminuit , sed etiam Dei gloriam & Euangelicam veritatem in hoc Regno promovere perrexit : Perdiligens porrò fuit in retegendis Conjuratoribus & in nefarijs Proditorum insidijs sceleribusq; deprehendendis , quas nostrates Papistæ conceperant, meditati erant & in actum educere cogitarant. Hinc Papistæ propter hanc diligentiam quam in disseminato quodam famoso Libello severitatem in Catholicos denominârunt , mortem ei intentabant : hunc ipse Libellum eruditè , sapienter & religiosè confutavit : *Responsoque ejus tum Anglicè tum Latinè extat.

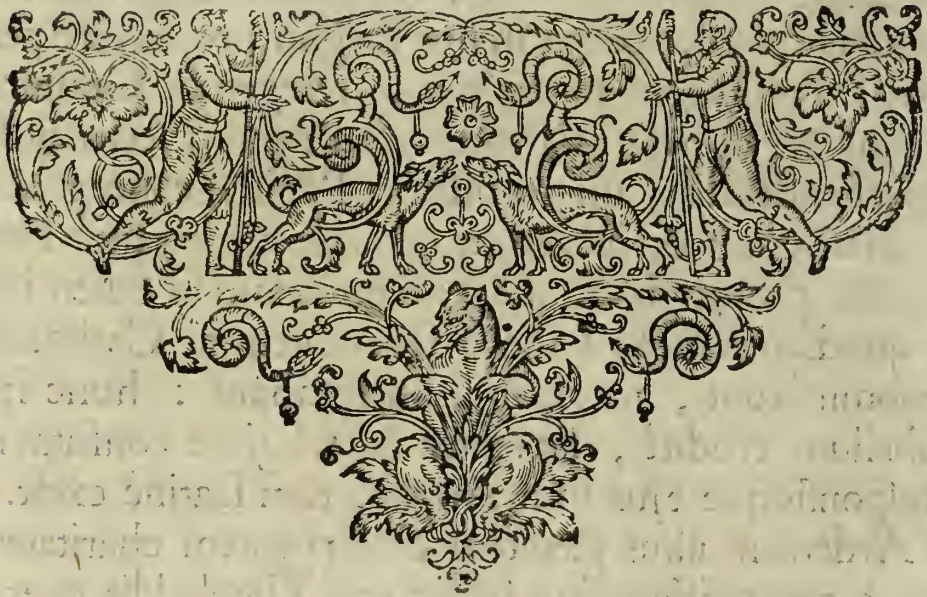
*Adversus
Perduel-
les.

Ardentem illius pietatem & ferventem charitatem, annua perennisque ejus benignitas Theobaldis exercitata demonstrat. Nam multi senectute confecti & emeriti ordinum militarium Ductores , genere nobiles, annuas ibi pensiones accipiunt, &c.

Quinetiam nequeo præclarissima ejus ædificia & magnificentissima opera , tam Ruri quàm circa nobilissimam Civitatem Londinensem silentio sepelire: Namq; juxta Tamisis ripas extruxit amplam & sumptuosam domum Cecilij nomen gerentem : et non procul ab ea ædificavit insignissimum illud pulcherrimumque *Peristylum* quod *Bursa Britannica* appellatur *Hatfeldiæ* etiam in agro *Hertfordiensi* magnificentum sanè et situ per-jucundum Domicilium excitavit , quod ædes *Sarisburiensis* vocatur. His & quibusdam alijs ædificijs non sine effusissimis suis sumptibus Patriam exornavit. Statura

erat parvus, facie macilenta & exili : in reditu ex Vrbe Bathoniæ-Thermarum, mense Majo, anno 1612. animam efflavit, & Iunio insequente sepultus est *Matfeldiæ*, iustis exequiarum honoratissimis corpori suo exanimi persolutis.

THO-

*SUTTONVM ingenium et locupletem industria fecit
Congestas miseris ille refudit opes*

THOMAS SVTTONVS.

THOMAS SVTTONVS, homo nobilis, natus *Knaithæ* in agro Lincolnensi (jam est sedes honoratissimi Baronis *VVil-lughbey de Eresby*) ubi in adolescentia sua aliquandiu generosè & liberaliter educatus fuit, bonarum literarum neq; nescius neq; expers: In juventutis autem suæ flore, ille primùm operam navavit Thomæ *Hovvardo* Duci *Norfolciæ*, & deinceps inservijt honoratissimo Heroi *Ambrosio Dudleio Comiti VVarvicensi*, & post modicū tempus quum in gratia & singulari favore esset apud prædictum Comitem, & apud ejus nobilissimum fratrem *Robertum Comitem Leicestrensem*, *Bombardariorum* magister *Borvvici* factus est, & quum rei militaris scientia præditus foret, ad tormentorum & bombardarum bellicarum præfecturam, ibidem evectus est. Quam præfecturam per diu tenuit, & ita, (ut loquuntur) duce fortuna et Comite industria magnas pecunias et opes congescit, quas eò foeli cius amplificavit quod parcè et frugaliter viveret neque suas pecunias luxuriosè aut inaniter profunderet.

Ultimis suis temporibus, se a cœtu hominum subuxit ad pulchrum quoddam oppidulum suum *Campecastellæ* nomine insigne in Comitatu *Cantabrigiæ*, utpote qui jam *Armiger* esset: ibiq; ad multos annos habitavit, non adeò magnam familiam nec adeò multos hospites alens, nec suas opes ostentans aut ebuccinans: nihilominus ejus ingentes opes passim agnoscebantur, quas adeò amplificavit, ut *opulenti Suttoni* denominationem tandem obtineret. Et jam, quum demirarentur homines, quomodo ille *ἀσπαις* et *Hæredum* naturalium expers, ampla sua latifundia et magnas opes disponere vellet, aut dispensare, et quum subinde ab amicis quæreretur, ad quem usum tam innumerabiles pecunias et opes esset conversurus, respondere solitus est, se, non nisi pauperum et egen-

egentium dispensatorem esse : et quod verba ejus cum animo & mente congruerent, vitæ finis declaravit, jamq; omnibus est plusquam manifestum : Quippe quemadmodum apud animum suum prædestinaverat, illustre hospitium seu Gerontocomium fundando & instituendo pauperes sublevare, ita destinatum suum executioni mandavit : Inprimis enim ad hunc finem assensionem & concessionem Regis Jacobi impetravit, quæ fuit & decreto parlamentario (sive omnium Regni ordinum) confirmata. Et jam dum adhuc spiraret & valeret, efficaciter peregit & transegit cum Domino Thoma Hovvardo Comite Suffolciæ de pulcherrimo, spatioso, sumptuoso & magnificentissimo domicilio quod quondam fuit Carthusiarum sedes, sed jam dissoluta : quod domicilium tandem multis librarum millibus à prædicto Comite acquisivit, illud in Gerontocomium conversurus. Quum autem esset valdè senex, & non nescius, suum fatalem diem appropinquare & dubitans, ne injuria & perversitas præsentis ætatis, ejus propositum charitatis plenû, frustraret, aut anteverteret : omniâ asscuravit (ut ita loquar) & confirmata reddidit, quatenus & quousq; per Leges et Instituta regni, quovis modo potuerit. Tum ultimam voluntatem et Testamentum condidit, amplissimum sanè munificum et extraordinariæ beneficentiæ Testamentum, in quo (ut silentio præteream, innumerabiles pecunias, ipsius egenis cognatis, affinibus, famulis, affectatoribus et multis alijs hominibus legatas) ille maximam suarum opum et latifundiorum partem, (quæ ad minimum sex millibus librarum Anglicanarum annuatim ad Gerontocomium alendum redeuntibus estimantur) in hujus usum, beneficium & emolumentum, dedit et legavit. Huc accedit quod fidissimos et spectatissimos executores elegit et selegit, designavitq; multos viros honoratos et sapientiâ præstantes, inspectatores, Curatores et fidei commissarios, ad destinati sui et Testamenti firmam executionem. Testamento autem cofecto, lethaliter ægrotavit in domici-

cilio quodam suo, Hackneia propè Londinum, et ibi mense Decembri, anno 1611. expiravit. Non ita multò post mortem hujus nobilis Suttoni nostratis, prædicta domus ab eo acquisita, converti cepit & præparari ad tantum Gerontocomium: Et quanquam, ad tempus hæc domus experta est oppositæ & oppugnatore, qui prætextu legum, circa eam & ejus foundationem, Regijs auribus abusi erant: tamen demum (qui fuit spectatissimorum fidei commissariorum, ardor zelus et fortitudo, Deo eos in tam eximio actò & factò, adjuvante) eadem domus invenit quietam possessionem, ad suprà commemoratum usum: & multæ librarum centuriæ in hanc domum munificè collatæ sunt, ut (quemadmodum nunc cernere est Gerontocomij nomen & naturam haberet. In hac domo lxxx. senes (quorum plerique antea actis annis fuerant generosi et Duces melioris notæ) juxta auctoris & fundatoris voluntatem quotidie aluntur et pascuntur salutarialimento, tum verbi Divini, tum nutrimenti corporei: Adhæc Ludus Grammaticus ibi est institutus, in quo xxx. egeni pueri bonis literis eruduntur, quibus et de victu et vestitu satis est prospectum. Huc addatur etiã quod multi Officiarij et Curatores, utpote præfectus Gerontocomij, Medicus, Chirurgus, &c. stipendium annuum ipsis ad vitam et indumenta sufficiens, sortiuntur: et quod est laude & celebratione dignissimum, ibidem satis amplum stipendium assignatum est erudito Ministro, qui bis, singulis diebus Dominicis verbum Dei, illi familiæ & sodalitiò prædicat, in specioso sacello, in quo etiam sacra & preces, singulis septimanæ diebus, bina vice celebrantur. O pulcherrimum, illustre, & beneficium factum; ô nobilissimi fundatoris monumentum! cujus beneficio et oportunitate, tot animæ et tot homines, non ad diem, mensem et annum, sed etiam ad seculi consumationem et ad secundum usq; Servatoris nostri Iesu Christi adventum, aluntur et sustentantur. Ille, in illo die proculdubiò, in anima & corpore suo conjunctim, ex Christi Mediatoris gratia, favore

favore & beneficentiâ , mercedem suæ inusitatæ beneficentiæ erga Christi membra in terris, accipiet. Interea loci, ejus corpus primò fuit sepultum in Christi Ecclesiâ Londinensi sed Gerontocomij sui sacello exedificato & perfecto , corpus ejus in hoc sacellum fuit translatum, & ibi jacet subter clarissimo monumento, ab executoribus erecto & extracto.

Proinde nostri adversarij , Papistæ , qui tam insolenter de bonis suis operibus gloriantur , in æternum silento & conticescunt. Namq; non dubito , aut veror affirmare , nullum in toto Christiano orbe Papistam posse æmulum , nedum equale Gerontocomium ostendere : imò contendo , quod in tota rerum universitate , par Gerontocomium non possit reperiri.

IOAN-

*Hollandus calamo generosi per feris ignes
 Expressit, faciem sculpsit tabella refert.*

B

IOANNES HARINGTON.

IOANNES HARINGTON, filius natus, maximus clarissimi militis Iacobi Haringtoni de Exton in Comitatu Rutlandiæ, Equestri seu Militis aurati dignitate, multis ab hinc annis à beatissimæ memoriæ Regina Elizabetha insignitus fuit: et ad summam & niveam canitiæ venerabilem senectutem pervenit honore, pietate & munificentia illustris, cuius laudis illæ distinctæ agri *Rutlandiensis* & *Warvvicensis* Comitatus Provinciæ sunt & futuræ erunt testes immortales. Et non est ingrato silentio sepeliendum, quod fuerit in Comitatu Rutlandiæ Præfectus Regius, & ordinatissimæ civitati Coventriensi à memoria sive Recordator.

Annis, non ita multis præterlapsis, Rex *Iacobus Augustissimus* Regnum Angliæ adeptus, et regificè initiatus, primò eum creavit Baronem de *Exton* in agro Rutlandiensi, et deinde, illum, et Heroïnæ eius spectatissimam, selegit in unicæ Filix Divæ *Elizabethæ* dilectissimæ tutelam, in cuius Principissæ sollicita & per diligentem educatione quàm honorificè, providenter & munificè se gesserit, nemo est qui ignorat. Huc accedit quòd Diva *Elizabetha* recenter nupta illustrissimo *Comiti Palatino*, visum est Regi, ut hic canus & senectute penè confectus Dynastes, et etiam *Henricus Martinus*, Legum Doctor Advocatusq; Regius & *Levinus Munkius* regij Signeti Clericus, ceu Oratores et iudices delegati, pro Regiæ filix dote eam in Germaniam comitarentur: quo munere et qua delegatione fideliter et summa cum laude perfunctus (ipse autem Descriptor, sum non tam auritus quàm oculatus testis) at proh dolor, gaudiū cum dolore junctum est, cum alij proceres et primates in Angliam revertèrentur, suæ legationis eventum Regi renuntiaturi hic grandævus Dynastes Haringtonus unius diei itinere, *Heidelbergam Angliam* versus, regressus, (nescio quo facto & quo infauisto omine) morbum contraxit, & intra

pauculos dies *Wormatiæ* xxiii. die mensis Augusti, qui fuit S. Bartholomeo sacer anno 1613. religiosissimè expiravit: quasi (ut ita loquar) ille solus hoc haberet privilegium, ut Principis fœlicitatem in cœlo primus annuntiaret: obiit anno ætatis suæ septuagesimo tertio.

Corpus ejus transportatum est & transmissum in Angliã, & inter Majores Extoniæ terræ redditum. Longe plura possent de ejus vita, meritis in patriam, innocentia & beneficentiã subjici & adjungi, sed hoc beato Herœ relicto, me convertito ad juvenem Dynastam, ejus filium.

Is est *Joannes Haringtonus* de Exton Eques nobilissimi ordinis Balneæ, & in Provinciola Rutlandiensi Locum tenens (seu præfectus) Regius, solus unicusq; suprâ memorati Herœis *Haringtoni* filius et hæres fuit: de cujus sanctissimâ & religiosissimè traducta vita dicturus & scripturus cœlesti calamo opus habeo, & quamvis non fuerit ætate provectus, tamen immensus laudum campus mihi patet & sese offert. Dicam igitur breviter & brevius quàm tantæ laudes dici queant. Quàm primum adultus factus est & ad prudentiam pervenit, quotidie, & mane & vesperi, officia Religionis & pietatis precando, lectitando, meditando, exercuit: et alias horas ad humanitatis politioris studia seposuit. Sed quod in eo maximè rarum & singulare fuit, in fine cujusque septimanæ, seipsum ad examen revocabat, ut cognosceret quo pietatis progressu, quo item defectu vel delicto hebdomadam præteritam consumsisset; et certè constat eum vitæ suæ *Ephemeriden* (seu *Diarium*) conscripsisse. Diem Dominicum, tam publicè quàm privatim religiosissimè observabat: liberalitatem suam pauperibus nunquam clausit, omnibus afflictis et calamitosus fuit perbenignus, et castitate et modestia excelluit, et fuit valdè mitis et affabilis. Quæ animi dotes et probitatis indicia in eo eminentissimè notabantur ab anno 1609. (quando ex itinere *Gallico, Germanico, & Italico* remigravit) usq; ad decimum quintum Februarij diem anno 1613. quo in morbum fatalem incidit. Nec ob-
livione

livione est delendum quod defuncto patre statim disciplinam domesticam composuit, & religiosa instituta suis præscripsit. Et, (ut unico verbo omnia expediam) tam fuit ab omnibus vitijs immunis, & tantopore omnibus virtutibus præluxit, ut in tam depravato sæculo, omnibus nobilibus adolescentulis Anglis, Typus, Exemplar & speculum proponi posset.

Postquam duodecim integros dies decubisset, condidit Testamentum suum, & de familia præcepit, et morti vicinus, hæc ipsissima verba ingeminare audiebatur. *O, illud gaudium, ô Deus mi, quando tecum futurus sum!*

Et sic piè et beatè animam suam suo Redemptori Iesu Christo, commendavit, reddidit, edidit, cum quo procul dubio inexplcabili perfruitur gaudio (obiit inquam) 27. Februarij, Kevvæ, non procul a Richmondia, et Extoniè in Comitatu *Rutlandiæ* ultimo die mensis Martij *αὐτίως* subsequenti, anno *Christogoniæ* 1614. perhonorificè contumulatus est, & ad majores suos aggregatus, dormit.

IN IMMATVRVM OBITVM.

CLARISSIMI SVMMÆQVE
SPEI IOVENIS IOANNIS DOMI-
NI HARRINGTON BARONIS DE
EXTON DIALOGVS *ἑπιταφίος*.

Vita. Mors. Ioh: Dom: Harrington.

Pectore quid dubio, juvenis clarissime, pendes.
An sit vita tibi, Morsve legenda prius?
Pone istud dubium, mitte hanc de pectore curam?
Absolvam hoc dubium, litigiùmq̄ brevi,
Nonne ego morte prior quæ vultu & falce cruenta,
Sanguinolenta comis, & furibunda venit?
Agmina morborum quam mille, pericula mille
Præcedunt: comes his Atropos esse solet.

M 2

Hæc

Hæc bona? quæ tales comites; quæ tanta peregit.

*Proh! mala, nos tetra falce cruenta necans
Absit: nam bona mors non est, nec dulcis habenda,*

Quæ cunctis dira est, terribilissq; virus.

Tuq; adeò minimè (juvenis dulcissime) Lethes.

Ante diem ad pigras ire mereris aquas.

Non tibi frons rugis contracta, aut pluribus annis

Deformis: Tu spes, tu decus omne tuis.

Cæsariem aspicio flavam, lumemq; juventæ

Turpureum: nonné hæc, nonné sepulchra negant?

Hoc corpus validum? florens hæc corruiet ætas?

Hæc lanugo genis? Hic decor? hæc species?

Non, non: vive diu: non sunt hæc digna sepulchro:

Non decet hunc nigrum forma decora locum.

Tune Sorores, tu matremve reliqueris almam?

Quæ se vosq; deos, astraq; se va vocat.

Mors a te truculenta procul sit: respice memet

Vultu hilari: tu me delige, meq; cole.

Nestora vivendo, vivaces tu quoq; cervos

Vinces: nam vitæ stamina longa trahes?

Copia te rerum cunctarum larga beabit,

Vinces majores divitijsq; tuos.

Nec tibi deerit honor, nec magnum & nobile nomen

Dicetur toto nomen in orbe tuum.

Gloriaque Anglorum, columen patriæq; futurus

Serus & in cælos tu rediturus eris.

Et cum connubij jucundum fædus inibis,

Natorum cinget læta caterva latus.

Doctrina Ciceronis eris comparq; Catonis,

Et lingua tu mox Orpheus alter eris.

Quod vis ulterius tibi reddam, nec tibi quicquam

Deficiet, quod cor, mensq; rogare potest:

Quare si sapias, diram, clarissime Mortem

Effuge, me Vitam corde animoq; pete.

Mors.

Mors.

VIT A est hæc fallax: verbis quæcunq; locuta est
Ne crede; haud reddet quæ tibi pollicita est.

Quomodo quæ non ipsa tenet tibi tradere possit?

Umbra quid, aut pulvis, quid dare bulla potest.

Illa tibi donet bona, quæ non possidet ipsa.

Quomodo quæ incerta est, reddere certa queat?

Nugatur: certè quicquid jactavit inane est.

Sunt bona quæ dixit vana, caduca, sua.

Continuò, illa fluunt, refluunt, velut æquora lata,

Cum valde ventis sunt agitata nigris.

Quam brevis, incerta, & multorum plena malorum

Vita est, quis quæso nescius esse potest?

Et quantis hæc est obnoxia vita periculis,

Quantum habeat fellis, quotq; venena ferat.

Quid quod sis juvenis? Iuvenesq; senesq; necesse est

Vt morte occumbant & sua fata ferant.

Quid juvat hæc fallax fugitivæ gratia formæ,

Quodq; tibi tenero fulget in ore decor?

Forma rosæ est similis, primo spectabilis ortu

Quæ cadet & languet, mox fugiente die,

Quid! si sis dives, Cræsoq; opulentior ipso?

Quid juvat hoc? profunt quid tibi divitiæ?

Quid sunt divitiæ? res nempe simillima nubi,

Quæ dicto citiùs solvitur atq; perit.

Quotq; rosas inter spinæ nascuntur acutæ,

In se tot curas divitiæ retinent.

Quid quòd sis magnis clarisq; parentibus ortus?

Quid te nobilitas, quid juvat illa, precor?

Hæc fuget, hæc moritur, non unquam hæc firma manebit.

Ipsa ero nobilitas non peritura tibi.

Sed grave, Vita, mori dixit, Cymbamq; Charontis

Ingredi, & in Stygio degere triste lacu.

Nugæ: nam quanquam videar furibunda, gravisq; ,

Attamen haud forti sunt metuenda viro.

Estné adeò miserum moriendo relinquere mundi

Ærumnas : tantis teq; levare malis?
 Et pro tot curis tranquillam acquirere pacem,
 Lætitijs cunctis proq; dolore frui?
 Quid mundū hunc memorē fœdum innumerisq; refertū
 Fraudibus & technis illicitisq; dolis?
 Est ubi nulla fides, pietas ubi nulla, nec ulla
 Iustitia, aut requies, paxvé adamanda bonis.
 Ebrietas ubi regnat iners, ubi crapula summum
 Obtinet imperium perniciofa nimis.
 Frater ubi fratri, natus patri, mulierq;
 Ipsa viro infidias præstruit. Heu miserum!
 Quid referam furta & stupra incestusq; nefandos,
 Et quæ non linguâ sunt referenda mea.
 Quid delatores, falsosq; in crimina testes
 Quidq; impostores, sacrilegosq; loquar?
 Adde quod instantes casus, quantiq; labores
 Immineant cunctis tempus in omne viris.
 Mille etiam morbos, simul adde pericula mille,
 Quæ impendent ullo non fugienda modo.
 Talia si tecum reputes animoq; volutes,
 Si pensēs mundi pondus, onusq; grave:
 Non metues vitam hanc tã vanam tam miseramq;
 Linquere, nec sævam, me rigidamq; putes:
 En ego supremæ portusq; aditusq; quietis:
 En ego certa adsum quæ bona certa dabo.
 Nempe tuis finem positura doloribus adsum,
 Tristitiæ & luctus, en ego meta tui.
 Principium vitæ æternæ finisq; fugacis:
 Ipsa tibi clavis sola salutis ero.
 Certa ideo incertis præfer, vitæq; caducæ;
 Et mundi instabilis commoda vana fuge
 Inq; sinum venias nostrum, me delige solam:
 Vitam namq; dabo, quam dare Vita nequit.

*Aspic Herois vultu graphicamq; figuram
Ingenium, Mores, pingere nemo potest
Effigiem, veræ veritatis, Nobilitatis,
Candoris niui, Religionis habes*

Ioh: Dom: Harrington.

S At dictum utrinque est ; jam tuta silentia detis
Mors me delectat , non mihi vita placet.

Vita etenim, quæ vita fuit, non vita tenenda est,
Sed quæ transibit more fluentis aquæ.

Quid mihi mors oberit? quo me lux ultima damno
Afficiet? vel quid me mea vita juvet?

Nascimur hac omnes lege, ut moriamur abortu
Exitus adproperat: nil stabit, ecce, diu.

Mors melior vitâ: mors ultima meta laborum:
Omnia concludit tristia, fertq̃ bona.

Quæ dat vita mihi, video ludibria mera,
Et genus & formam, divitiasq̃ simul.

Mi satis exciso defossa marmore terrâ,
Quinq̃ pedum vel sex, confabricata domus

Sat vixi: jam, jam satis in mortalibus hæsi
Hactenus hic: nunc nunc mors mihi grata veni.

Nunc cælos repeto, & summum visurus Olympum,
Ad meliora vocor, me vocat ipse Deus.

Huc adsis cita mors, arcumq̃ intende, sagittam
Dirige in adversum, me pete: lenta nimis.

Talia dicenti mors telum immisit, eiq̃
Lethifer obrepit per membra rigentia somnus,
Et: sacer exanguis erumpens de carcere tandem
Spiritus, hospitium pertæsus inutile carnis,
Exilit & tenues evasit liber in auras.

ANAGRAMMA.

IOANNES DOMINVS HARRINGTONIVS.

Insignis erat (ah) unus honor domi.

I N dignum: quid agis Mors pessima quidq̃ facesis
Atropos ô crudelis, ô implacabile numen?
Hæc fecisse decet? tantæne sororibus iræ?
Ah fera; terribilis virgo: imitissq̃ virago.

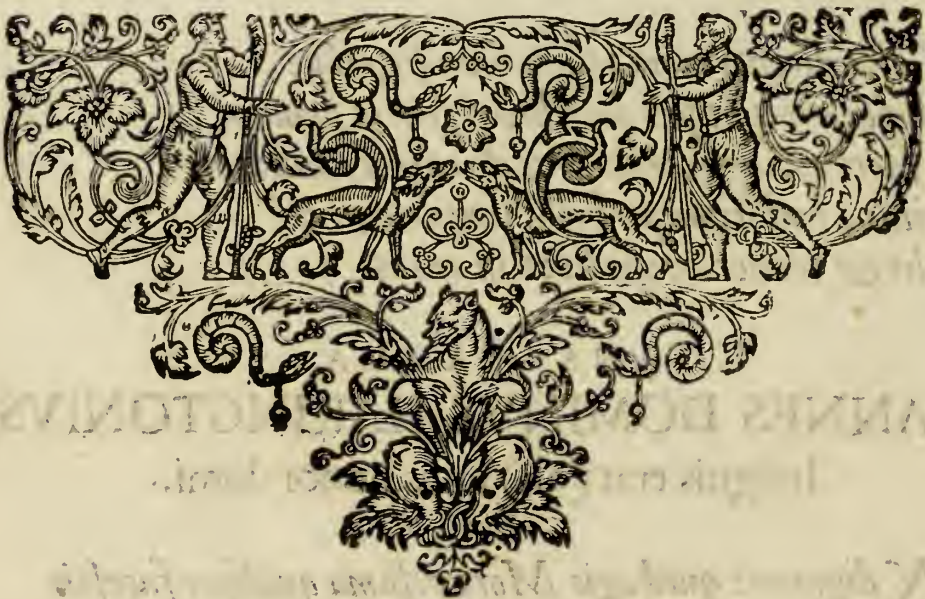
M 4

Nunquam

*Nunquam mortali satiabere sanguine nunquam
 Nosmet desistes succidere falce nefanda?
 Et fera (vab) nimium, nobis nimis invida Erinny
 Sed quid ago? Iacet hîc defunctus munere vitæ
 Harringtonius ille Domus spes unica magna.
 Quem tantum terris fata ostendere; suiq;
 Iam desiderium patriæq; bonisq; reliquit
 Civibus, heu nimium festina morte peremptus.
 Sic visum est superis: vix optima quæq; diurnant.
 Restat adhuc nobis hæc consolatio verbis,
 Quod totus minimè perijt: nam fama superstes
 Vivit: & occasum non sentit gloria tristem,
 Gloria magna ejus, quo non præstantior alter
 Virtutis custos, & cultor religionis,
 Et cum quem dederat cursum Deus, ipse peregit
 Heu nimium, nimiumq; brevem: fit vermibus esca
 Corpus, at æthereas transcendit Spiritus oras.*

Abr: Holland, alumnus S. S. Trin:

Coll: Cantabr:

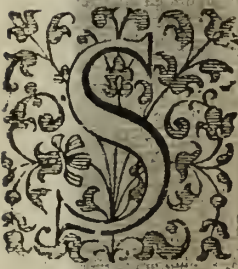

T O M V S
SECUNDVS.

AD VTRASQUE ILLV- STRISSIMAS ET FLOREN-

tissimas Angliæ Academias, binos illos Reg-
ni oculos Sydera clara, binosq; Literarum
et Religionis purioris fontes, aucto-
ris inscriptiuncula.

ALUETE Academia nobilissima: tu
Cantabrigiensis & tu Oxoniensis, siue ma-
vis, tu Oxoniensis & tu Cantabrigiensis
Academia (utram ego prius compellarem vix
habeo mecum constitutum; ut qui vos ambas
æquali (tamen incredibili) amore prosequor.)

Utinam mihi contigisset in alterutrâ vestrum universitate,
litteras reconditiores hâusisse & imbibisse. Nihilominus,
ne subin-video quidem vobis vestram præstantem digni-
tatem, sed vobis utrisq; ob summam felicitatem & fecun-
ditatem, summe congratulor. Quippe, vos, ceu *μυριότοκνοι*
doctorum parentes & procreatrices, (inter innumeros alios)
hos quos selegi beatissimæ memoriæ Theologos peperistis, &
in orbis theatrum produxistis; & utræ Athenæ fuerint pro-
lis numerositate feliciores, vix aut ne vix quidem pos-
sim demonstrare. Deus Opt. Max. faxit, ut sine inter-
missione pergatis tales fœtus concipere, parturire, edere.
Omnipotenti Iehovæ vestram felicitatem penitus ascribite,
eumq; invocate, ut vobis concedatur, in secundum usq;
Domini nostri Iesu Christi adventum (qui in tanta defecti-
one, tepiditate & securitate carnali, non videtur longè
abesse) tales filios parere & producere, ut tandem plenari-
am mercedem accipiatis; me autem (quamvis nihil possim
vestræ beatitudini adjicere) perpetuum vestrum famulum
& precatorem profiteor & spondeo. Valete, vivete. florete.

IOANNES COEETVS
Cum cotis Aomas ex culte COSSET E sorores
Te doctos inter posthuma fama refert.

B

IOANNES COLETVS,

IOANNES COLETVS, (filius Hérici Coleti Equitis Aurati & iterum Dom: Prætoris Londinensis) sacrae Theologiæ Doctor ex Academia Oxoniensi, & Paulinæ Ecclesiæ Londin: Decanus eruditus, vir fuit magnopere literatus, & in illo caliginoso sæculo vivens, in quo dominabatur papismus, Henrico tamen septimo Henricoq; octavo regnantibus veram religionem amplexus est. Quæ ejus synceritas eluxit quidam ex ordinarijs & operosis suis concionibus, maximè vero eminuit concione illa habita coram Henrico Rege octavo cum in Gallias Terrovanæ ad prælium trajecturus erat. Argumentum Concionis fuit *Christianus Miles*: unde ad examen, a Consiliarijs Regis, vocatus est: sed eventus fuit salutaris, nam facti ratione reddita, ita cumulatè Regi satisfecit, ut Rex Calicem vini plenum poscens, dixerit; *Decane, tibi propino, & quem velit quisq; sibi suum Confessorem assumat, tu vero eris mihi Doctor.*

Et sanè, hic Paulinæ Ecclesiæ Decanus, Paulino more docens vivensq; , ita D. Paulum familiarem habuit & ejus Epistolas commentarijs suis illustravit. Docuit non adorandas Imagines, docuit Christum gratis justificantem, docuit Episcopos non pascentes gregem, esse Lupos, docuit ipse conjugatus, se nusquam reperisse minus corruptos mores quam inter conjugatos. Naturæ suæ impulsu ab istorum tyrannide prorsus abhorruit, qui pro nihilo imò pro vera fide Christi, innocentes & pios tanquam hæreticos comburunt. Irrisit quendam sciolum sed crudelem, teste magno *Erasmio*, qui illud Apostolis Hæreticum hominem post unam aut alteram admonitionem DEVITA exponebat, ac si *de Vita* tollendus esset. His alijsq; de causis ipsi a Standisio crimen hæreseos intentatum est.

Extruxit et fundavit Scholam grammaticam splendidissimam, Paulinæ Scholæ nomen obtinentem, ut centum

N

quinqua-

quingenta tres hominum egenorum pueri, gratis docerentur. Qui ludus literarius hanc habet Inscriptionem; SCHOLA CATECHIZATIONIS PVERORVM IN CHRISTI OPT. MAX. FIDE ET BONIS LITERIS ANNO CHRISTI M. D. X. Quod evidenter evincit, eum veræ religionis cultorem fuisse. Hujus Scholæ gymnasiarchæ, Didascalo et Hypodidascalo stipendium satis liberale assignavit, addidit etiam in perpetuum prædià & latifundia, quæ Sodalitij Propolorum Londinensium quos Merceros vocant, procurationi commisit.

Eruditus Guilielmus Lilius Anglicanæ Grammaticæ Auctor fuit primus ejus Ludi Moderator.

Iacet sepultus et conditus in Templo Paulino et habet hanc Inscriptionem Lilianam.

I*N*clijta Ioannis Londini gloria gentis,
 Is tibi qui quondam Paule Decanus erat,
 Qui toties magno resonabat pectore Christum,
 Doctor & interpretes fidus Euangelij:
 Qui mores hominum multum sermone disertio
 Formarat, vitæ sed probitate magis.
 Quicque Scholam struxit celebrem cognomine Ihesu,
 Hac dormit tectus membra Coletus humo.

Disce mori mundo, vivere disce Deo.

SCRIPSIT COLETVS.

D*E* puerili institutione lib. 1.
 De moribus componendis lib. 1.
 Enerrationū in Paulum lib. 14.
 In Proverbia Salomonis lib. 1.
 In Euangel. Matthei lib. 1.
 De reformatione Christi lib. 1.

In Symbolum fidei lib. 1.
In precationem dominicam lib. 1.
Conciones Ordinarias lib. 1.
Conciones extraordinarias lib. 1.
Breviloquium dictorum Christi
Disputationem contra Erasmus Rot-
terdamum.
Concionem ad Clerum, anglicè.

GUILLIELMVS TYNDALLVS MARTYR

Te puram docuit Christi sapientia legem
TYNDALLE optate quae tibi causa necis

B

GVILIELMVS TIN- DALLVS,

VILIELMVS TINDALLVS, in finibus Valliæ natus, in iuuetute, liberaliter Oxoniæ in collegio *Magdalene* institutus & literis excultus est, ubi laudabilem Linguarum scientiam affecutus, cum imprimis ad magnam cognitionem Divinæ voluntatis in verbo sacro patefactæ pervenisset, prima eius specimina in eodem collegio edidit, & Minister factus est. In illo autem caliginoso papatus tempore, Veram Religionem amplexatus, Vxorem suam & complureis alios, in ea erudit. Adhæc, multos eximios Libros Anglicè reddidit, nominatim verò *Erasmi* Enchiridion militis Christiani &c. Cæterum professionis suæ nomine, cum à pontificijs & Sacrificulis divexatus esset ipse, quò suæ Conscientiæ paci confuleret, solum vertit. Angliâq; relicta transijt, in *Germaniam*, & in Saxoniam cum Magno Martino *Luthere*, & Iohanne *Fritbo* populari suo sermonem contulit. Quo quidē authore & adiutore Scripturas, sacras primum in usum rudium & ignarorū popularium suorū in Anglicum idioma transfundere aggressus est: & quum vertisset Novum Testamentum & Pentateuchū Mosis, hos libros *Hamburgi* imprimi curavit, & unicuiq; eorum eruditas præfationes ascripsit anno 1527, eosq; in Angliam transmisit. Multos alios egregios libros conscripsit Anglicè & aliquamdiu in Germaniam commoratus descendit Antverpiam in *Brahantia*, ubi complureis mercatores Anglos docuit & veræ religionis cognitione imbuit, sed non diu peregrinatus est priusquam Episcopi Anglicani cum ad incendium descripsissent, Proinde per literas & nuntios ex Angliâ Missos, comprehensus, illinc ut captivus ad Filfordiense Castellum in Flandria, abductus est: propter Iesu Christi testimonium & ob professionem Euangelicam, sævissimum Martyrium constantissimè subiit, & in cineres redactus est. Ex-

est. Extrema verba quę eloqui audiebatur, hæcerant, *Domine, Regis Anglię oculos aperi* : In universavitæ suę ratione incontaminatum se gessit , & (quemadmodum Iohannes Foxus Martyrologus literis prodidit) in ista ultima nostra ætate, Anglię *Apostolus*, non ineptè dici potuit. De eo plura lege in ejusdem Foxi Martyrologiò.

SCRIPSIT PRÆTER TRANSLATIONES S Scripturarum cum Prologo adjuncto hos libros, quorum Inscriptiones sequuntur

O *Bedientia hominis Christiani.*
Mammona in justum.
Pontificiorum Prælatorũ praxis
Commentarius in VII. Matthei caput.
Commentarius in Traciũ ultimam voluntatem & testamentum?

Responsio ad Thomæ Mori Equitis Dialogos.

Doctrina Cænæ Dominicæ adversus Morum.

De Sacramento Altaris.

De signis sacramentalibus.

Semita ad Sacras Scripturas ferens.

Duæ Literæ ad Ioannem Frith.

Omnes hi libelli extant una cum duorum Martyrum Sanctissimorum Barnesij & Frithi operibus, lingua vernacula in folio.

N 3

IOHAN-

IOANNES BRADEFORD' MAR.

*Ut spirat Christum totis iam sensibus, ignem
hunc hostes tentant fascibus opprimere*

B

IOANNES BRADFORDVS.

IOANNES BRADFORDVS, *Mancunij* in agro *Lancastrensi* natus est. Eum in adolescentia Parentes litteris destinaverunt, ubi docilitatis & diligentiae laudibus inclaruit; studioq; & exercitatione tantopere profecit, ut mitteretur ad Academiam Cantabrigiensem, & in Regineo Collegio graduum suorum antiquitate commendatus, eidem Collegio Praefectus & Praepositus est. Postea etiam temporibus Regis *Edwardi* sexti, Theologiam publicè in Cathedrali Ecclesia Divo Pauli Londinensi sacra professus praelegit, ubi pro tempore ministerium illud non minus doctè quam laboriosè praestitit. Sed iniquissimis Reginae Mariae diebus, propter testimonium Christo ejusq; Euangelio perhibitum flammis absumtus, Martirij Laudem consecutus, est Londini in Campo, seu area, vulgo *Smithfeild* appellata, primo Iulij, anno 1555.

Ultima verba quae ab eo prolata audiebantur, fuerunt; *Anglia resipisce.* Reliquit nobis accuratissimas adversus Papisticos Praelatos disputationes suas, quae in Monumentis seu Martyrologio Ioannis Foxi extant, ubi ejus vita & virtutes plenius exponuntur. Et hoc Epitaphium sequens in ejus obitum conscriptum reperio;

Discipulo nullo supra licet esse Magistrum:
 Quiq; Deo servit, tristia multa feret.
 Corripit Omnipotens natum quem diligit omnem:
 Ad Caelum stricta est difficilisq; via.
 Has Bradforde tuo dum condit pectore voces,
 Non hominum rigidas terribilesq; minas,
 Sed ne blanditias non vim nec vincula curas,
 Tradis & accensae membra cremanda pyrae.

CONSCRIPTÆ EDITÆ-
QVE SVNT AB EO, LIN-
GVA VERNACVLA.

D Va Conciones, prima de Resipif-
centia,
Secunda de Cœna Domini.
Litteræ quædam ad Symmartyres &
alios.
Responso ad literas cuiusdam, utrum

liceat Missis, necne, interesse.
Quàm periculosum sit Missas audire.
Examinatio ejus coram Iudicibus Dele-
gatis.
Pia meditationes, quas in Carcere ad-
hibuit, quæ preculæ illius dicuntur.
Veritatis Querimonia.
Melanthonem de Precibus, Anglicè con-
vertit.

HVGO

HUGO LATYMERUS *Martir.*
CHRISTUM continuis Precibus LATYMERVS adorans
Pro Verâ moritur religione senex

HUGO LATIMERVS,

VGO LATIMERVS, in Comitatu *Leicestriensi* natus, à puero bonis literis inutritus, postea in Academia *Cantabrigiensi*, ad Doctoratus Theologiæ gradum ascendit, & propter doctrinæ abundantiam, regnante *Edouardo sexto*, Episcopus *Wigorniensis* factus est. Fuit semper ad veræ Religionis propagationem promptus & incitatus, unde cruentis temporibus *Reginæ Mariæ*, suo ministerio & Episcopatu exutus, in carceremq; dejectus, et deinceps rogo adjudicatus fuit. Magnam habuit cum priscorum temporum Patre *Polycarpo* similitudinem, si Martyrij formam & verba quæ Octogenarius ille senex & major paulò ante mortem suam locutus est, expendamus. *Fidelis est Deus* (inquit) *qui non sinit nos tentari supra quod possumus*; et paulo post, *Pater cœlestis suscipe spiritum meum*. Consimili modo Pater Latimerus, ita enim appellatus est, constantissimus Christi Martyr et Euangelij testis, *Oxoniam*, concrematus est, decimo sexto die Octob: anno 1555. Reliquit nobis, tanquam animæ suæ exemplar, Concionum doctissimorum volumen, è quibus multæ fuerunt habitæ coram Rege *Edouardo sexto*, et *Catharina Ducissa Suffolciensi*, quæ hodie in manibus hominum teruntur, et sepiusculè *Anglico* idiomate excusæ sunt.

Plura de illo et vitæ ejus ratione, in Martyrologio Foxi.

NICOLAVS RIDLEIVS

*Mens ardet CHRISTVM; torrentur viscera flamma
Hæc perit, æternum sed calor ille manet B.*

NICOLAUS RIDLEIUS,

NICOLAUS RIDLEIUS, genere nobilis, et in *Episcopatu Dunelmensi* natus: in adolescentia sua multis clarissimis virtutibus excultus fuit. Parentes enim Doctoribus eum expoliendum tradiderunt, unde Linguarū cognitionem sibi comparavit, et in *Academia Cantabrigiensi* ad Baccalaureatus Theologici gradum proventus est; ubi postea *Aulæ Pembrokianæ* Prefectus fuit. Deinceps verò regnante Rege *Edouardo sexto*, *Roffensis* Episcopus cum esset, non ita multò post, propter raras animi dotes ad *Episcopatum Londinensem* translatus est. Sed miseris et alienissimis *Reginæ Mariæ* (penè amaritudinis dixerim) temporibus, a suo ministerio & dignitate dimotus dejectusque; ad flammam damnatus, periit. Poterit ille quidē aliquo modo cum *Sancto Patre et Martyre Ignatio* comparari, non modo propter ejus eruditum de *Cœnâ Dominica* tractatum, sed etiam quod impius carnifex *Bonerus* Episcopus, qui eum ad perniciem vocavit, magnam affinitatem habuit cum immani illa *Bellua* quæ *Sanctum Ignatium* devoravit.

Hic delibatus *Christianorum flos*, *Christianæ et Evangelicæ professionis nomine*, *Martyrium* nequaquam detrectavit, sed eodem die, et eadem horula, *Oxonie*, cum *Hugone Latimero* in cineres redactus est: *Novissimaq;* verba quæ ab ore ejus excepta fuerunt, sic se habent; *In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum.* De eo plura in *Foxi Martyrologio* habentur.

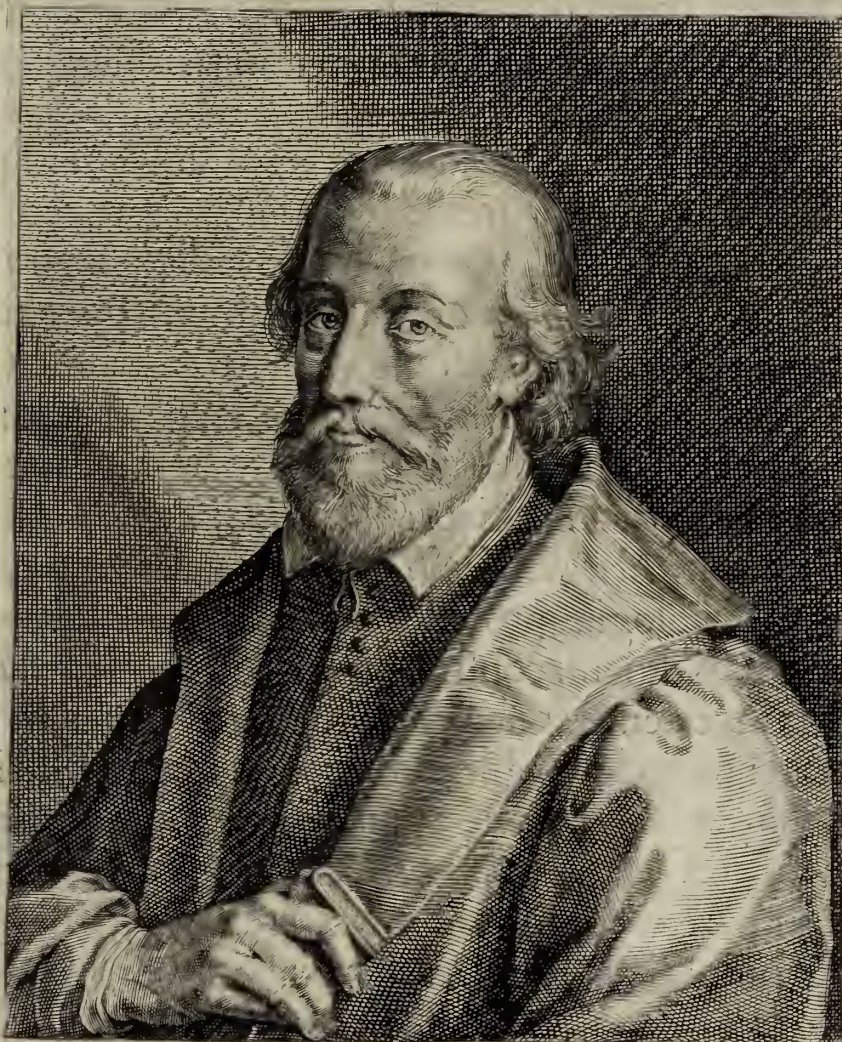
SCRIPSIT PRÆTER TRAC-
tationem de *Cœna dominica*,
quæ & edita sunt, *Anglicè.*

C Hæc utio cum *Latimero*.
Cœna dominica celebratio.
Amica valedictio, quam cum

Oxonia in Carcere detineretur, ad omnes ejus verè amicos & fautores conscripsit.

Lugubris Lamentatio de misera conditione Ecclesia Anglicana, propter recentem Evangelij Apostasiam.

IOHANNES ROGERSIVS MART

*Te pietas alium JANE: hinc abduxit in orbem
Martyrem ut et patria redderet inde tua*

B

IOANNES ROGERSIUS,

IOANNES ROGERSIUS, adolescens in Academia *Cantibrigiensi* operam literis dedit, ubi remansit usq; dum veri Christiani Mercatoris hortatu et impulsu, suæ conscientiaë tranquillitati consulturus, regnante *Henrico octavo*, transmarinas regiones petijt : Et quamprimum *Antuerpiam* in *Brabantia* pervenit, *Guilielmo Tindallo* uti et *Milone Coverdallo* familiariter usus est, qui ambo propter Euangelij professionem exulârunt. Ibi uxorem duxit, et illinc migravit *Witebergam* in *Germaniâ*, ubi, non adeo multo interjecto tempore, tam accuratè Teutonicam linguam edidicit, ut ibi sacros ordines suscepit. Ceterum, Rege *Edovardo Angliæ* gubernaculum administrante, remigravit in Angliam : Et sententia *Nicolai Ridley*, Episcopi Londinensi, Vicarium *Ecclesiæ Sancti Sepulchri* adeptus, publicus etiam Theologiaë professor in *Divi Pauli Ecclesia* cathedrali Londinensi constitutus est : Sed Regina *Mariâ* omnia invertente, concionari prohibitus est, sed silere non potuit : proinde, magni animi constantia ob Christi Euangelijq; confessionem. *Martyrij* Corona donatus est; quippe, in Campo, *Smithfeild* dicto, quarto die Februarij, anno 1555. combustus mortem obiit : ejus ultima verba fuerunt, *Domine, accipe spiritum meum.*

De eo et vita ejus, plura in *Martyrologio Foxi*.

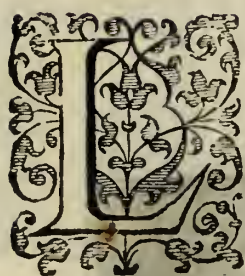

LAVRENTIVS SĀDEERVVS MAR.
Diuino Martir SANDRVS plenus amore
Nec flamma's timuit carnisq; cumbae minas

B

LAVRENTIVS SANDERVS.

AVRENTIVS SANDERVS, adolescens in Collegio *Aetoniensi* studijs literarum incubuit, è quo in Collegium *Regale* apud *Cantabrigienses* cooptatus est : & postea tyrocinium apud Mercatorem quendam Londinensem exercuit : sed, quum literas prægustâisset, illud vitæ genus non probavit, & frequenter in lectione verbi Divini versatus, majoris doctrinæ & cognitionis studio inflammatus est; unde amicis ipsius in consilium adhibitis, Mercatoris exercitium reliquit, *Cantabrigiam*q; reversus est, quumq; in suprâ memorato Collegio aliquandiu studia Musarum recoluisset, Theologus & perdiligens Pastor extitit. Ministerio autem suo, ut plurimum *Lichfeldiæ* in provincia *Staffordiensis* & in religiosissima Civitate *Coventria* in Comitatu *Warwicensi* functus est.

Sed tandem sanguisuga *Bonerus* ei silentium indixit, eumq; exauctoravit, & de gradu summotû, accivit Londinû, ibiq; in vincula cõjecit: Et, ut verbo expediã omnia, remissus *Coventriam*, Christi Euangelij defendendi causa, falces & flammæ, læto infractoque animo pertulit, & in Vivario, paulò extra Urbem sito, combustus est. Ad Palam alligatus & flammis ipsum corripientibus, hæc ultima emisit verba. *Salve ô vita, optata advenis* : octavo Febr: A° 1555. Vide plura de eo in Martyrologio Foxi.

THOMAS CRAMMERVS

Errores CRANMERÆ tuos faulem vltus amore
CHRISTI fers flammis. Martyriūnique subisti

IN EFFIGIE THOMAE CRAMMERI

Thomas Crammer, a prominent English Protestant reformer, was a student of William Tyndale and a member of the English Reformation. He was executed for heresy in 1534.

THOMAS CRAN- MERS.

THOMAS CRANMERS, in Comitatu Nottinghamensi ex perantiqua Normannorum prosapia oriundus, in Collegio Cantabrigiensi *Ihesu sacro* institutus, mirabiles in Literis progressus fecit, & per illustrem operam Ecclesie Christi navavit; cuius vitā non solum in Martyrologio *Foxi* sed etiam in Libro *de Antiquitate Brittannicæ Ecclesie*, & à doctissimo Iacobo *Verbeideno* in Effigiibus suis, tam graphicè in publicum editam reperies, ut eam etiamsi omnia summa fecero meliùs describere nequeam. Hoc tantummodo accipe: Post mortem venerabilis *WARRANI* factus est Archiepiscopus Cantuariensis a Potentissimo Rege *HENRICO VIII* Anno Dⁿⁱ. M D xxxij. in cuius amore & favore non minimus erat Magnus ille noster *CRANMERS*. Et dum vixit Henricus R. hic noster Præsul derafus & imberbis erat: at post mortem Regis barbam alebat prolixam usq; ad obitum; prout hic depingitur. Primusq; ille fuit Archiepiscopus (si unum excipias, Ricardum *Scropium* Eboracensem Archiepiscopum) in Anglia ex legum formula & juridico processu summo supplicio affectus. Nam ut numerum Martyrum augetet flammis Oxoniæ absumptus occubuit xxi^o. Martij, anno ejus seculi quinquagesimo sexto: Et hæc Epitaphia versusque sequentes de eo reperio;

IN EFFIGIEM THO: CRANMERI
Arch Cant: Gualtherus Haddonus.

E *T pius & clemens Thoma Cranmere fuisti
Tempora leta dedit, tempora dura Deus.
Tu Testis Christi crudeli addiceris igni,
Nunc duris reddant tempora leta vicem*

PALINODIA DE D. THOMA

Cranmero in Carcere.

TE Cranmere gravis fontem prope fecerat error:
 Sed revocas lubricos ad meliora pedes
 Te docuit lapsus magis ut vestigia firmes,
 Atque magis Christo consocière tuo,
 Utq; tuæ melius studias hærescere causæ:
 Sic mala non raro causa fuere boni:
 Et bene successit: nam ficta & adultera turba
 Illudens alijs, luditur arte pari.
 Nempe sic est frustratus fraude papismus:
 Et cessit summo gloria tota Deo.

RODOLPHVS SKINNER VS DE
 ejus Martyrio.

Succubuit Sanctus præsul Cranmerus inquã
 Pontificum rabie, fraude doloq; perit.
 Quod verbo invicto dejecerat ense Papatum
 Quod docuit pura quærere mente Deum.
 Quodq; ANTICHRISTI subverterat impia regna,
 Regna pijs Anglis heu tolerata diu.
 Hinc pius & clemens crudeli addicitur igni,
 Et dant innocui membra cremanda viri.
 Huc ubi jam ventum est, dextram projecit in ignem,
 Projectamq; tenens talia dicta dedit:
 Primum peccasti primum & sentire dolorem
 Debes, ob CHRISTO dextra inimica mea,
 Immotamq; tenet dum deflagraverat omnis,
 In cineres totam dum cecidisse videt.
 Cætera cum pereant flamma (mirabile dictu)
 Cor manet illæsum post ubi flamma perit.
 Ecce invicta fides inviolabile servat,
 Nec medijs flammis Corda perire sinet.

THOMAS CRANMERVS.
IN MORTEM D. THOMÆ
Cranmeri.

Infortunata est fœlix qui numine læso,
Cuiusvis gaudet commoditate boni.
Infœlix illa est vero fœliciter, orbi
Invisus quisquis tristia fata subit.
Hoc Cranmerè probas vitæ præsentis amore
Dum quæris sanctam dissimulare fidem
Et dum Consilijs tandem melioribus usus,
Præponis vitæ funera sæva tuæ.

INTER OCCVPATIONES VA-
rias composuit CRANMÉRVS
ediditq; hæc

Catechismum doctrinæ Christi-
anæ. (1æ.
Ordinationes Ecclesiæ reforma-
De ministris ordinandis. lib. 1.
De Eucharistia cum Luthero. lib. 1.
Defensionem Catholice doctrinæ
Ad veritatis professores.
Iura Ecclesiastica tempore Edouardi R.
Contra Gardineri Concionem.
Doctrinam Cene Domini, lib. 5.
Locos Communes ex Doctõribus, lib. 12.
Homilias Christianas
Ad Ricardi Smithi Calumnias.

Confutationes veritatum non Scrip-
tarum.

De non ducenda fratria, lib. 2.

Contra Primatum Papæ lib. 2.

Adversus Purgatorium Papæ lib. 2.

De Iustificatione lib. 2.

Pias Precaiones.

Epistolas ad viros eruditos.

SCRIPSIT EX CARCERE.

Contra sacrificium Missæ.

Contra adorationem Panis.

Ad Reginam Mariam.

Et alia quædam.

Bibliorum Translationes Anglicas plu-
ribus in locis emendavit, præfatio-
nesq; addidit.

IOANNES BALANVS

*Hos tis Romani uehemens Censorgue Baalis
BALANVS. tali fronte decorus erat* B. Pint.

IOANNES BALEVS,

LOANNES BALEVS, natus in comitatu Soffolciensi, Cantabrigiæ institutus & ex-politus est: cuius opera in detegendo *Antichristo* & enucleanda *Ioannis Apocalypsi*, valdè fuit illustris. At inter alia, ejus vitæ ratio tam accuratè succinctèq; a *Verbeiden* exactissimi judicij viro descripta est, ut ingenuè confitear me in subsequente narratione seu *Βιογραφία*, suis ipsius verbis & stylo usum esse.

Baleus Anglus, patriâ Sudovolgus: (nos dicimus Suf-folcius) qui a parentibus ut ipse de se testatur, numerosa prole tum gravatis, tum Pseudoprophetarum præstigijs delusis, duodecim annorum puer in Carmelitani Monachatus Barathrum, in urbe Nordovicensi, (nos dicimus Norvvicensi) trudebatur, qui illic ut Cantabrigiæ, obscuræ Papittarū Theologiæ & artibus incumbens, exorta jam Euangelij luce ab illustri Domino VVentfordo serio excitatus, protinus divina bonitate ab arido illo Carmelitarum monte in floridam ac fœcundam Euangelij vallem fuit translatus: Ex suggesto ad tribunalia mox tractus, Eboraci primùm sub Læo, Londini postea sub Stokilleio, Archiepiscopis: verum a Cromvvello, Henrico Regi à Consilijs, Baleus ob elegantes à se editas Comœdias fuit liberatus. Per tyrannidē Episcoporum Exul, in inferiori Germania octennio mansit: in qua Anglico sermone multa conscripsit opuscula: Ab EDOVARDO VI. Rege optimo revocatus, & Ossoriensis in Hibernia Episcopus factus, Christum crucifixum prædicavit. Sublato Rege sanctissimo, & Baleum Mariana illa Hyems Hiberniâ expulit. Qui sexcenta quum evasisset pericula, à Piratis captus, spoliatus, irrisus, immaniter habitus fuit, ac demum venditus. Pretio soluto dimissus, in Germaniam, tutissimum Christianæ pietatis portum se recepit. Basilię agens Opus illud suum, *SCRIPTORVM* scilicet *Illustrium Maioris Britanniæ, CATOLOGVM*, XIII, CEN-

CENTURIAS continentem, Typographo Operino, evulgavit. Quo constat ipsum Bibliothecas plurimas excussisse, easdemq; a tineis et blattis liberasse, legendo, colligendoq; nomina et scripta eorum qui in Britannia omnibus ferè seculis ad annum usq; Christi M. D. LVII. Litteris scriptisque claruerunt. Quo in opere et Romanorum Pontificum Successiones, vitas, Exitus summa diligentia explicavit, eaq; Papparum facinora e tenebris eruit, quæ non ita sine Baleo ANTICHRISTI hostibus constitissent. Opera IO. LELANDI Londinensis multùm est hic adjutus: qui Antiquitatum Britannicarum, nominis gloriæq; Patriæ studiosis, et Baleo ipso auctore celebris evasit. In Germania vivens amicos sibi maximè habuit *Alexandrum Alerium* et *Ioannem Knoxum* Scotos, quibus et *Catalogum* Illustrium virorum Scotiæ inscripsit: Sic *Gesnerum*, *Simlerum*, et *Lycosthenem*, quibus operis partem consecravit: qui postea Bibliothecas suas, Tiguri sæpius editas, Scriptoribus Britannis Eruditionis nomine claris, Baleo auctore, auxerunt atque exornarunt. Cui et diligentissimus et omniscius ille *Gesnerus* in amicitia symbolum MITHRIDATEM suum, sive de differentijs Linguarum, tum veterum, tum quæ hodie apud diversas nationes in toto Terrarum orbe in usu sunt, Observationes dedicavit. Quàm insignis hic Hostis Rom. Antichristi fuerit Baleus, cognoscere licet ex *Laurentio Humfredo*, (nostro) Romanarum Papisticarumq; Antiquitatum, indagatore solertissimo, qui ita in suæ onere seu Prophetia Romæ, inter cætera, de Baleo:

Plurima LVTERVS patefecit, PLATINA multa:
Quædam VERGERIVS cuncta BALEVS habet.

Hic igitur Baleus is, qui nobis Cacum illum ex impurissima spelunca, latrocinijs, sacrilegijs, nequitijs nefandisq; libidinibus infami, in primis extraxerit.

Obijt in Hibernia in sexagesimo septimo anno ætatis suæ, circa annum Redemptionis nostræ 1558.

BALEVS EXTRA REG-
NUM PAPISTICVM EDI-
DIT HÆC:

Anglorum Heliades.
Britanniæ Scriptores.
In Waldeni tres Tomos.
In Fasciculum Zizaniorum ejusdem.
In Polydori Inventiones Rerum.
In Io: Textoris Officinam.
In Catalogum Capgravi.
In vitas Pontificum Barnes.
Epitomen Lelandi de viris Illust.
Acta Romanorum Pontificum.

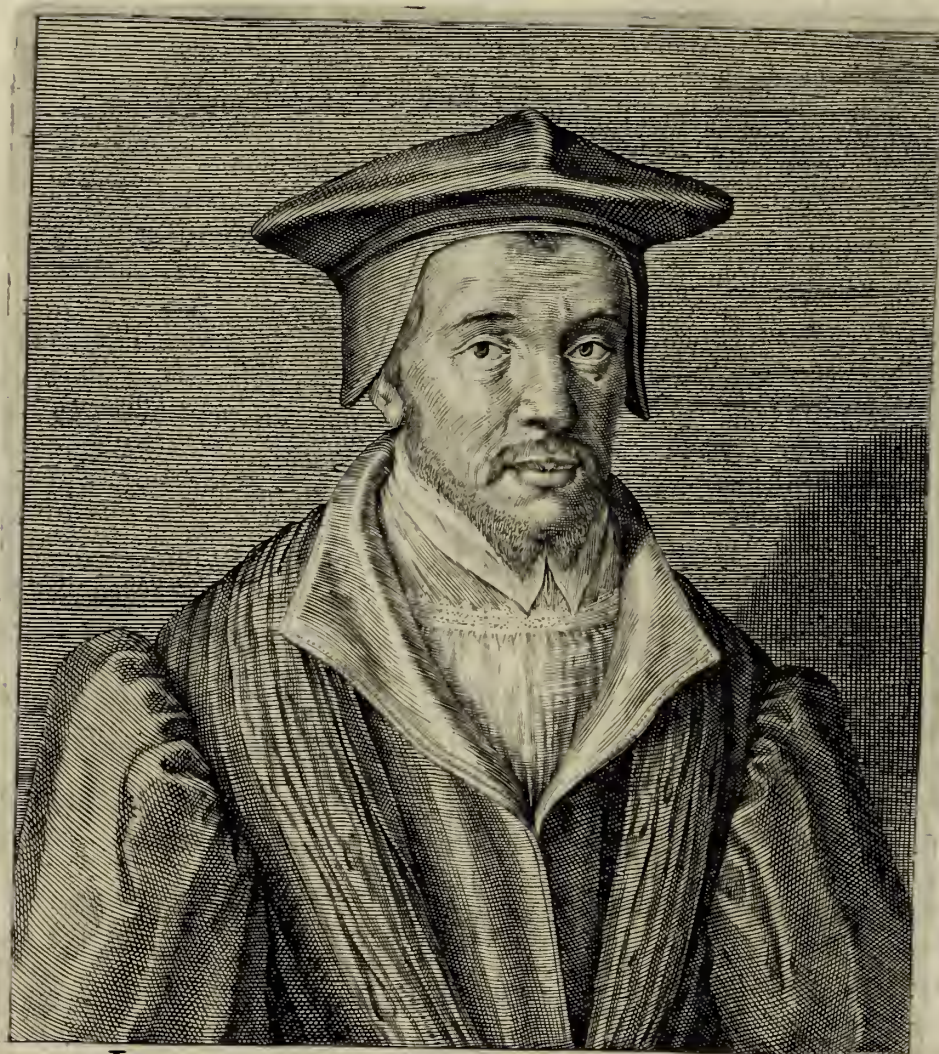
Commoedias sub vario Metrorum
genere.

Vitam D. Ioannis Baptistæ.
De Christo duodenni.
De Baptismo et Tentatione.
De Lazaro resuscitato.
De Consilio Pontificum.
De Simone Leproso.
De Cæna Domini et pedum Lotione.
De Passione Christi.
De sepultura et Resurrectione.
Super utroque Regis conjugio.
De sectis Papistis.
Contra Momos & Zoilos.
Proditiones Papistarum.
Contra adulterantes Dei verbum.
De Ioanne Anglorum Rege.
De imposturis Thoma Becketi.
De magnis Dei promissionibus.
De predicatione Ioannis.
De Christi Tentatione.
Corruptiones Legum diuinarum.
Amoris Imaginem.
Pammachii Tragedias transtulit.

ALIOS LIBROS PROSA
ANGLICO SERMONE
EDIDIT.

In Apocalypsin Ioannis.
Adversus Impostorem Standicum.
Contra Iurandi Consuetudinem.
Certamen Ioannis Oldcastelli.
Acta Calibum Anglicorum.
Dialogos quosdam.
Cantiones Christianas.
Contra Baalis Sacrificulos.
Apologiam pro Barnes.
Pro Graio contra Smithum.
Contra Suasionem Papisticam.

Super Anna Askewe Martyrio.
Ad Elizabetham Regis filiam.
Contra Cleri Cælibatum.
Super Itinerario Lelandi.
De veris Hereticis.
Locupletationem Apocalypseos.
Expostulationes in Papistam.
In Mantuanum de Morte.
Missam Crapulosorum.
Contra missam Papisticam.
De vocatione ad Episcopatum.
Contra Boneri Articulos.
Super Obitu LVTHERI.
Confessionem Ioannis Lamberti.
Hebdomadem coram Deo.
De Bello Wiclevi contra Papistas.
Episcoporum Alcoranum.
Facetias et Iocos sine certo numero.
Transtulit ex Anglico in Latinum ser-
monem Examinationem Guil. Therp:
Ex Latino in Anglicum, Apologiam
Sebaldi Heydæ contra SALVE RE-
GINA. (glos.
Epistolam Ioannis Pomerani ad An-
Opus de Scriptoribus Anglia & Scotiæ
recognitum & plusquam quingentis
Autoribus auctum.
Opus Lelandi de viris illustribus abbre-
uiatum et in quibusdam auctum.
In Papistarum Regno versans colle-
git ac scripsit.
Fasciculum ex omnibus.
Scriptores ab Helia.
Scriptores a Bertoldo.
Additiones ad Trithemium.
Collectiones Germanicas.
Collectiones Gallicas.
Collectiones Anglicas.
Varia Doctorum virorum.
Catalogum Generalium.
Spirituale Bellum.
Castellum Pacis.
Conciones Pueriles.
Ad Hulliensem Synodum.
Ad quasdam Quæstiones.
Appendices ad Paleonydorum.
Historiam Patronatus.
Historiam Simonis Angli.
Historiam Franchi Senensis.
Historiam Divi Brocardi.
In Prefationem Faistorum Mantuani.

IOANNES IVELLVS EPISC.

*Et sacro pascens Populum sermone, et egenos
Annonâ, talis Presul. Jewellvs erat B*

IOANNES IVELLVS,

IOANNES IVELLVS, vir verè *gemmeus*, in agro *Devoniensi* natus, a pueritia literis, linguis et artibus imbutus est in Academia Oxoniensi, primū in Collegio *Mertonensi*, ac postea in Collegio *Corporis Christi*, ubi gradum baccalaureatus Theologici suscepit. Insignis, suo tempore, fuit Euangelij ebuccinator: Sæviente Regina Maria exulavit, et ut libertatem suæ Conscientiæ salvam retineret in Germaniam profugit: Sed Regina Maria fato suo functâ reversus est in Angliam, et in Academia prædicta ad Doctoratus Theologici apicem ascendit; progrediente autem ætate; propter ipsius singularem doctrinam et scientiam Regina ei Elizabetha b. m. Episcopatum *Sarisburyensē* detulit, ubi multos annos præclarè Ecclesiam rexit et Christi Euangelium fideliter dispensavit: Nec solùm Gubernator et Pastor vigilantissimus extitit, verùm etiam multos egregios et præclaros libros exaravit ediditq;, qui tum Anglicè tum latinè extant et vaneunt; imprimis verò illam elegantissimam et inconfutabilem Apologiam Ecclesiæ Anglicanæ, de qua summè eruditus Petrus *Martyr*, in quadam illius Præfatione, jam Apologiæ ipsi annexa, scripsit, et quam vehementer laudavit: Ac Martyris quidem verba recitare non pigebit;

Tua Apologia, frater charissime, non tantum mihi, omnibus modis et numeris satisfecit, verum etiam *Bullingero* ejusq; filijs et Generis, nec non *Gualthero* et *Wolphio*, tam sapiens mirabilis et eloquens visa est, ut ejus laudandæ nullum modum faciant, nec arbitrantur quicquam hoc tempore perfectius editum fuisse, &c.

Hic gemmeus Antistes in morē (ut ita dicā) Prophetæ vitæ finē, anno mortem suam ἀμείωτος præcedente prædixit, in binis literis ad tum Episcopum Norwicensē missis, prout lucidè apparet ex Βιολογία̃ ejus a doctissimo Laurentio

rentio *Humfredo* nostro accuratissimè descripto; ad quã te, plura videndi et audiendi cupidum remitto.

Expiravit in domo sua *Monkton-farleæ*, *Sarisburiæ* Cives mortem ejus magna lamentatione prosequuti sunt, anno D^m. 1573. quinquagesimoque ætatis suæ: Et in Ecclesia *Sarisburiensi* in chori meditullio marmoreo lapide sepultus jacet, cum hac Inscriptione sequente.

D.

IOANNI IVELLO *Anglo, Devonienſi, ex antiqua Iuellorum Familia Budenæ oriundo, Academiæ Oxoniensis laudatſſimo Alumno: Mariana tempeſtate per Germaniam exuli: Præſuli regnante ELIZABETHA Regina, Sarisburenſis Diœceſeos, (cui per annos xi, menſes ix, ſumma fide et integritate præfuit) Religioſiſſimo, viro ſingulari eruditione, ingenio acutiſſimo, iudicio graviſſimo: Pietate, humanitate egregiè præditi, Theologiæ cum primis cognitione inſtructiſſimo; Gemmæ Gemmarum: immaturo fato Monkton-farleæ prærepto, Sarisburie ſepulto: Cœlorum Civi; Laurentius Humphredus, Hoc Monumentum, obſervantiæ et benevolentie ergo conſecravit. Anno ſalutis humanæ Chriſto merito reſtitutæ. M. D. LXXIII. IX. KAL. Octob.*

Vixit annos xlix. menſes iiij.

Pſalm. 112.

In memoria æterna erit juſtus.

IN MORTEM D. IOANNIS IV-
elli, Ioannes V Volleius in lingua Latina
S. R. E. Scretarius.

Hei mihi quàm celeri fugiunt mortalia cursu,
Quæq̃ minus debet surripit atra dies.
Vivere tu longo fueras dignissimus ævo:
Flende mihi nimium chare Iuelle jaces.
Moribus, ingenio, doctrina, religionè,
Nulla ferent talem secula longa virum.

SCRIPSIT EDIDITQVE
IVELLVS.

Synopsin seditiosæ Bullæ a Pio quin-
to in Angliam transmissæ an.
1569. Anglicè.
Brevem tractatû de Scripturis, Anglicè.
Tractatum de Sacramentis, Anglicè.
Concionem temporibus R. Edovardi
habitâ, in 1. Pet. cap. 4. ver. 11. An-
glicè.
Sex Conciones Regina Elizatha audi-

ente, habitas ad Crucem Paulinam,
Anglicè.

Apologiam Ecclesiæ Anglicanæ.

Adversus Thomam Hardingum vo-
lumen in quo 77. quæstiones, ex
Scripturis et omnium Conciliorum
ac Patrum monumentis discutiun-
tur, ex Anglico conversum in Lati-
num a Guil Whitakero.

Replicam adversus Hardingum & ex
Anglico in Latinû convers. a Tho:
Bradoco.

P 2

DA-

DAVID WHITEHET

Nominis unatui est ALBUM CAPUT altera pars est
Quadrant in mores scilicet ista tuos
Candidius nihil esse potest. nam moribus istis

DAVID WHITEHEAD,

AVID WHITEHEAD, adolescens in Academia Oxoniensi institutus, ac ibi sacrae Theologiae Baccalaureus extitit: doctrinâ et cognitione instructissimus cum esset, in omnibus locis ad quos accessit, verbum Dei solidè et syncerè prædicavit:

Quo nomine, tantum apud Reginam Elizabetham b. m. gratiæ fidei et auctoritatis obtinuit, ut ei *Cantuariensem Archiepiscopatum* deferret, quem ille recusavit; Alio etiam tempore cum eadē Regina illum Hospitilo publico seu Xenodochio prope *Vestmonasterium de Savoy* dicto præficere vellet eam itidem dignitatem respuit, hocq; responsum Reginae reddidit; *Sibi satis esse de vivendi præsidij prospectum, seq; suo præsentis statu contentum, velle in vocatione Divinitus sibi imposita, id est Evangelij annunciatione, acquiescere, &c.* In quo apparuit singularis ipsius et penè inaudita, modestia et humilitas: rarum et præclarū hysce nostris temporibus exemplum, in quibus homines paulo appetentiores honorum eminentiam et fortunarū suarum amplificationem, tam in Ecclesia quam in Repub, potius quàm Dei gloriam venantur et aucupantur: (discite ô mortales) Fuit plus minus septuagenarius, et ex ista vita migravit anno Domini 1571.

R. D. WHITEHEAD

P. 3

MAT-

R. D. MATTHÆVS PARKERVS

*PARKERVS docuit Presul, dein docta reliquit
Scripta, et Scriptores eruit e tenebris. B*

MATTHEVS PARKERS,

MATTHEVS PARKERS, in Civitate
Normicensi natus, et in Academia *Cantabrigiensi* Literis excolitus est; ubi primū
 Βιβλιαγωγός, seu Lector Biblicus cum esset
 in Collegio Corporis Christi, deinceps so-
 cius ejusdem Collegij factus est: Postea
 vero ascitus, ut esset Reginae *Annae Bolleinae* a Sacris,
 suscepit Doctoratus gradum: At primò ad Decanatum
 Stokiensem evehctus est: Cumq; illa Regina præclarissi-
 ma in vivis esse desijt, *Rex Henricus octavus* eum fecit
 Sacellanum suum: *Henrico* autem Rege defuncto, dig-
 nus existimatus est qui esset Regi etiam *Edouardo sexto*
 Sacellanus. Sub utroq; Rege Ecclesiasticas dignitates
 non vulgares obtinuit; puta, Collegij prædicti Præfectu-
 ram, Præbendam Eliensem, et ad extremum Decanatum
Lincolniensem: Quæ omnia augmenta ornamentaq;
 vivente Principe pio *Edouardo* quietè possedit; imò, an-
 te secundum annum imperitantis *Mariae*, nullam offen-
 sionem vel interpellationem passus est: Tum verò prop-
 ter ductam uxorem omnibus prædictis honoribus exu-
 tus, quamdiu illa Regina vixit inopem obscuramq; vi-
 tam agere coactus est. Sed terribili illi Rogo tot eruditi-
 one et zelo præstantium consumptore et devoratore in
 morte Reginae extincto, et Archiepiscopali sede per obi-
 tum Cardinalis *Poli*, vacante, Reginaq; *Elizabetha b. m.*
 in Regali solio collocata, selegit illa nostratem hunc do-
 ctissimum *Parkerum* et in Archiepiscopali sede *Cantu-*
ariensi constituit, ut qui ei honoris amplitudini propter
 doctrinæ excellentiam et Religionis puritatem maximè
 aptus videretur: Inauguratus autem sive ut dicitur in-
 stallatus fuit xvij^o. Decembris 1559. quem honoratissi-
 mum locum plusquam quindecim annos tenuit. Per
 illud vero tempus multa et magnifica Charitatis opera
 edidit. Civitati enim *Norvvicensi*, loco natali suo, Po-

lubrum et Gutturum argenteum bis deauratum, pondus autem erat centum septuaginta tres uncia, largitus est: ad hæc quinquaginta solidos dedit per annum, qui quotannis ejusdem Civitatis egenis et pauperibus erogarentur, curavit autem ut in Ambarvali septimana, sex anniversariæ Conciones in quinque particularibus Norfolciæ Ecclesijs, haberentur. *Rochdale* in agro *Lancastrensi* Scholam Gramatices instituit. Collegio Corporis Christi sive Benedicti Cantabrigiensi, ubi Musis incubuit, triginta Discipulatus, seu stipendia Scholastica, præberi fecit, interiorem Bibliothecam ædificavit, multosq; libros tam excusos quàm manuscriptos eisdemq; rarissimos ac propter pretium et antiquitatem plurimi æstimandos, eidem Bibliothecæ concessit: Præterea illius Collegij studiosis, trecentas argenti facti bis deaurati uncias: perpetuumq; *Divæ Mariæ de Abchurch London* Patronatum donavit. Hæc et multa alia egregia charitatis opera præstitit, quæ absq; prolixitate recitare non potui. Sed inter alia singulare ipsius Antiquitatum quæ ad nostrarum rerum antiquas historias pertinent conseruandarum studium silentio præterire nequeo: Quippe nisi ejus cura industriaq; prævenisset, pleræq; ex nostris priscis historijs periturae essent. Nomenclaturam librorum quos publicari curavit hic attexere placuit. Expiravit anno Dⁿⁱ. 1574. cum septuagesimum secundum annum attigisset: Et in Sacrario Lambethani Palatij, sub plano marmore contumulatus jacet, cum hoc Epitaphio sequente;

Sobrius et prudens, studijs excultus et usu,
 Integer et veræ Religionis amans,
 Matthæus vixit Parkerus, fovit illum
 Aula virum juvenem, fovit et Aula senem.
 Ordine res gessit, recti defensor et æqui:
 Vixerat ille Deo, mortuus ille Deo est.

SCRIPSIT EDIQVE
CVRAVIT.

Concione, cum Martinus Bucerus
sepeliretur, ex libro Sapien-
tia, cap. 4. ver. 7. ad. 19. An-
glicè.

Librum de Antiquitate Cantuariensis

Eccelesia adeoq; de Archiepiscopis
LXX.

Historiam Anglie Matthæi Paris.
Flores Historiarum Matthæi Florilegi
vulgo Westmonasteriensis.
Historiam Gyraldi Cambrensis, Thomæ
Walsinghami, et alios.

THO.

THOMAS BECONVS

BECONVS Varijs agitatus fluctibus, orbis
Fallaces potuit vix superare minas

B

THOMAS BECONVS,

THOMAS BECONVS, in Oxoniensi Academia professor Theologiæ temporibus Edovardi Sexti: cum regnaret Maria Martyricida, exulavit in Germania; sed Reginâ defuncta, redijt, et diligens spectatusq; cùm pastor tũ scriptor claruit: prout constat ex ejus compluribus præclaris & divinis Tractatibus, qui Anglicè extant & prostant, quorum catalogum subjunxi. Nihil ex ejus operibus Latinè editum vidi, præterquàm eruditam ejus disputationem de *Cæna Domini*, quam in suo exilio composuit: ex quâ liquebit quantopere veram et reformatam Religionem sit amplexus. Cooptatus est in numerum Præbendariòrum *Cantuariensium*, ibiq; ad vltimum vsq; spiritum permanfit. Expiravit circa annum 1570. quum esset sexagenarius. In cujus laudem, operumq; ejus Encomium, hos subjectos versiculos invenio, Ioannis Parkhursti Episcopi Norvicensis;

Vidi et perlegi doctos Becône libellos,
 Quos tua non pridem sancta Minerva dedit:
 Dispeream si quid legi unquam sanctius, aut si
 Quid potuit populo tradier utilius.
 Auspice perge Deo, tales vulgare libellos,
 Vani-loquax sed nec lingua timenda tibi est.
 Sic CHRISTVM possis avido inculcâre popello.
 Sic possis nomen condecorare tuum.

OPERA EIVS EXTANT TRINIS VOLVMINIBVS, ANGLICÈ.

Prima pars, seu Tomus 1° continet.

Nova è celo.
 Christogoniæ convivium.
 Symposium quadragesimale.
 Orandi methodum.
 Serviam (seu florum falciculus)
 Insectivam adversus juramenta.

Disciplinam militaris.
 Davidis Cytharam. Psalus.
 Regimen virtutis
 Catechismum brevem.
 Librum Matrimoniale.
 Sirenâ Christianam.

2. Pars (seu tomus.)

Gemmam jucunditatis.
 Principia Religionis Christianæ.
 Tractationem de jejunio.

Tractatio

Castellum consolationis.
 Anima solatium.
 Turrem fidelium.
 Equitem Christianum.
 Homilias adversus scortationem.
 Precationum flosculos.
 Orationis myrothecium.
 Morbidi Medicinam.
 Dialogum de Christi nativitate.
 Invektivam adversus adulterium.

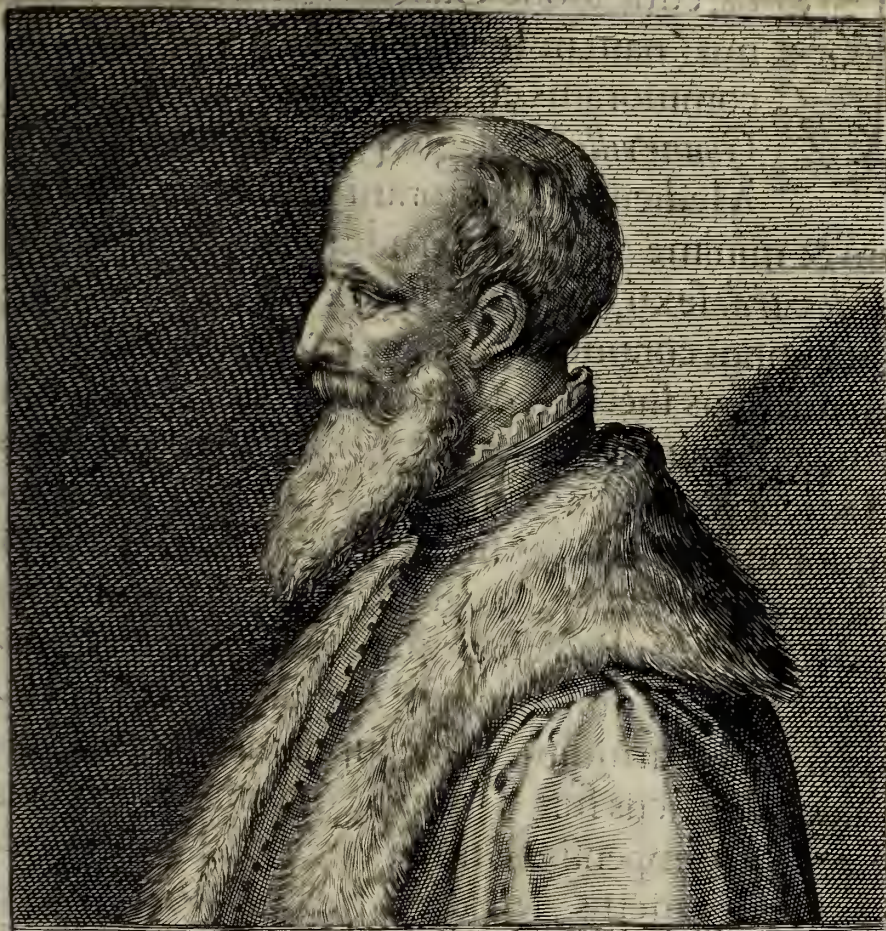
Tertius Tomus.

Epistolam ad arumnosos Dei servos.
 Supplicationem ad Deum pro verbi sui
 restitutione.
 Missæ Pontificiæ surrectionem.
 Scriptura locos communes.
 Comparationem inter Canam Domi-
 nicam et missam Papalem.

Articulos Religionis, Patrum auctori-
 tate comprobatos.
 Portentosas Romanorum Pontificum
 merces.
 Romæ reliquias.
 Differentiam inter verbum Dei & hu-
 mana inventa.
 Acta Christi et Antichristi, et de eorum
 vita & doctrina.
 Christi Chronica.
 Novi Testamenti compendium.
 Questiones de sacra Scriptura.
 Verbi Divini Triumphum gloriosum.
 Laudem mortis, omnes hi libelli impres-
 si anno, 1564 in fol.
 Postillam omnium Euangeliorum Do-
 miniacalium in 4°.
 Ægri medicinam, sæpè et seorsim recu-
 sam in 8°.

IOAN-

Vixit post funera viri

IO^s CAIVS MEDICVS
Talis erat CAIVS Medicus prælustri ab arte
Hic qualem facili sculptor in arte dedit. ○○○ B

IOANNES CAIVS,

IOANNES CAIVS, patria Nordvvicenis, educatione Cantabrigiensis & Patavinus (nam in Italiam profectus & Pataviæ commoratus est :) Musis opera dedit in *Gonnevilli Collegio Cantabrigiæ*, ibique Medicinæ Doctoratu insignitus, propter raram & minimè vulgarem eruditionem & peritiam, Regis *Edovardi sexti*, Reginae *Mariæ*, & tandem, idq; per multos annos continuos, Sereniss. Reginae *Elizabethæ* b.m. medicus successivè factus est, (& quod non tam rarum est quàm memorabile, Illa habuit etiam duos alios Medicos alterum nomine *Iulium* alterum vero *Cæsarem*, quos utrosque Pater meus venerabilis jam superstes bene novit, apud hanc Reginā *Elizabetham*, incomparabilis excellentiæ Principem, tantopere gloriâ & gratiâ floruit *Cajus*, ut eum ornaret, & ejus vivendi præsidia amplificaret plurimùm. Hinc suprà memorato Collegio valde beneficus fuit : quippe qui maximam ejus partem proprijs impensis de novo extruxit. Hac de causa dictus est conjunctus, seu alter ejus fundator, quod amplis redditibus & possessionibus in perpetuum ditavit. Proinde, suprà dictum literarum domicilium, *Gonnevilli & Caij Collegium* denominatur. Hic *Caius* verè, varios Libros de re medica & alijs argumentis conscripsit, quorum Catalogum hic infrâ subjunxi.

Obijt Cantabrigiæ anno Christi 1573. ætatis suæ sexagesimo tertio, et in recenter ædificati Collegij Sacello inhumatus est : monumentoq; decoratur, in quo, vice Epitaphij, hæcce binas tantum voculas invenio.

FUIT CAIVS.

Qui

Qui studio excoluit musas florentibus annis,
 Contulit & patriæ commoda magna suæ.
 Qui stravit faciles aditus ad Apollinis artem,
 Et fecit Grajos verba latina loqui.
 Qui Cantabrigiæ Gonwelli incepta minuta
 Auxit, & e paruo nobile fecit opus.
 Et Qui Mausoleum LINACRO donavit in æde
 Quæ nunc de PAULI nomine nomen habet.
 Qui lucem dedit & solatia magna Chirurgis,
 Ut scirent partes Anatomia tuas.
 Arte Macaomia Galenus pene secundus:
 Et Patriæ atequ ævi gloria rara sui.
 Talis erat CAIVS qualem sub imaginis umbram
 Pene hic viventem picta tabella refert.

VIVIT POST FVNERA VIRTVS.

SCRIPSIT CAIVS.

De mendendi methodo libros 2.
 De Ephemera Britannica lib. 2.
 De Antiquitate Cantabrig. A-
 cademie lib. 2.
 Historiam Cantabrig. Acad. lib. 2.
 De Canibus Britannicis lib. 1.
 De rariorum Animalium atq; stirpium
 historia lib. 1.
 De Symphonia vocum Britannicarum
 lib. 1.
 De Thermis Britannicis lib. 1.
 De libris Galeni que non extant.
 De Antiquis Britanniæ Urbibus.
 De libris proprijs.
 De pronunciat. Græcæ & Latine An-
 gliæ cum scriptione nova.
 De annalibus Collegij medicorum Lon-
 dini.
 De annalibus Collegij Gonnevilli &
 Caij.
 Compendium libri Erasmi de vera
 Theologia.
 Atq; hæc quidem ipse commenta-
 tus est, & præterea etiam præter Com-
 mentarios seu Annotationes scripsit.

In Corn Celsi de medicina libros octo.
 In Scribonij Largi de compositione.
 Medicamentorum lib. unum.
 In Frammigami opera omnia.
 In Libros Galeni de administrationi-
 bus anatomicis novem.
 In ejsdem lib. de motu musculorum
 duos
 De sanitate tuenda sex.
 De Ptyzana unum.
 De parua sphaera unum.
 Ad Thrasjbululum unum.
 De ossibus ad Tjrones unum.
 Transtulit deinde è Græco in latinum
 Galeni Libros.
 De placitis Hippocratis & Platonis
 primum.
 De libris Galeni suis, unum
 De ordine librorum suorum, unum.
 De dieta in morbis acutis, unum.
 Item, Niceph. Callisti de confessione in
 orationibus, unum.
 Chrysostomi de modo orandi Deum.
 Paraphrasim etiam Erasmi in Episto-
 lam Iudæ in vernaculam Ling. tran-
 lit.

Porro sequentes libros castigavit.
 De administrationibus Anatomicis Galeni, novem.
 De motu musculorum duos.
 De ossibus ad Tyrones, unum.
 De compositis medicamentorum 17.
 De simplicium medicamentorum facultatibus 11.
 De placitis Hippoc. & Platonis, unum.
 De medendi methodo 14.
 De libris suis, unum.
 De ordine librorum suorum, unum.
 De sanitate tuenda, sex.
 Ad Thrasybulum, unum.
 De Ptyssana, unum.
 De victus ratione in morbis acutis, unum.
 De succidaneis, unum.
 De septimestri partu, unum.
 De humoribus, unum.
 De brevi designat. dogmatum Hippoc. unum.
 De usu partium 17.
 De locis affectis omnes, additis argumentis singulorum.
 De febrium differentia, unum.
 De morborum differentia, unum.
 De differentiis symptomatum, unum.
 De causis symptomatum 3.
 De morborum temporibus, unum.

De purgantium medicamentorum potestate, vi. um.
 De his qui purgandi sunt, quibus medicamentis, & quo tempore, unum.
 De anatomia Hippocratis, unum.
 De dissectione musculorum Galeni, unum.
 De medicina libros 8. Cornelij Celsi.
 De compositis medicamentorum librum unum Scribonij.
 Postremo ipse primus invenit & in lucem protulit sequentes Galeni libros.
 Primum de decretis Hippocratis et Platonis Græcum.
 De comate Græcum, 1.
 Hippoc. de medicamentis Græcū, unum.
 Fragmentum libri septimi de usu partium Galeni.
 Bonam partem libri de succidaneis.
 Et de Ptyssana qui defuit.
 Postremo promittit historiam Norvicensem, et castigationem operum Galeni.
 Ceterum quo consilio singula scripserit, et quenam ex his et ubi in publicum editi sunt, diligenter ab ipso exponitur in libro de suis libris proprijs, Londini edito, anno Dom. 1570. per Guilielm. Sereesium, è quo singula studiosi petere poterunt.

R O.

ROBERTVS ABBATVS EPIS. SARUM
*Quos Deus ingreditur Santorum mentibus ignes
Praclaro ABBATVS tradidit ingenio.* B

ROBERTVS ABBATVS,

ROBERTVS ABBATVS, ex honestissima familia ortus, Guilfordiæ natus: Literarum cognitione in Collegio Balliolenfi & Academia Oxoniensi educatus; S. Theologiæ verè Doctor; prædicti Collegij Præfectus, five Magister, ejusdemq; facultatis in eadem Academia professor Regius, seu Cathedræ Doctor. in qua dignitate successit Thomæ Hollando, nostro T. D. clarissimo; quam cum summa laude V. annis sustinuit: Hic Abbatvs noster doctus piusq; post officium Pastoris xx. annos perfunctum & post errores Pontificios ab eodem nervosè (scriptis editis) confutatos, a Rege serenissimo *JACOBO* electus, & in Episcopum Sarisburiensem consecratus est 3. Decembris A°. 1615. Et in hoc munere *SEFFRIDI* Cicestrensis Antistitis fælicitatem æquavit, quod Episcopus ipse fratrem videre contigerit Archiepiscopum Cantuariensem, Angliæ totius Primatem, &c.

In hac autem cum versaretur sede, doctum illud & solidum de Gratia & perseverantia Sanctorum opus pariturij, quod ipsius quasi Cygnea vox fuit; ejus hic adjiciam ad Academiam Matrem elegantem *Apostrophen*, nec-non quæ sub finem operis posthumi addita est, *Attestationem*.

Salve veneranda Mater, Academiarum decus, & gloria: continere me non possū, ut in nomine Tuo non attollam, & exultem animo, beatumq; me prædicem, cui in fælicissimo omnium Gymnasio discere pariter, & docere datum est. Mille ego Tibi salutes, mille fælicitates, prosperitates omnes, & successus exoptare nunquã desinam. Tibi hoc negotium sub potentissimi Principis auspicijs agitur: Tibi repetitus labor hic, cui pro Te aliquando in scholis Tuis sudatum est. Id nempe agitur ut cavere discant Alumni Tui Arminios, Bertios, Grevinchovios, *Thomsonios*, & reliquos istos Scriptores, quos pruritus in
geniorum

geniorum occupat, ut in affluetis nunquam acquiescant, nunquam se aliquid esse credant, nisi novitates singulares producant. Et quidem, quæ fuisti jam pridem, opinor, ab his furoribus omnino libera, nihil dubito quin in pietate Tua maneas, & utinam semper maneas, & pro certo habeas veriora illa esse, quæ antiquitus ex Ecclesiæ Catholice judicio definita sunt, & ab eodem nostro religionis usu recepta, quam quæ curiosa levissimorum hominum ingenia ad plausum sibi de peregrinate captandum à profligatis hæreticis mutuata prodiderunt. Atque utinam in animis studiosorum infideant magis, & magis, quæ in discessu nostro inter cætera hortati sumus, ut post vera fidei jacta fundamenta, missis illis jam innumeris recentium transmarinorum, non libris, sed chartarum maculis, ad veteres Scriptores se accomodent, è quibus Theologiæ verissimas opes eruant, absq; quorum lectione, atque usu quàm elumbes, quàm jejunæ, quàm invalidæ plerunq; nobis sint orationes, disputationes, tractationes, res ipsa loquitur, non sine stomacho nonnunquã auditorum, siqui doctiores sunt, qui pro solida doctrina sentiunt se nubes, & umbras complecti, quæ terendis tantum bonis horis accommodatæ sunt. Neque tamẽ dum veteres commendo, Scholam excludo, immò modo adhibendam esse sentio, sed ita, ut sit ancilla, non Domina, & afferenda sit ad illam fidei doctrina, non inde referenda. Recentiorum in tanta Scriptorum varietate, tanta vanitate delectus, & modus habendus est, ne otio studiosi abutantur legendis scriptitunculis quibusq; quæ latrinis potius, quam doctorum hominum Bibliothecis dignæ sunt. Hæc ego dicta vobis, ornatissimi Academici, magna cum voluptate recolo, quia conscius mihi sum quanto cum affectu & benevolentia dicta sunt, eò certè ut Hierosolymam illam vestram tanquã ex insulis fortunatis fortunatissimam excolere opera vestra, & omni modo adornare studeatis. Utinam Tui Tibi non desint, Academia Florentissima, quæ Tuis non ulla in re deesse probaris. Utinã animadvertant semper, & sentiant in studio atque industria, in

literis ; & doctrina quantæ verarum voluptatum deliciæ contineantur, quanta animorum serenitas, quanta gloriæ magnitudo ; de otio atque inertia, de libidine, de com-
potationibus, & fumis quantæ sordes, quanta ignominia quanti conscientiarum aculei supersint. Certè vivunt virtutum, vivunt industriæ nomina, & fruuntur luce, quando isti sordidarum voluptatum aucupes sepeliuntur in tenebris, & vix quidem, nisi cum nausea & screatu, & vomitu, memorantur. Spero interim ego de Te, spero de Tuis optima, charissima mater mea. Utinam vigeas, utinam floreas, magisq; , ac magis crescas in columnam fidei, firmamentum veritatis, usque ad adventum *IESU CHRISTI*.

Haftenus ex Prefatione ejus ad Lectorem. Attestatio autem sic habet. Diœcesi Sarisburiensi ei demendata: quam annis non ampliùs duobus, & tribus mensibus administravit. Dum verò non solum publicis curæ Episcopalis occupationibus implicatur, sed & privatis studijs Theologicis penitus pertinaciusq; adhæret, ex sedentaria vitæ ratione, calculo intra renes concepto gravissimè laborat, ac annum jam agens quinquagesimum octavum cum ejusdem morbi paroxysmo ultimo, per aliquot dies protracto, invictâ patientia conflictatus; tandem non sine ingenti cleri sui, populiq; luctu, et penè incredibili Sarisburiensis Civitatis mœrore placidè in Domino conquiescit. Imminente morte convocat domesticos, & fidei suæ professionem interruptis, ac moribundis vocibus exorsus, cum amici monerent huic ut subfederet labori, extare enim doctrinæ, ac fidei suæ in scriptis a se, editisq; operibus confessionem; annuit; & scripta sua omnia suprema hac voce obsignavit. Illa (inquit) fides quam scriptis meis propugnavi. Veritas Dei est, in ejusque assertione morior. Et sic (inquam) spiritum amisit, mense Martij A°. 1618. Inque Ecclesia sua Sarisburiensi Sepultus jacet.

SERIES RELIQVORVM
OPERVVM SVORVM EDITO-
RVM.

Contra Gu: Bishopium Anglo
papistam, Doctorem Pontifi-
cum, in defensione Guilielm:
Perkinsi cuius titulus est Catholicus
Reformatus (opus elaboratissimum)
tomi. 3. Anglice.
Demonstratio Antichristi, contra Car-

din. Bellarminum, & alios Papico-
las, Latine.

Defensio librorum suorum contra Ca-
villationes & Sophisticationes Eu-
dæmonis-Ioannis: pro Is: Casaubo-
no: & contra Apologiam Eu-de-
mon-Ioannis pro Garneto, &c.

Semita antiqua. 1. Concio habita Ox-
onie, Latine extat Tho. Draxo in-
terprete.

IACO-

LACOBVS MOUNTAGU EPISCO. WINTON
*Antistite claro serognatus stammate vicit.
Praclarum castis moribus ingenium.*

IACOBVS MONTACV- TAGO.

QVVM legeris **V**Vintoniensem Episcopum fuisse **IACOBVM MONTACV-
TVM**, & Sacelli Regij Decanum & nobilissimi Ordinis Periscelidos Antistitem, & sapientissimo Regi **IACOBO** à privatis consilijs; scias Lector, hos titulos literis & virtute eū meruisse, ut de longa nobilitatis serie, a Montacutis Salisberia olim Comitibus, nihil dicam. Patrem habuit ex ordine equestri, **D. Edovardum**, a Boughton, in comitatu Northamptonensi; Avum ejusdem nominis, Angliæ Prætorem præcipuū, **Henrici octavi** Consiliarium; Matrem verò **Elizabetham**, nuperi Baronis **Haringtonij** (nostri, senioris,) sororem. Conveniens generi obtigit educatio in inclyta Cantabrigiensi Academia, quæ insolitos ejus in literis profectus novo etiam privilegio compensavit, collatis & Magisterij & Doctoratus insignibus priusquam leges Annales paterentur. Habet & Academia, quod illi imputet, aucta propter eum Collegio Sydneano, quod fundavit **Francisca Sydneæ** Suffexiæ Comitissa illius agnata, **Henrici Sydneæ** nostri, ex equestri Periscelidos ordine, qui **Robertum** præsentem **Leicestriæ** Comitem genuit germana soror. Præfese ejusdem Collegij factus, quum circumjacens fundus odoris fæditate infamis esset, **Trumpiniam** aquam novo alveo deduxit in hortos Collegij, communicata urbi & Academiae salubritate.

Quanta autem fælicitate juventutis studia direxerit, testantur magna ingenia, quæ elaboratissima ex ea officina prodierunt. His artibus, quum serenissimo nostro Regi innotuisset, sine mora Sacellanus ejus Ordinarius, **Lichfeldiæ**q; & Sacelli Regij, mox **Vigornia** Decanus factus est; **Bathoniensis** deinde & **Vellensis** Episcopus, Quæ in sede ita se gessit, ut octo annis, quibus præfuit, non sibi sed publico honores gessisse visus sit. Pauperes

peres in Ptochotrophio beneficium Procuratorem, omnes boni illius loci hospitem Episcopum amiserunt. Inuentibus verò opera publicà, quæ collapsa restituit, id unum solumq; egisse videatur, adeo jam nitent, quæ situ & ruinis antea squalabant; ut Palatium Episcopi VVellense, cum hortis & æde sacra, domusq; Banovellana; Et quod grata posteritas nunquam filebit, templum Bathoniense, quod *Oliverus* Episcopus, centum ab hinc annis, inchoavit, ejus maximè impensa absolutum fuit. Huic templo, nisi morte fuisset præventus, & canentium Chorum daturus erat, & Decani Capituliq; dignitatem: & nunc fratres ejus Equites clarissimi, Henricus & Sydnus, apud Regē satis videntur cavisse, ne irritum fiat honestissimum defuncti propositum. Deniq; ad sedem VVintoniensem translatus, novam sibi obvenisse interpretatus est, non honoris, cujus jam erat satur, sed oneris materiam. Stat magnificentiæ illius insigne monumentum, Domus Episcopi, in meridionali Londini suburbano, modo in ruderibus suis sepulta, nunc æmula splendidissimis ceterioris ripæ Palatijs. Stat arx Farnamia aucta jam novis porticibus & cubiculis, ad Regem, quum eos tractus obiret, excipiendum: ut prætereâ cætera VVintoniensis sedis domicilia ejus sumptibus restaurata, tanquam ea lege consecratus fuisset Episcopus, nequid labis in Diœcesi appareret. Turrim quoq; in arce VVindsoria, nobilissimi ordinis Periscelidos Antistiti dicatam, pari studio sumptuq; ornavit: nec passus fuisset aliquando sibi deesse, quod bene ageret, si non mors, quæ illi senectam invidit, jussisset desistere. Facile ex his conjicias observatissimum eum fuisse antiqui Canonis, quo jubentur Episcopi facultatum Ecclesie quadrantem sacris ædibus reparandis impendere; quum constet hunc nostrum, in ea mediocritate Fortunæ supra viginti milia coronatorum erogasse.

Obijt Grenovici Hydropicus, quadragesimo nono ætatis anno, XIII. Kalend. Augusti. M.D.C.X.VIII. relictis quatuor fratribus splendidissimis Equitibus Edovardo

vario natu maximo Henrico Angliæ Prætore præcipuo, Carolo qui funus magnificè procuravit, & Sydnæo libellorū supplicū Magistro; quos Deus illi voluit superesse, ut Regi & Reipub. vivendo fraternæ virtutis tenorem continuent. Collegio Sydnæano memor ibi iuventutis transactæ nutricia solvit moriens, legata Bibliotheca bene instructa et annuo pecuniæ proventu. Corpus in templo Bathoniensi condi voluit, ubi monumentum illius cernitur magnificum ex indice lapide & alabastrite. Quàm invitis hominibus decesserit, luctu fere publico testatum est. Nec enim modo familiam suam afflixit morte Antistes noster, sed Academiam utramq; & Aulam & Ecclesiam vocavit in partem mæroris. Et Rex Optimus, quem viventem propter officij assiduitatem & cultum ingenij & intemeratam fidem semper habuit charissimum, desiderij & tristitiæ sensu parentavit defuncto. Apud cæteros hoc consequutus est, ut nemo ejus morte gavisus fuerit: fruebatur enim (quod rarissimum est) munificentissimi Principis gratiâ sine invidia; & quum plurimum posset, opinione omnium plus posse merebatur; non ambitionem et luxum, sed ad Ecclesiæ & bonorum omnium levamen ea usus potentia. Nec minor domi sanctimonia ejus fuit et probitas, quam in publico morum eligantia et affabilitas. Quicquid temporis negotijs subtrahere poterat, precibus et divinarum rerum meditationi consecrabat: itaq; Sanctos Patres, quos in summa admiratione semper habuit, vitæ imitatione unice colebat; castitatis quoq; eorum æmulus, quã nec verbi invericundia læsam, secum in sepulchro tulit.

R EDO-

EDOUARDVS DERINGVS.

Sedulus inculcans diuini semina Verbi

Expers DERINGVS ambitionis erat.

B

EDOVARDVS DERINGVS,

DOVARDVS DERINGVS, genere nobilis, antiquâ familiâ ortus, natus est in *Cantio*, & literis tam humanioribus quàm iacris, operam dedit *Cantabrigiæ*, in Christi collegio, ex quo tot Principes & præstantes Theologi exierunt; ubi tantopere profecit, vt industrius & planè divinus verbi Dei præco evaserit. Quod manifestum fit cum ex solidissimis suis concionibus, (ex quibus illa coram Regina Elizabetha habita de Ecclesiarum & Ecclesiasticorum abusi- bus & curiarum corruptelis facilè excellit), tum ex alijs consolatione plenissimis tractatibus, quæ omnia in lucē prodierunt: sed tantus, & tam perbonus vir, nunquam ullum illustrem locum aut eminentem dignitatem sortitus est, titulo Baccalaureatus Theologici, et sociali stipendio in suprâ memorato collegio contentus: Factusq; est Concionator in Ecclesia Cathedrali sancti Pauli Londinens.

Edovardi *Deringi* ultima verba, habita ab eo in lecto fatali, *Tobiæ* 26. Junij, anno 1576. hic inferere æquum putavi.

Deus condonet mihi negligentiam meam, quòd pretiosa Dei dona non magis (dum tempus haberem) converterim ad illius gloriam illustrandum. Nihilominus, gratis Deo habeo, quod his charismatis ambitiosè non sum vsus, nec, ut inanibus hominum Studijs obsequerer. Mihi semel defuncto, reconciliabuntur inimici mei, nisi qui me non noverunt, et qui nullum veritatis sensum habent: Quippe, fideliter, et cum rec- ta conscientia, Domino Deo principi meæ servivi.

Cum concionator ei diceret, *est tibi summum beneficium, quod in pace dimitteris, & quod a multis molestijs abibis, quas fratres nostri sustinebunt & sentient*: ille respondit, *ego quidem à multis molestijs migrabo & recedam, & multas post me relinquam.* Si Deus decrevit quod sancti ipsius concœnabunt, cur ad eos non proficiscor? siqua autem restat dubitatio, aut hæsitatio, Dominus noster veritatem patefaciat.

Quidã dicenti, quod *speraret conticescentis animus pia tamen meditatione exerceretur*: respondit, eheu, miser & fragilis homo, & omnium, electorum Sanctorum minimus, credo, & intueor in Christum salutem meam. Nos universi simul conveniemus in dulci harmonia Domini, Dei exercituum. Quæ & quanta nubes testium hic est? Paulisper, & spem nostram cernemus. Fines sæculorum in nos occurrerunt, & nos citò recipiemus finem spei nostræ, quem ad eò, expectavimus. Afflictiones, morbi, ægrotatio, dolor, nihil sunt aliud nisi quædam mundanæ partes et portiones, a Domino ad nos redeuntes. Non sufficit ad momentũ incepisse nisi in reverentia Domini cunctis diebus vitæ nostræ nos perseveremus: quippe, in jactu oculi colligemur & auferemur. Ne delicias facite cum verbo Deo, ne illud vilipendite: beati sunt qui benè utuntur linguis suis, dum eas habent.

Lector humanissime, visum autem est mihi in medium proponere eximium Apophtegma prolatum a sanctissimo Deringo, paulò ante obitum ipsius: Ex quo clarè datur videre & discere, dulcem in morte pacem manere eos omnes, qui dum vivunt, sunt in cultu Domini industrii. Ille. n. in lecto suo erectus fuit, & amici ejus eum rogabant, ut aliquid eloqueretur, tum sol faciei ejus illuxit, unde occasionem ita loquendi arripuit,

„ Non est nisi unus sol qui orbem terrarum illuminat:
 „ non est nisi una Iustitia, non est nisi una sanctorum
 „ communio. Si ego essem omnium in universo orbe crea-
 „ turarum præcellentissimus: si Abrahamum Isaacum, Iacobum

cobum (hic enim fuerunt præstantes in mundo viri) iustitia exæquarem, nihilominus necesse habemus confiteri, nos esse magnos peccatores, et nullam salutem, præterquam in Christi iustitia reperiri aut obtineri. Nos autem omnes, indigemus gratiæ Dei. Et quod ad mortem attinet, ego tale Spiritus gaudium sentio & percipio, ut si ex altera parte sententia vitæ, ex altera autem parte, sententia mortis in me pronuntianda foret, millies malletm (quam Deus separationem præfinierit) mortis, quam vitæ sententiam.

Mortuus est, et terræ redditus ad *Tobianas* ædes in Comitatu *Essexiæ*. anno 1576.

SCRIPSIT EDIDITQUE
ANGLICE,

R Esponsonem modestã et succin-
tam adversus *Hardingum*.
Prælectiones in Epistolam ad

Hebræos.

Conciones quasdam coram Regina et in
Turre Londinensi habitas.

Precationes, privatis familijs desti-
natas.

Catechismum succinctum.

R 3

ED-

EDMUNDVS GRINDALVS
Cum docet Antistes populum, cum pascit egenos
GRINDALVS, vero presule digna gent. (JB)

EDMUNDVS GRINDALLVS,

EDMUNDVS GRINDALLVS, in *Cumberlandia* natus, *Câtrabrigiæ*, in *Aula Pembrokiana* linguas, Artes & Theologiam didicit, in qua Primum factus est socius & deinceps ejusdem collegij Præfectus: Deinde *Nicolao Ridleio* Episcopo *Londinensi* a Sacris fuit, qui illum Regi *Edovardo* sexto b. m. commendavit, sed immaturo obitu Regis præveniente, doctrinæ & virtutum suarum præmio caruit. Vnde sua sponte in *Germaniã* exulavit, in qua vixit, quamdiu imperitaret *Regina Maria*. Sed, illâ extinctâ, redijt, & à *Regina Elizabetha* b. m. evectus est ad dignitatem, ei temporibus Regis *Edovardi*, destinatam, hoc est, anno 1550, electus est; & jam consecratus est Episcopus *Londinensis*, quem Episcopatum circiter undecim annos tenuit, & postea anno 1570. translatus est ad Archiepiscopatum *Eboracensem*, ubi sexennium ferè sedit, dum, propter ipsius pietatem & eruditionem anno 1575, ad *Cantuariensem* Archiepiscopatum evectus est, ibiq; Sedem illam Rexit, septem (plus minus) annos, sed biennio antequam moreretur, usum oculorum amisit. Morbo correptus est *Croidonæ* ibiq; inhumatus est, anno 1583. et ætatis suæ sexagesimo quarto. Multa præclara charitatis opera cum in vita, tum in morte sua fecit. Exempli causa. In loco natali suo, vir Sanctæ ^{*}*Begæ* oppidulo in comitatu *Cumberlandiæ*, liberam scholam instituit, quam stipendio triginta librarũ per annum in perpetuum locupletavit. *Aulæ Pembrochianæ Cantabrigiensi* terras ad viginti duarũ minarum annuos reditos legavit, ad alendum Græcarum Literarum prælectorem, et ad sustentandum unum Socium et duos discipulos qui pariter ex sua illa Schola desumendi essent: Eidem *Aulæ* varios libros, et quadraginta argenti facti uncias dono dedit.

^{*}*St. Bees*
anglicè.

Magdalenæ collegio *Cantabrigiensi* concessit annu-

am mercedem in prædijs et latifundijs, unde vnus socius è schola ipsius accitus aleretur. *Christi Collegio* apud Cantabrigienses purioris religionis seminario, et politioris doctrinæ domicilio, quadraginta quinque Argenti facti vnicias legavit: *Oxonie Reginali Collegio* annum proventum viginti librarum largitus est ad alendum Socium et duos Scholares ex ipsius supra nominata schola eligēdos: Et moribundus eidem Collegio maximam Bibliothecæ suæ partem, argenti facti magnam portionem signati etiam quadraginta Libras donavit. Octo domunculis eleemosynarijs *Croidonæ* sitis, dedit prædia, quinquaginta libris annuis redditibus æstimata; quò pauperes melius victitarent. Postremò Civitati Cantuarensi centum concessit argenti signati libras, ut esset fors sive peculium profectitium, vnde pauperes in Civitate ab ocio arcerentur, & opere exercerentur.

EXTAT EIVS,

Concio apud Crucem Paulinam
cum exequia Imperatoris Fer-
dinandi semper.
Augusti celebrarentur, Anglicè.

IOHAN.

IOHANNES FOXVS

IOHANNES FOXVS.
Colligit ut FOXVS Sanctorum ges ta Vicorum
Digna facit Sanctis plurima martyribus.

IOHANNES FOXVS,

IOHANNES FOXVS, in comitatu *Lancastriæ* natus est, ubi, cum puer esset, literis destinatus est, posteaq; missus est *Oxoniam* & in collegio *Magdalenensi* operam literis navavit, & Theologiam professus est, *Latinæ Græcæ & Hebraicæ Lingnæ* scientiam non pœnitendâ regnante *Edovardo* ejus nominis sexto consecutus est. Et *Reginæ Mariæ* temporibus, quò tutius & securius viveret, apud *Belgas* exulavit: Sed *Reginâ* defunctâ, remigravit in *Angliam*, & summus Theologus extitit. Hic est ille reverendus & nobilitatus *Foxus*, quem toties citavimus & ad quem toties Lectorem remisimus. Hic est ille doctissimus vir, qui, (vt nihil dicam de ejus Ministerio sacro et singulari in docendo sedulitate, infinitis et incredibilibus laboribus) illud operosissimum Martyrologium, quod inscribitur *Acta et Monumenta Ecclesiæ nostræ*, quæ duobus ingentibus voluminibus sunt comprehensa, colligit ediditq; in quibus quantam operam & studium adhibuit, Christiano Lectori considerandum relinquo. Opus sanè quod omnes qui ubiq; sunt *Papistæ* nequeunt refutare, nedum falsitatis, redarguere. Et quamvis aliqui catuli Pontificij tam nobile opus conati sunt dentibus suis rodere & lacerare tamen non alio effectu & successu, quam *Catellus Melitæus*, *Vrsi* caudam mordet. Plus minarum quam periculi adfuentes.

Præter illud multi laboris Martyrologium, multos alios eruditos libros conscripsit & in lucem edidit.

Audivi quendâ fide dignum, cui benè notus erat *Foxus* quamdiu in *Acadimia* degeret gravissimè affirmantem, quod ei fuerit *Filius* nomine *S.* qui juvenis cum esset, non potuit verbis revocari quominus transmarinas regiones obiret, in quibus aliquamdiu commoratus redijt ad Patrem suum *Oxoniam* etiamnum agentem peregrino habitu deformatus: pater ejus jam senio confectus, eum
non

non agnoscens, dixit ei, *Quisnam es?* Respondit iu-
 uenis, *sum filius tuus, & exceptit Pater, ô fili mi S. quis te do-*
 uit ita te ridiculū præbere *tam alieno & indecoro habi-*
ta vestitum. Quam reprehensionem visum est hic ascri-
 bere, propterea quod optimi senis humilem et omnia
 mundana minoris æstimantem animum declarabat, cu-
 ius laudem, nimium nequeo prædicare. Nunquam quæ-
 iuit ac ne ullam sibi oblatam dignitatem et eminentiam
 amplexus est, utpote sola Theologiæ professione conten-
 tus, quod summam ejus et penè singularem humilitatem
 demonstravit: in tam ambitiosis in quibus vivitur tem-
 poribus, exemplum maximè rarum et penè inauditum.
 Londini summum diem obiit, et in sancti *Ægidij* Ec-
 clesiâ ad portam vulgò *Creeplegate* denominatam se-
 pultus conditur, in cuius Monumento marmoreo hæc
 inseques inscriptio conspicitur.

CHRISTO SS.

IOanni Foxo Ecclesiæ Anglicanæ Martyro-
 logo fidelissimo, Antiquitatis Historicæ inda-
 gatori sagacissimo, Euangelicæ veritatis pro-
 pugnatori acerrimo, Thaumaturgo admirabili:
 Qui Martyres tanquam Phœnices ex cineri-
 bus redivivos præstitit:

Patri suo omni pietatis officio inprimis co-
 lendo, Samuel Foxus illius primogenitus, Hoc
 Monumentum Posuit.

Obijt xviii^o. die Mens. April. Anno
 salutis 1587. jam septuagenarius.

Vita vita mortalis, est spes vita immortalis.

SCRIPSIT EDIDITQVE
 FOXVS.

Meditationes in Apocalypsin
 S. Iohannis.
 Tractationem de Christo cru-

cifixo, Latinè.

Christum Iesum triumphantē, Latinè.

Contra Osorium continuationem Gæ.

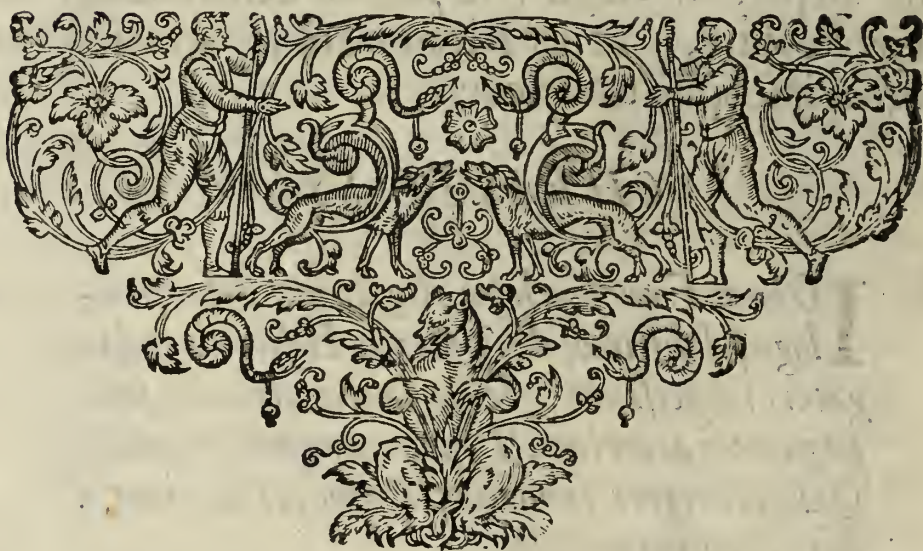
Haddoni Latinè.

Contra Papam Latinè.

Breves

<p><i>Breves adhortationes Consolatorias ad visitatos et afflictos, Anglicè.</i></p> <p><i>Notas breves de Electione, Anglicè.</i></p> <p><i>Quatuor Euangelia Saxonico-Anglicè edidit.</i></p> <p><i>Concionem ad quendam Iudeum Baptistatum, textus ex undecimo Pauli ad Romanos, Latine.</i></p> <p><i>Vrbanum Rhegium de fide, Anglicè transtulit.</i></p> <p><i>Locorum Communium Titulos et ordi-</i></p>	<p><i>nes 150.</i></p> <p><i>Ad inclytos Angliæ Proceres pro afflictis fratribus supplicationem.</i></p> <p><i>Gratulationem ad Angliam de Ecclesia et ejus Pastoribus.</i></p> <p><i>De re Eucharistica.</i></p> <p><i>De lapsis recipiendis.</i></p> <p><i>Expostulationem Christi cum genere humano.</i></p> <p><i>Aduersus del. Rj Theologi calumnias.</i></p> <p><i>De excommunicatione.</i></p>
---	---

EDVVI-

EDWINVS SANDYS ARCHIEPS
Amplactans causam meliorem vt captus ab hoste est
SANDYS VS p̄sūl denique fit populi

B

EDWINVS SANDYS.

EDWINVS SANDYS, Nobili ortus familia, sacræ Theologiæ Doctor ex celeberrima Academię Cantabrigiensis, ibiq; Aulę S. Katharinæ Præses, & ejusdē Academię Pro-cancellarius, quando Ioannes ille fortissimus Dux Northumbriæ cum Exercitu illic transiens ut MARIAM (regni tum primùm fasces arripiētem) opprimeret, coegit cum non admodum invitū D^{na}. Ianæ Graiæ (quæ Regina fuerat declarata) causam pro Concione propugnare: Quod ille fecit tam modeste simul & prudenter, ut Northumbrius officio abunde satisfactum ab illo agnoverit, neque tamen adversam factionem multam irritaverit. Nam cum rebus mutatis, tam Dux quam ipse postridie in vincula reperentur; Ipse vero post aliquot menses, amicorum intercessione liberatus, in Germania unâ cum uxore profugit, ubi quoad vixit MARIA R. delituit, et auspicante regnum ELIZABETHÆ, B. M. revocatus, Vigorniensis Episcopus declaratur, consecratus Decemb: XXI°. 1559. Grindallo deinde successit utrobique, Londini nimirum 1570. & Eboraci post sexennium. Ibi cum sedisset Archiepiscopum annos xij. excessit e vivis August. viij^o. 1588. Sexagenarius plus minus: Et Southvellie tumulatus est. Vir nescio utrum suis virtutibus clarior, an generosissima sobole fælicior. Nam liberos reliquit permultos, ex quibus tres equites hodiè vidimus auratos, animi corporisque dotibus ornatissimos, Edwinus autem doctior & pro patria clarior chariorq; est.

Ad hoc tempore, jam extat volumen eruditarum Concionum ab eo anglicè habitarum et exaratarum.

LAURENTIVS HUMEREDVS

*Rursus ab exilio patriam complexus amatam
Papicolas sacris fulminibus iugulo*

B

L A V R E N T I V S H V M - F R E D V S .

LAURENTIVS HVMFREDVS, oriundus è Provincia *Buckinghamensi*, et in bonis literis *Oxonie* educatus in *Collegio Mariae Magdalene* sacro, *Marianis* temporibus exulabat in *Germania*; sed initio regnantis serenissimæ *Elizabethæ, b. m.* reversus, literis & predicandi facultate excelluit, Doctoratusq; gradum suscepit. Propter summam autem eruditionem suam Divinam gloriam mirificè illustravit: ut qui cum primis nuperam & sceleratissimam Iesuitarum infernalium sectâ patefecerit. Quàm sedulò & diligenter ex antiquitatis monumentis, Papistarum technas, fraudes, imposturas, investigaverit descripseritq; , erudita ipsius volumina in lucem emissa & extantia luculenter declarant.

Factus est S: Theologiæ Professor Regius, vel ut dicitur Doctor e Cathedra, & Magdalensis Collegij Præses: quibus dignitatibus multos annos fruebatur.

Vitam clausit & humatus est *Oxonie* anno 1589. mortem ejus magnopere plangente & deplorante Academia; cujus etiam corpus funebri exequiarum celebritate honorificè sepeliri curavit, cum septuaginta plus minus annos ipse complèssset.

SRIPSIT ET EDIDIT
HVMFREDVS.

DE Nobilitate ejusq; antiqua origine &c.

Libellus de conservanda vera religione.

Consensus Patrum de justificatione.

Interpretatio Linguarum.

Iesuitismi ps 1^a. sive Praxis Curia Romana, contra Resp: Et Principes, ac Præmunitione ad Anglos.

Iesuitismi ps 2^a. Puritano-papismi, seu Doct^{nz}. Iesuitica, contra Edm: Campianum et Io: Duræum, Asser-

tio et confutatio. Item Pharisaismus vetus et novus, Concio ad Oxonienses, A^o. 1582.

De vita et morte Ioannis Iuelli, ejusq; vera doctrina defensio, cum refutatione quorundam objectorum, Hardingi, Sanderi, Copi, Osorij Lusit: Pontaci Burdeg:

Transtulit Origenem de recta fide contra Marcionistas, et scripsit Prefationem in eundem Doctorem.

Item Cyrilli commentarij in Esaiam Prophetam Latine reddidit.

Indicem in Forsteri Lexicon hebraicum confecit.

IOAN-

IOANNES MORVS S: THEO: PROP:

Ergo age Magnæ morij nil tantæm More morare
Hic totus viues, nescie More morij
Corpore mente Simul te More hæc tabula pingit
Hic absens aderis non moriture More

IOANNES MORVS,

IOANNES MORVS, Patria Eboracensis & perantiqua natus familia, postquam Cantabrigiæ in Collegio Christi multos per annos, scholaris, socius, magna cum laude celebris vixisset, evocatus fuit ad curam pastoritiam Ecclesiæ Beati Andreae apud Nordovicenses vocationi paruit, paratus ad opus ministerij sedulus incumbit; et quæ, nonnulli ante eum illustres Architecti, sinceræ religionis jecerant fundamenta, auxit ille, ornabit & superædificabit in Domino. Habebat Civitas illa illius temporibus senatum (ut ille de Roma dixit) Deorum, Concilium proborum multitudinem deniq; hominum ita vacationi sedulo inservientium, ut in illa Civitate, uti Deus præceperat de Israele, ne unus quidem cursitare mendicus videretur. Ita semper floreat Civitas illa, Ecclesia Andreae illa, ubi eruditum Robertum Hillum S. Theologiæ professorem (jam Doctorem) tertium post Morum illum quinquennes labores impendisset.

Fuit Morus noster pastor Ecclesiæ istius per annos xx. plus minus, & licet multa ei oblata pingua Beneficia, in quibus majori cum emolumento, minori cum labore, poterat residere, locum tamen non mutavit. Quantum, quantus fuit vir iste Dei testatur Civitas illa, & testabitur sat scio. Nomen illius est adhuc apud Cives instar unguenti pretiosi, Effigies illius instar tabellæ desideratissimæ, Memoria illius semper apud illos futura est in benedictione. Quid multa? en corporis Eicōnem & Catonem alterum gravitate poteris intueri: Alebat ille quidem, non comam at, barbam, ut nihil gravitate tanta indignum committeret. Erat ille incessu decorus, vestitu modestus, victu vinoq; parcus, comitate severus, severitate comis, & in terra auri ille sine auro vivebat ut non sua sed suos quæsisse videretur. Artium pene omnium habebat Encyclopædiam, linguarum habebat multarum,

rum, Hebrææ præsertim & Græcæ peritiã, & ut Paulus de seipso, plus quam reliqui pæne omnes in ministerio laborabat: Et quoniam sermone rudis erat ut Paulus ^{2. Cor. 11.} _{6.} non autem scientia, non tam verbis quam vitæ persuadebat. Filios in Christo habuit multos: amicos propter Christũ habuit plures; ministros ad serviendum Christo invitavit & fecit plurimos: Singulis diebus Dominicis ter semper, quater aliquando, singulis insuper diebus profestis hora sexta matutinã populum tam diu instituebat; donec ^{ph. 15. 11.} correptus instar lucernæ accensæ alijs inserviens seipsum consumpsisset. Scripsit idem Chronologiam sacram, Catechismum parvum, conciones tantum tres: depinxit situm terræ Canaan, & ita in hebræo textu veteris, & græco N. T. erat exercitatus ut Hieronymum eum poteris appellare. Reliquit post se uxorem mæstissimam, filias duas: nomine non nummis dives discessit. Obijt anno Dⁿⁱ. 1592. aut circiter, & magno cū honore, majori cum luctu, maximo autem cum dispendio illius Ecclesiæ sepultum est; in Ecclesia Sant-Andreas prædictæ ante suggestum.

S 4

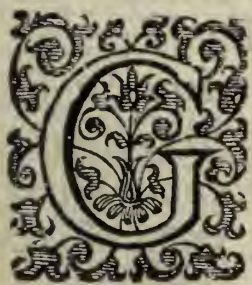
GVILI.

WILHELMVS WHITAKERVS THEOL.
*WHITAKER Validis oppugnans ic Tubus hostes
Pro CHRISTO Victor saepe triumphat bers B)*

GVILIELMVS WHI- TAKERVS,

VILIELMVS VVHITAKERVS, Lanca-
striensis, in S. & Individuæ *Trinitatis*
Collegio Cantabrigiensi contemplationi &
literarum studijs vacavit: ubi progressu
temporis, tam fuit linguarum peritia, &
omni liberali disciplina ornatus excul-
tusq; , ut varia ornamenta consecutus, sacrae Theologiae
professor Regius factus fuerit, & Collegij divi Iohanni
sacro praefectus. Quae loca multos annos tenuit, & hoc
temporis decursu strenuè & feliciter cum nostratibus
famosissimis (perditis illis profugis & perfidis prodito-
ribus Presbyteris ac Iesuitis) *Stapletono, Sandero, Regi-*
naldo & Campiano conflictatus est: quam verò secundis
praelijs usus sit, erudito lectori estimandum et judican-
dum relinquo. Nec contentus cum supra nominatis
Pseudo-catholicis Anglo-papistis, dimicasse, in certamè
descendit cum illo Philistæorum Goliatho, hoc est cum
Archi-jesuita *Roberto Bellarmino* (jam Cardinalè, &
R. Pontificis pugile primario) cuius argumenta et ob-
jectiones tam succinctè solidèq; refellit, ut nemo suprâ,
attestantibus omnibus Euangelicis Europæis. Et nisi
(proh dolor) immatura et nobis luctuosa mors eum
praeventisset, ad singulas Controversias et singulos To-
mos Bellarminianos exquisitè inconfutabiliterq; respon-
disset. *Nihilominus* ab ipsis quibusdam Anglis in Italiã
profectis cum fide audivi relatum, Ipsum Bellarminum
hujus viri Effigiem ex Anglia procurasse, & in ipsius
musæo servasse: propter insignem enim eruditionem
clam admiratus est: Et cum fortè ab aliquo socio suo ex
Iesuitis vel amico rogaretur, cur Hæretici illius picturã
habuit, solitus est respondere, quod quamvis Hæreticus
esset et Adversarius, esset tamen doctus Adversarius:
Ecce Cardinalis Bellarmine (si vivis etiam adhuc)
doctissimi Doctoris VVhitakeri vivam in chartis Ima-
ginem,

ginem, vivissima tamen in operibus ejus (pro tua consolatione) vides: Illius inquam, qui dum in vivis esset, vixit piè, solide docuit, obiit placide & in summa pace, anno Dⁿⁱ. 1595. ætatisq; suæ quadragesimo septimo: Ejus obitum totam Academiam imò universam Angliam dolore ac mœrore afflixit: Cantabrigiæ in Collegio Divi Ioannis cum summa solemnitate & omnibus ornamentis funebribus, pro more Scholarum, contumultus est.

EPITAPHIVM REVERENDI VIRI

Doctoris *Whitakeri* aureis incisum literis in pariete
juxta sepulchrum ejus, in sacello Collegij S.
Ioannis Evangelistæ.

Hic situs est Doctor *WHITAKERVS*, Regius olim
Scripturæ interpres, quem ornabat gratia linguæ
Iudicijq; acies, et lucidus ordo memorq;
Pectus, et invictus labor, et sanctissima vita;
Una sed enituit virtus rarissima, tantas
Ingenij inter opes, submissio candida mentis.
Hujus Gymnasij super annos octo Magister
Providus, et Recti defensor, et ultor Iniqui.

INDEX LIBRORVM VVHITAKERI EDITORVM.

Adversus Thomæ Stapletoni Anglo-papistæ defensionem Ecclesiasticæ Authoritatis, quæ ipse luculentam et accuratâ inscripsit, tribusq; libris digessit, duplicatio pro autoritate S^r. S^r.

Nicolai Sanderi Anglo-papistæ quadraginta demonstrationes, quod Papa non sit Antichristus ille insignis, qui unus tantum homo est, cum plusquam ducentes Pontifices Romani fuerint, et eorundem demonstrationum solida refutatio.

Ad decem Rationes Edmundi Cam-

piani Iesuitæ, Christiana responsio. Responsionis ad decem illas Rationes, quibus fretus Edmundus Campianus certamen Ecclesiæ Anglicanæ Ministris obtulit in causa fidei, Defensio, contra Ioannis Duræi Scotici Iesuitæ.

Fragmenta veterum Hæresewn ad constituendum Ecclesiæ Pontificiæ, &c. Thesis proposita et defensa in Academia Cantabrigiensi, die Comitiorum anno Dⁿⁱ. 1582. cujus summa hæc: Pontifex Romanus est ille Antichristus quem futurum Scriptura predixit.

De S. Scriptura disputatio contra hujus temporis Papistas, inprimis Robertū Bellar-

Bellarminum Iesuitam Romanum et Thomam Stapletonum Anglo-papistam questionibus proposita et tractata.

Praelectiones in quibus tractatur Controversia de Ecclesia contra Pontificios imprimis Bellarminum Iesuitam, in 7. questionibus distributa : Opus posthumum edit. per Ioannem Allenson.

Controversia de Concilijs contra Pontificios imprimis Bellarminum Iesuitam in 6. questionibus distributa. Opus posthumum per Io. Allenson.

Tractatus de peccato originali in tres libros distributus adversus tres primos libros Tho: Stapletoni de uni-

versa justificationis doctrina hodie controversa. Opus posthumum per Io: Allenson.

Praelectiones in Controversiam de Romano Pontifice, distributum in questionibus 8. adversus Pontificios, imprimis Bellarminum: per Io. Allenson. Adversus Guil. Reginaldum.

Cyanea Cantio, hoc est ultima illius Concio ad Cleram, habita Cantabrigiae anno. 1595. Vita et mortis vera descriptio, cum Epicedia in obitum ejusdem a varijs doctis viris graecè et Latinè Scripta.

Transtulit ex Anglico in Latinum Ioannis Iuelli adversus Thomam Hardingum, volumen.

ALEX-

ALEXANDER NOWELLVS

Exul erat CHRISTI quondam, tandemque NOWELLVS
In Patriâ placidâ mente senex obiit

B

ALEXANDER NO- VVELLVS,

ALLEXANDER NOVVELLVS Lancastrē-
sis, Prisca Novvellorum gente oriundus,
Theologiae Doctor, Ædis S. Pauli Deca-
nus; *Marianis* temporibus propter Chri-
stum Exulans : Reducum primus, veræ
Relligionis, contra Anglo-papistas duo-
bus Libris Assertor, primæ & ultimæ quadragesimalis
Concionis, per annos 30. p. m. continuos ad S. Eliza-
betham summa libertate Præco: Scholę Middletonianæ
Patronus: Collegij Ænei-Nasi Oxonij (ubi ab an .ætati
13°. annos. 13. studuit) 13. studiosis & 200. Libris,
monetæ Angliæ, opera & impensis suis ampliati Præ-
ses: Scholę Paulinæ plurimorum bonorum Auctor; Pie-
tatis, frequentissimis Concionibus, & triplici-Catechis-
mi Propagator, qui publicum in se utriusq; Academiae
& Ecclesiarum Exterarum testimonium atq; æterno-
rum Principum Edovardi sexti & Elizabethæ iudicium
Procerumque provocavit, Pauperum (literatorum præ-
cipuè) Nutritor, Afflictorum morbis Corporis vel A-
nimi Consolator fuit.

Sedit B. R. P. & Ecclesiæ P. M. 42. nonagenarius,
cum nec Animi nec Corporis oculi caligarent.

Obijt an°. Dⁿⁱ 1601. Feb. 13°. & jacet sepultus in Ec-
clesia cathedrâ S. Pauli, cum hoc Epitaphio supra tu-
mulum.

Quam speciosa vestigia
Euangelizantium Pacem.

EXul quæ amisit primævo flore Nowellus
Fœnore centeno repperit aucta redux
Dat CHRISTVS, reddit danti longævus honores;
Reddenti æternos gratia dantis habet,

T

Præco,

*Præco, Auctor, Conduſ, CHRISTO, colit, ampliãt, ornat;
 Voce, Libris, Opibus, Sabbathã, Templã, Scholã;
 Dans meditans, orans, Christi expiravit in ulnis,
 Sic oritur, floret, demoriturq; Deo.*

SCRIPSIT ET EDIDIT.

Contra Thomam Dormanum
 Anglo papistam, duobus libris in
 4°. Anglicè.
 Alius Liber contra Dormanum,

Et Sanderum de transubstantiatione in
 4°. Anglicè.

Catechismus Major lat. in 4°.

Catechismus minor lat. in 8°.

—idem Græcè Lat. & Heb. c.

GVLLI

WILHELMVS PERKINSVS S. THEO. D.
PERKINSVS Christi defendens dogmata talis
Vultu erat, ingenium scripta facunda probant. B

GVILIELMVS PERKINS,

VILIELMVS PERKINS, natus in oppido *Marstoniæ* non procul a Civitate *Conventriæ* in agro *Warwicensi*, (dulci patria mea & natali solo :) in Christi Collegio *Cantabrigiensi* institutus perpolitusq; est: ubi tantas in vera pietate & liberali doctrina progressionem fecit; ut evaserit non modo sedulus & summè industrius Concionator, verum etiam variarum excellentissimarum tractationum solidissimorumq; commentariorum, qui jam extant, conscriptor : quorum operum pleraq; propter dignitatè suam & præstantiam Latine reddita, transmarinisq; typis excusa sunt. Hic eximius vir cujus vita doctrinæ suæ fuit consona, sanctè & incontaminatè vixit : Quod nostris iniquissimis temporibus est maximè rarum exemplum : quippe, in multis ministris Euangelicis et in nonnullis Professoribus Theologiæ, usq; adeò à professione dissidet discordatq; ipsorum vivendi ratio et consuetudo, ut nimium impediunt cursum Euangelij, carnalesq; Libertinos in sua pravitate obfirment. Cæterùm, istis relictis, pæna quam reprehensione dignioribus, me ad *Perkinsum* nostrum beatissimum Clarissimum & nervosissimū Theologum refero, cujus doctrinæ et sanctitatis odor suavissimus non solum perfudit omnes Magnæ *Britanniæ* Regionem, sed etiam in *Gallia*, *Germania*, *Belgio*, et in aliqua *Hispaniæ* parte inclaruit. Multa namq; ex ipsius eruditissimis operibus, sunt in Gallicum, Germanicum, et Teutonicum idioma transfusa. Ejus Catholicus reformatus Hispanicè conversus, non potest a quoquam Catholicorum Regis Catholici refutari.

Hic divinissimus Theologus (prout ejus Effigies oculis representat) dexteram manum mutilam et ad scribendum ineptam habuit. Quot tamen præstantissima volumina et opuscula sinistra manu conscripserit non tam omnes Christi Collegij Alumni, quam tota Academia

demia Cantabrigiensis fatis luculenta perhibebunt testi-
monia. Sed (cheu) Deus nostris peccatis offensus, hunc
fidelissimum seruum suum in ætatis vigore, ad Cœlos
transtulit, utpote quo iste mundus nimis fuerit indig-
nus. Ægrotavit & diem ultimum obiit Cantabrigiæ
anno 1602. universis Academicis ejus mortem dolore &
lachrymis, prosequentibus, & nonnisi quadraginta qua-
tuor annos natus, supremo honore funebribusq; exe-
quijs celeberrimè, pro more Academiae, decoratus fuit.

IN G. PERKINSVM, POETA QVI-
dam peracutus sic scripsit;

O *Mihi post nullos, Perkinse colende, Ministros,
Qui fueras verbi Buccina magna Dei:
Dextera quantumvis fuerat tibi manca, docendi
Pollebas mire dexteritate tamen.
Vox tua viva viros cœlesti Nectare pavit:
Mortua scripta volant docta per ora virum.*

CATALOGVS OPERVM
PERKINSIANORVM.

Fundamentum Religionis Christi-
anae.
*Armilla aurea, vel Theologia de-
scriptio. (cum.
Commentarius in Symbolum Apostoli-
Expositio orationis Dominicæ.
Declaratio utrum quis sit in statu
Damnationis, vel in statu Gratiæ.
Casus quidam conscientie.
Glossologia (sive Lex linguæ) à Th.
Draxo Latinè reddita.
De natura et praxi Resipiscentiæ.
De pugna Carnis & spiritus à Tho:
Draxo Latinè conversâ.
De benè vivendi ratione in omnibus
ordinibus et temporibus.
De benè moriendi ratione.
Tractatio de conscientia.
Catholicus Reformatus.
De vera ratione cognoscendi Christum
Crucifixū, Granum Sinapi, Has duas
Tractatiunculas Latinas fecit. T. D*

*De vero lucro omnibus terrenis divitijs
pretiosiore.*

*De idololatria novissimorum Tempo-
rum: Latinè nondum extat.*

*De liberâ Dei gratiâ, & libero hominis
arbitrio.*

*De vocatione, (sive varijs vivendi in-
stitutis).*

*De Prædestinatione, Tractatus quem
auctor Latinè emisit in Lucem.*

Digestum (sive Harmonia Biblica)

Dialogus de consumatione sæculi.

POSTHVMA PERKINSI
OPERA SEQVNTVR

*Tres libri de casibus conscientie à Tho-
ma Draxo, & etiam ab eximio viro
Wolfango Meyero, in Latinum idio-
ma transfusi.*

*Comentarius in quinq; prima capita
epistole D. Pauli ad Galatas, & com-
mentarius adjunctus in sextum ca-
put auctore Richardo Cudwortho.*

*De Christiana equitate, divulgatore
Guilielmo CrafsHAVIO.*

<i>De figmentis (sive imaginationibus) hominis, publicante Thoma Pierfano.</i> <i>Problema, aduersus Coccium, ac Perkinso Latinè editum & publici juris factum a Sa. VVardo Theol. Profess.</i> <i>Clavis Prophetica, ab auctore Latinè emissa, & in lucem prolata a Th: Tuko.</i> <i>Commentarius in Cbristi concionem in monte habitam, sive in. 5. 6. 7. capita Matthai, operâ Th. Pierfoni.</i> <i>Commentarius in tria prima capita Apoclypsews, operâ Roberti Hilli & Thomæ Pierfoni.</i> <i>Matth. 4. De Christi Tentationibus, sive, Monomachia inter Christum & Diabolum, publicantibus R. Hillo & Th:</i>	Pierfano. <i>Adhortatio ad Resipiscentiam, Textus Zeph. 2. ver. 1. 2. ope Guilielmi Crafhavij.</i> <i>Dua excellentissimæ tractationes de Ministrorum vocatione, ope Guil: Crafhavij.</i> <i>Commentarius in Epistolam Iudæ, operâ Th. Pickeringi.</i> <i>Bascarologia, sive de arte venefica tractatio, edita a Th. Pickering, & interprete Th. Draxo.</i> <i>Certa responsio, sive Declaratio ad hominem rusticum aduersus libros prognosticws, ab ipso auctore conscripta.</i> <i>Christiana Oeconomîa, sive Disciplina domestica, ab ipso auctore Latinè conscripta.</i>

IOHAN-

IOHANNES WHITGIFTVS ARCHEP'
*Whitgiftus rufatis vinculis Romana relinquens
Sacra prius, sese meliores vertit ad vsus* B

IOHANNES VVHIT- GIFTVS.

IOHANNES VVHITGIFTVS, ex antiqua familiâ *Withgiftorum* de *Whitgiftia* in Comitatu Eboracensi oriundus, & Henrici *Whitgifti* mercatoris de magna *Grimsbeyia* in agro *Lincolniensi*, filius natus maximus fuit. Habuit Patrum cui nomen erat *Robertus Whitgiftus*, Monasterij *Wellomensis* in comitatu *Lincolniæ* Abbatem. A quo patruo, in pueritia eruditus est, cujus patruus (prout Archiepiscopus sæpe numero narravit) pro re nata ei dixit, neq; se, nec Religionem suam, posse diu permanere, quoniam (inquit ille) totam Scripturam sacram subinde evolvi, & nunquam ex ea potui cognoscere nostram Religionem fuisse Divinitus institutam, & opinionem suam confirmaturus, solebat illud *Servatoris* Apophthegma producere, *omnis planta quam non plantavit pater ille meus cælestis, eradicabitur.*

Matth. 15.

13.

Hic ejus Patruus eum spectatissima indole & ad virtutem factum & fictum inveniens, *Londinum* misit, ubi in Schola *Antoniana* operam literis navabat, postea illum in literis magnopere progressum, parentes ejus, (Abbate Avunculo in Consilium adhibito) miserunt *Cantabrigiam*. Primò, studuit in *Collegio Reginali*, sed illud domicilium minus probans, se transtulit in *Aulam Pembrochianam*; cujus Præfectus fuit *Nicolaus Ridleyus* (postea Episcopus Londinensis factus, & Martyrio coronatus) certior factus a Domino *Bradfordo Whitgifti* Tutore, de juvenis indole, probitate & exiguis vivendi præsidij (pater enim adolescentis, damna Marinam passus, filium alere minus potuit) concessit ei in illa Aula Discipulatum annoq; 1555. cooptatus est inter socios *Domus Petri*, *Andrea Pearno* eidem Ædi præsidente, qui regnante Martyricida *Maria* ei favit, & ejus perspectam in Euangelica Religione affectionem, conni-

connivendo dissimulabat.

Susceptis Gradibus Baccalaurei & Magistri Artium & Baccalaureatus Theologici, ad Doctoratus gradum altissimum, ascendit, & hanc Thesin propugnavit, *Papa est Ille Antichristus*; Egregiusq; concionator extitit & è Socio, altius euectus successit Doctori Hutteno (non ita pridem Eboracensi Archiepiscopo) in Magisterio Aulæ *Pembrochianæ*, et fuit Doctori *Coxo* Episcopo Eliensi, à sacris.

Designatus etiam est sacræ Theologiæ Professor *Margaretanus*: (quippe Domina Margareta piæ memoriæ illam prælectionem fundaverat) quod munus tanta cum laude executus est, ut non ita multo post, factus fuerit sacræ Theologiæ professor Regineus. Et accitus, ut coram Regina Elizabetha b. m. concionem haberet, tantopere eum approbavit Regina ut illum *Collegio* Sanctæ & Individuæ Trinitatis & juramento imposito inter suos sacellanos annumeraret; anno 1567. Ad decennium, fuit Magister illius Collegij tota Academia ei admurmurante & acclamante, exceptis Thoma Cartvvighto & pauculis alijs, qui sese Ritibus & ceremonijs Ecclesiæ Anglicanæ ab illo defensis opposuerunt.

Regina ascivit eum ad Decanatum Lincolnia, quem (illo septennio in quo Cantabrigiæ mansit,) tenuit. Suâ prudenti industriâ & venerabili moderatione multos pupillos doctrinâ eximiâ expolijt & exornavit, ex quibus quinq; postea vidit ad Episcopalem dignitatē excitatos putà. *Redmannum* Episcopum *Norwicensem*; *Babingtonum* V *Vigorniensem*; *Rudd*, *sancti Davidis*; *Golsbourghum*, *Glocestrensem*; & *Benedictum Herefordensem*; Præterea alumnos et Discipulos habuit multorum Magnatum filios, nimirum *Wigornia* *Comberlandiæq;* comites, Baronem de la *Zouch*, Baronem *Dunboyrium* ex *Hiberniâ*. Nicolaum *Baconum* & Franciscum *Baconum* equestri ordine & alios complures.

Decanatus Lincolnienfis ad septennium, potitum Reginea Majestas, anno 1577. eum Episcopatu *Wigornienfi* decora-

decoravit. Valedicturus Academiae, pro Themate elegit illa verba Paulina quibus ille suis *Corinthijs* valedixerat.

2. Cor. 13.
11.

Anno (plus minus) post inaugurationem Episcopalem, Propræses VValliae constitutus est, summus autem Præses fuit Henricus *Sidnejus* eques verè auratus, deinceps verò, anno 1583, statim ab obitu Archiepiscopi *Grindalli*, Regina eum ascivit ad Archiepiscopatum *Cantuariensem*, & exiguò intercedente tempore, in sacrū consiliorum suorum senatum illum retulit.

Fuit Reginae Elizabethæ, (quamdiu illa regnaret), in delicijs, & tam inusitata familiaritate reverendum Patrem amplexa est, ut illum nigri sui Mariti nomine appellare dignaretur. Cæterum, cum hæc illustrissima & decantatissima Regina, mortifero morbo laboraret, & propter Melancholiam esset colloquij impatientissima, tamen *Episcopi* monitis benevolas præbuit aures, quinimò, cum esset muta & ἄφωνος, ejus animus precanti assensus est, quam rem signis & indicijs prodidit, & ita manifestum fit quam religiosè hæc præcellentissima Regina moreretur, Martij 24° 1602.

Tum *Rex Jacobus*, ut qui fuerit justus et legitimus regni heres, successit Reginae, et Sceptrum excepit, quem Archiepiscopus inunxit et capiti coronam Regalem imposuit, et apud Regem gratiâ et auctoritate valuit, nihilominus mortem Reginae, ejus veteris et propitiæ *Dominae* internis lamentationibus prosequutus est, et multos menses non supervixit, sed mense Februario sequente, ægrotare cæpit, *Rex* rumore ægrotantis Archiepiscopi valdè perturbatus, accessit *Lambitham* eum invisurus, et quibusdam jucundissimis sermonibus præmissis, addidit se *Archiepiscopi* vitam à Deo petiturum. *Archiepiscopus*, Regem Latinè alloqui enitebatur, sed nulla verba ab eo emissâ intelligi potuerunt præter hæc tria, *Pro Ecclesia Dei*, quæ sæpe iterabat, & fuerunt verba ejus novissima, & intra paucos dies animam exhalavit ultimo Februarij anno Dⁿⁱ. 1603, ætatisq; suæ septuagesimo tertio cum plusquam viginti annos in Archiepiscopali sede sedisset

sedisset. Humatus est ab australi parte Ecclesię Croydonensis, ubi ab heredibus memorię ejus monumentum erectum est pulcherrimum, modestiã tamen illius congruentius quam cæteris tanti viri virtutibus, mausoleo tantumvis superbo non indignis.

Multa charitatis opera passim effecit ubicunq; vixisset, nempe, *Lincolniã*, *Wigornia*, in *Cambriã* limitibus, in *Cantio*, & comitatu *Suthreyensi*, sed, quod eminentissimum est Ptochotrophium pulcherrimum sacrosanctę Triadis fundavit Croidonsæ, in quo Custos & Viginti octo fratres & Sorores aluntur, cui adjunxit liberam Scholam pulchritudine præstantem, & ludimagistri domicilium ædificavit, & in perpetuum, illa loca satis liberali dotavit stipendio. Multi è Sacellanis ejus, quorum aliqui in hodiernum diem supersunt, eo vivente, ad Episcopalem amplitudinem pervenerunt.

Nullos libros, qui extant, conscripsit, sed tantummodo unum magnum volumen Anglicè edidit, in quo Ritus, Ceremonias & Ecclesię Anglicanę politiam Ecclesiasticam defendit.

Siquis desiderat pleniorẽ Archiepiscopi & ejus vitę expositionem, remitto eum ad luculentam illius descriptionem & enarrationem, a *Georgio Paulo* equite aurato præclarè contextam, & anno 1612. Anglicè excusam:

EXTAT AVTEM EIVS

Concio coram Regina Elizabetha
24°. Martij anno 1574 textus Iohann. 6. vers. 25. 26. 27. Anglicè.

IOAN.

IOANNES RAINOLDVS
*Cum vibrat doctæ RAINOLDVS fulmina linguæ
Romanus trepidat Iupiter, et merito.*

Ⓐ

IOANNES RAINOLDVS.

IOANNES RAINOLDVS Patria Devo-
niensis, Musis innutritus est *Oxonie* in Col-
legio *Corporis Christi* (in cuius ore veram
verè mortificati hominis idèam intueri)
ubi in Sociorum numerum cooptatus &
Doctoratus gradu exornatus est: tamque
admirabiles in pietate & literis reconditoribus, im-
primis verò in Theologicorum mysteriorum scientia pro-
gressiones fecit, ut *Academiae Lumen*, *Europæ decus*,
Divinae gloriæ Buccinator; sanctitatis eximium exem-
plar, & diligentissimus in Pontificios Scriptor fuerit. Cu-
jus volumina quotquot in lucem prodierunt extant om-
ninò inconfutabilia: Sed in ipso cursu, proh dolor, mors
eum oppressit. Nam, ingratus mundus, tanta stella fuit pla-
ne indignus. Plures ei fuere fratres, omnes (quemadmo-
dum ex auditione accepi) Papismi fumosa caligine oc-
cæcati, & maximè *Guilielmus Rainoldus* seu *Reginaldus*
prout ipse scribit, qui seditiosos & pestilentes libros ad-
versus beatissimam *Reginam Elizabetham* ejusq; Regnum
floquentissimū conscripsit. Unde non modicus dolor huic
religiosissimo & summè erudito Theologo est inflictus.
Nullam eminentem in Ecclesia dignitatem unquam vo-
luit accipere præterquam *Lincolniæ Decanatum*, quem
citò transdidit alteri. & prædicto Collegio præfuit: ac
pro tempore Theolog^r. professor in Collegio Reginali
factus est, ubi illo munere ad extremum vitæ suæ diem
perfunctus est.

Operèq; pretium cognoscere quā imminente pericu-
lo fuit liberatus, anno, 1602. dum Londini diversaretur,
& quodam die animi causa deambulatum in *Agros-Fens-*
burieneses, ubi complures Sagittarij sagittis jaculabantur,
prodiret: casu quodam sagitta ejus pectus perculit,
quæ (nisi Divina intervenisset) corpus ejus transverber-
rasset: Nam anterior facies, bipatentes sc. Togæ illius
partes, fuit holoserica: pannus etiam subditivus Linceus

ille quidem, sed indurus & inflexilis utpote pressurâ undulatum rigoratus Brandium quidam vocant, unde sine tantilla viri læsione, sagitta resiliit. Quod rarum divinæ providentiæ in famuli sui conservatione opus, cuius ipse sui ἀποδείξις testis, ingrato silentio minimè suppressendum censui.

Illustris hic Doctor Oxoniæ expiravit & perhonorificè ibidē sepultus est, A°. 1607. jacetq; in sacello Corporis Christi cum Imagine ejus & hac Inscriptione;

VIRTUTI SACRVM.

Io: Rainoldo Theologiæ D. eruditione pietate incomparabili, hujus Collegij Præs: qui obiit Maij XXI°. Anno 1607 ætatis suæ 58°. Io: Spencer, Auditor, Successor, virtutum & sanctitatis admirator.

H. M. Ameris ergo posuit.

SCRIPSIT RAINOLDVS,
QVÆ EDITA SVNT,

DE Romana Ecclesia Idololatria, adversus Bellarminum Greg. de Valentia & alios, Operis inchoati libri duo.

Sextheses de S. Scriptura & Ecclesia, contra Stapletonum, Martinum, Baronium, Bellarminum, & Iustum Calvinum Veteracastrensem, aucta anno 1602.

Summa Colloquij ejus cum Ioanne Har- to Anglo-papista, de Capite & fide Ecclesiæ, anglicè ab eo conscripta, & ex anglico sermone in Latinum conversa, Henrico Parreo Gloucestr. Episc. interprete.

Concio Eucharistica propter Proditorum apprehensionē in Psalm 18. vers. 47 usque 51. } anglicè

Concio de destructione Idumæorum in Obediam vers. 5 & 6. }

Censura Librorum Apocryphorum veteris Testamenti, adversus Pontificios, imprimis Bellarminum, prælectionibus ducentis & quinquaginta posthumis in Academia Oxoniensi tractata. Opera posthuma.

Orationes duæ, habita quum linguam græcam profiteretur an°. 1576. Oxonia. Opera posthuma.

Orationes & Epistola cum alijs quibusdam opusculis posthumis:

RICHARD.

RICARDVS VAUGHANVS.

*Londini Praesul Christi cum Graeco triumphos
Intonat. Ut Vixit, sic Pius hinc moritur B*

RICHARDVS VAV- GHANVS,

RICHARDVS VAVGHANVS, oriundus fuit à Wallia, & Cantabrigiæ in Divi Iohannis Evangelistæ collegio, operam literis navavit, ibiq̃ Doctoratus in Theologia gradum & insignia accepit: cumque esset Reginae Elizabethæ à sacris, primùm promotus est ad Episcopatum Bangorensem, anno 1596. & sequente anno ad Episcopatum Cestrensem translatus: postremò verò ad Episcopatum Londinensem elatus, anno 1604. Cui noster ingeniosissimus Epigrammatesta, hæc scripsit subsequencia Epigrammata.

Pæsul es (ô Britonum decus immortale tuorum)
Tu Londinensi primus in Urbe Brito.
Hi mihi Doctores semper placuere, docenda
Qui faciunt, plus quam qui facienda docent.
Pastor es Anglorum doctissimus-optimus ergo.
Nam facienda docens ipse, docenda facis.

De hoc autem præstanti viro nihil amplius dicam, quam quod doctus vir ejusdem *Gymnasij* jam de ipsius merita laude & encomio in hæc verba scripserit: Dum fuit in collegio, propter studiorum intentionem, illud cohonestavit: propter concionandi labores toti fuit ornamento Academiæ, & ad Episcopalem dignitatem vocatus, non solum mansit vigilans, prudens & moderatus Ecclesiæ Rector, sed etiã efficax & scientissimus concionator: nam, sive loqueretur, sermo ejus fuit sententiosus: sive consiliũ daret, consiliũ ejus fuit religiosum, sive admoneret quempiam, ejus commonefactiones erant gratiã plenæ; sive censuram adhiberet, censura ejus erat recta & cum judicio: homines adhortatus est ad omnem pietatẽ & religionis veritatem: & sese summo cum animi, zeliq̃; ardore (prout ex ejus doctrina & vitã apparet) omni

omni superstitioni opposuit. Utq; comprehendã brevi,
 valdè quidem doctus fuit; vitę verò sanctimoniã melior,
 Quod (si ipsius mox subsequituram fœlicitatem specte-
 mus) mors ejus censi debet optima. Vita jam functus
 (prout in votis suis habuit) absq; ulla exequiarum ho-
 norificentia & solemnibus ceremonijs, in Divi Pauli ec-
 clesia Cathedrali humatus & situs est anno 1607.

EIVSDEM EPIGRAMMATA

in ejus obitum.

Qui te viventum laudavi nuper abundè,
 Te, ratus eximijs laudibus esse parem:
 Heu cur defunctum te prædico parcius? auxit
 Letitia ingenium diminuitq; Dolor
 Dum plures pro te Lacrymas quàm carmina fundo,
 Confundunt lacrymis se mea verba: Vale.

De Vita & Morte.

*Una via est vitæ, moriendi mille figuræ.
 Est bene: nam Mors est res bona, vita mala.*

V 3

GER:

Virtus Dei in infirmitate

GERVASIVS BABINGTON EPIS. WIGORN

*Nobilis ingenio, virtute et clarus ab omni
BABINGTON superat generosa stirpis honores*

GERVASIVS BA- BINGTON,

ERVASIVS BABINGTON, natus in Comitatu Nottinghamensi, oriundus ex antiqua et generosa Babingtonorum familia (illius Comitatus) ibidem prima eruditionis imbibit rudimenta: inde verò a pijs suis Parentibus Cantabrigiam missus, in SS^æ. Trinitatis Collegio (celeberrimorum virorum seminario) insignem in studijs fecit progressum, sub tutela et disciplina Reverendissimi Beatèq; memoriæ viri Ioannis VWhitgifti ejusdem tunc Collegij Magistri, et postea Cantuariensis Archiepiscopi longè dignissimi.

Ita autem in literis profecit hic noster Gervasius, ut magna cum laudè gradibus insignitus, ejusdem factus sit Collegij socius, et quum animum suum studio Theologico imprimis applicaret, excellens et insignis Verbi divini factus est Præco in Academia; inde vero, S^æ. Theologiæ designatus Doctor, vocatus est ab Henrico Nobilissimo Pembrochiæ Comite ut ipsi esset a sacris, cujus favore primum Thesaurarius Ecclesiæ *Landavensis* in *VVallia* fuit ordinatus, postea autem ejusdem Dioceseos electus Episcopus, anno Dⁿⁱ. 1591. Postquam annos circiter quatuor in hoc Episcopatu sedisset, ob singularem ejus pietatem & eruditionem, ab *Elizabetha Regina B. M.* translatus fuit ad Episcopatum *Exoniensem*; Vnde triennio vix expleto, ad sedem *Wigornensem* fuit promotus. Notandum autem est quod magnis hisce dignitatibus non sit factus segnior (ut plerisq; accidit) cum in Evangelij prædicatione ad animarum conversionem & nutritionem; tum in Librorum scriptione ad Scripturarum elucidationē, adeò ut aliorum exemplo fuerit vigilans Pastor, insignis Scriptor, & prudens Gubernator: qua de re factus est autem Vice-præses Regij Concilij in Marchijs *VValliæ*: & de quo, vir quidem non indocutus sic scribit;

TU *Præsul clero, laicis Vice præses: utrosque
Præceptis formas, judiciorumque regis,
Merces dupla tibi est, & laus tibi debita duplex:
Nanque duplus labor est, & tibi cura duplex.*

In Episcopatu **V**Vigornienſi vixit annos circiter xiiij. Ictericō morbo correptus placidè in Domino obdormivit, & terrenam hanc vitam cum cæleſti commutavit, anno partæ ſalutis 1610. ætatis autem ſuæ ſexageſimo. Sepultus fuit non ſine gravi luctu conſuetis ſolennitatibus in Eccleſia Cathedrali **V**Vigornia, mēſe Maij.

EXTANT ANGLICE
EIVS.

A *nnotationes Conſolatorie in
Genefin, Exodum, Leviticum,
Numeros & Deuteronomium.*

*Item, in x. Præcepta fidei Articulos, &
Orationem Dominicam.
Collatio inter humanam fragilitatem
& fidem.
Conciones tres.*

THO:

THOMAS HOLLANDVS

*HOLLANDVS docuit diuini dogmata (verbi
Et pugil aduersos stravit. feliciter hostes*

B

THOMAS HOLLANDVS,

THOMAS HOLLANDVS, patria Salopiensis in finibus & limitibus *Cambriae*, litterarum studia secutus est *Oxoniae* in Collegio *Excestrensi seu Exoniensi* (hunc cum propter Nominis cognationem tum etiam eruditionē & alias animi dotes supradictis viris illustribus annuero) ubi subordinatis gradibus susceptis culmen ipsum Doctoratus attigit, & multos annos Theologiam in praedicto Gymnasio professus, Rector factus est, tandem ob singularem doctrinam, cognitionem & pietatem, communibus suffragijs electus est Theologiae Professor Regius sive Doctor Cathedrae; successitq; Laurentio Humfredo. Quem locum multorum annorum decursu (omnibus tam exteris quā Academicis acclamantibus & approbantibus) tenuit.

Quam eximiè eruditus quamq; vere religiosus fuerit ex ejus varijs et doctis disputationibus elucet, quæ etiamnum in quorundam manibus teruntur, eas autem nondum imprimi, *indignum est.*

Et (ut de ipso testatur vir quidam doctus in concione quadam funebri typis edita) erat alter *Apollo*, potens in Scripturis, adeoq; cum Patribus familiaris ac si ipse Pater, & cum Scolasticis ac si Seraphicus Doctor, ab ejus ore tamquam ab Oraculo, quævis dubia solvebantur, dignissimus itaq; erat qui Cathedrae Doctor designaretur, quam possedit annos circiter xx., magno cum applausu & approbatione, dixeram ferè, admiratione.

Ex ejus Scola quot rutilantes Ecclesiae nostrae proderunt stellae? erat verè, (quod Greg: Nazianzenus de Patre suo comparatè dicit) Abrahamus, Pater multorum filiorum, creatione videlicet scolastica, ad summum eruditionis gradum: & quamvis praeteream multorum Reverendorum Episcoporum nomina qui hoc jure ejus erant filij, non possum tamen silentio negligere, binas Ecclesiae nostrae Columnas, Reverendissimos & Spectatissimos

tatissimos Patres Georgium Abbacum Archiepiscopum Cantuariensem, & Iohannē Kingum Episcopū Londinensem. Et ut multa paucis comprehendā, non tantū erat Præco veritatis, sed factor veritatis, sedulus orthodoxæ Professor, Zelosus veræ Religionis propugnator, Magnus idololatriæ Superstitionis & Religionis depravatæ osor, quod manifestavit plenius Collegij sui socijs si quando iter aliquod susciperet, eis valedicēdo, his verbis, *Commendo vos dilectioni Dei & odio Papatus & Superstitionis.* Quemadmodum autē strenuus erat veræ Religionis Athleta, ita in conversatione erat pietatis & probitatis Exemplar, quod imprimis apparuit sub vitæ ipsius finē, toto enim tempore quo eger decumbebat, totus erat in Sanctis Orationibus & meditationibus devotis, imò animam suam Deo visus est effundere, anhelando (bre-
vior cum jam ipsi esset anhelitus) ista et similia verba, *Veni, O Veni Domine Iesu, Stella matutina, Veni Domine Iesu, cupio dissolvi & tecum esse,* hæc cum dixisset, animam placide Deo reddidit, hanc vitam pro meliori relinquens: Obijt et sepultus est *Oxonix*, honorificè quidem pro more Scholarum, mense Martij, Anno 1612. quum esset plus minus septuaginta tres annos natus.

VERA EFFIGIES PONTIFICIS
Romani in gratiam et honorem PAVLI
Papæ Quinti consecratum.

Monstrum immane, Ingens, tenebroso emerfit ab Orco,
Venturum vates quod cecinere prius:
Hoc pecus Horrisonum, fastu se jaçtat inani,
Semi-deumq; virum, semi-virumq; Deum
Seque Dei in terris vice fûngi; Regnaq; Mundi
Arbitrio fingit, se dare posse suo.
Regibus; ipsius pedibus qui basia figunt;
Promittit Regnis addere Regna nova:
Regibus at; verè qui verum numen adorant;

Affolet

Assolet infandis demere regna dolis.
Sic Satanas quondam, se maxima regnatura
Christo est mentitus; diuitiasq; soli;
Fraudibus his Christum tentans, ut pronus adoret
Numinis ipsum instar; vota precesq; ferens.
Fure Deus solus Regnum cui vult dat, & aufert:
Priscorum ut vatum pagina sacra docet.
Ut Satanas mendax, sic mendax Bellua Romæ;
Non Christi, at Satanæ fungitur ergo vice.

N O M I N A | N O M I N A

E O R V M Q V Æ | E O R V M Q V Æ

in primo tomo con- | in secundo tomo con-

tinentur. | tinentur.

ENRICVS Octavus Rex	pag. 1.
Thomas Cromwellus, Effexiæ Comes	pag. 6.
Thomas Morus, Angliæ Can- cellarius	pag. 9.
Thomas Wolfeius, Cardinalis	pag. 14.
Reginaldus Polus, Cardinalis	pag. 18.
EDOVARDVVS Sextus Rex	pag. 22.
Edovardus Seimor Dux Somersetenfis	pag. 29.
Domina Iana Graya	pag. 33.
ELIZABETHA Regina	pag. 34.
HENRICVS Walliæ Princeps	pag. 44.
Ioannes Checus Eques auratus	pag. 53.
Gulielmus Herbertus, Pembrochiæ Comes	pag. 57.
Gualtherus Deuereux, Effexiæ Comes	pag. 59.
Nicolaus Baconis M. S. Custos	pag. 61.
Humfridus Gilbertus Miles auratus	pag. 65.
Henricus Sydney periscellidis Eques	pag. 69.
Philippus Sydney Miles auratus	pag. 70.
Robertus Dudley, Comes Leicestriæ	pag. 74.
Ambrosius Dudley, Comes Warwici	pag. 78.
Franciscus Walsinghamus, Eques auratus	pag. 83.
Ricardus Grenvil, Miles auratus	pag. 85.
Thomas Candish, Armiger	pag. 88.
Christopherus Carleil, Armiger	pag. 92.
Martinus Frobisher, Eques auratus	pag. 100.
Ioannes Hawkins, Miles auratus	pag. 105.
Franciscus Drake Miles auratus	pag. 110.
Gulielmus Cecilius Baro Burghley	pag. 114.
Henricus Herbertus, Pembrochiæ Comes	pag. 116.
Robertus Deuereux, Effexiæ Comes	pag. 120.
Georgius Clifford, Cumbriæ Comes	pag. 120.
Robertus Cecilius, Comes Sarisburie	pag. 124.
Thomas Sutton, Armiger	pag. 128.
Ioannes Harington, Baro de Exton	pag. 133.
Ioannes Harington, Baro Iunior	pag. 135.

Ioannes Coletus, S. Pauli Decanus	pag. 145.
Gulielmus Tindallus, Martyr	pag. 146.
Ioannes Bradfordus, Martyr	pag. 151.
Hugo Latimerus, Martyr	pag. 154.
Nicolaus Ridleius, Martyr	pag. 156.
Ioannes Rogerius, Martyr	pag. 154.
Laurentius Sanderus, Martyr	pag. 159.
Thomas Cranmerus, Archiep. Cant. & Martyr	pag. 161.
Ioannes Balcus Episcopus Ossorienfis	pag. 165.
Ioannes Iuellus Episc. Sarum	pag. 169.
Dauid Whitehead	pag. 173.
Matthæus Parkerus Archiep. Cant.	pag. 175.
Thomas Beconus	pag. 179.
Ioannes Cayus Medicus	pag. 180.
Edovardus Deringus	pag. 195.
Edmundus Grindallus Archiep. Cant.	pag. 199.
Ioannes Foxus	pag. 200.
Edwinus Sandys Archiep. Eboracensis	p. 204.
Laurentius Humfridus	pag. 206.
Ioannes Morus	pag. 208.
Gulielmus Whitakerus	pag. 213.
Alexander Nowellus, S. Pauli Decanus	p. 217.
Gulielmus Perkinsus	pag. 218.
Iohannes Whitgiftus Archiep. Cant.	p. 222.
Ioannes Rainoldus D.	pag. 229.
Ricardus Vaughanus Episcopus London	pag. 230.
Geruasius Babington Episc. Wigornie	pag. 235.
Thomas Hollandus D.	pag. 236.
Robertus Abbatius Episc. Sarum	pag. 184.
Iacobus Mountagu Episc. Winton	pag. 191.
Episc. Abbatius, & Episc. Montagu, in hoc loco continent sed errore in aliam Paginam inueniuntur.	

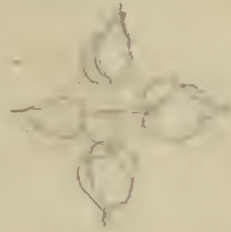
THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON

1	1630	The first settlement
2	1630	The first church
3	1630	The first school
4	1630	The first printing press
5	1630	The first hospital
6	1630	The first library
7	1630	The first university
8	1630	The first newspaper
9	1630	The first steam engine
10	1630	The first electric light
11	1630	The first automobile
12	1630	The first airplane
13	1630	The first radio
14	1630	The first television
15	1630	The first computer
16	1630	The first space shuttle
17	1630	The first moon landing
18	1630	The first manned Mars mission
19	1630	The first Mars rover
20	1630	The first Mars colony
21	1630	The first Mars base
22	1630	The first Mars city
23	1630	The first Mars planet
24	1630	The first Mars universe
25	1630	The first Mars galaxy
26	1630	The first Mars universe
27	1630	The first Mars galaxy
28	1630	The first Mars universe
29	1630	The first Mars galaxy
30	1630	The first Mars universe

182

1
200 12